DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1938 r.

Nr 12

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

USTAWY:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

II KONWENCJA UZUPEŁNIAJĄCA

POROZUMIENIE:

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE:

299

USTAWA

z dnia 7 kwietnia 1938 r.

o mieniu byłych niemieckich osób prawnych prawa publicznego, których obszar działania został przecięty granicą państwową.

Art. 1. (1) Znajdujące się w Polsce mienie byłych niemieckich osób prawnych prawa publicznego, których obszar działania został przecięty granicą państwową, uznaje się za własność polskich osób prawnych prawa publicznego, pełniących obowiązki publicznoprawne poprzednich właścicieli, jeżeli nie rozporządzono tym mieniem inaczej na podstawie umów międzynarodowych.

(2) W braku takich polskich osób prawnych prawa publicznego mienie to uznaje się za własność Państwa.

Art. 2. (1) Do mienia, określonego w art. 1, zalicza się także udziały w spółkach prawa cywilnego lub handlowego z kapitałem, wniesionym w całości lub w części przez osoby prawne prawa publicznego, których obszar działania został przecięty granicą państwową.

(2) Przez mienie, określone w art. 1, rozumie się również wszelkie wierzytelności do dłużników, których miejsce zamieszkania albo siedziba znajduje się w Polsce.

Art. 3. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustalą w drodze zarządzeń mienie, o którym mowa w art. 1, oraz podmioty prawne, których własność to mienie stanowi.

Art. 4. (1) Przepisanie tytułu własności nieruchomości oraz praw rzeczowych, ciążących na tych nieruchomościach, na rzecz podmiotów prawnych, określonych w art. 1, następuje na wniosek lub z urzędu na podstawie niniejszej ustawy oraz zarządzeń, wydanych w myśl art. 3.

(2) Jeżeli na hipotekę, dług gruntowy lub rentowy wystawiony był list hipoteczny, gruntowy lub rentowy, sąd zamieści w księdze wieczystej wzmiankę o unieważnieniu listu i wystawi zamiast niego nowy list na rzecz podmiotu prawnego, uprawnionego na podstawie niniejszej ustawy oraz zarządzenia, wydanego w myśl art. 3.

(3) W postępowaniu, mającym na celu wykonanie przepisów ust. (1) i ust. (2), interesowane podmioty prawne wolne są od wszelkich opłat sądowych.

Art. 5. (1) Akty prawne, odnoszące się do mienia, o którym mowa w art. 1 i 2, dokonane z naruszeniem praw, określonych w art. 1 i 2, są nieważne z wyjątkiem przypadków przepisania w księgach wieczystych tytułu własności na nowonabywców bez sprzeciwu polskich osób prawnych prawa publicznego.

(2) Spłaty długów zabezpieczonych hipotecznie — co do których nie zgłoszono sprzeciwu — dokonane w dobrej wierze do rąk poprzednio uprawnionego wierzyciela przed wejściem w życie niniejszej ustawy — zwalniają dłużnika od zobowiązań w granicach dokonanych spłat.

(3) Przepis ust. (2) stosuje się odpowiednio do wszelkich innych wierzytelności.

Art. 6. Osoby, dotknięte zmianami wpisów w księgach wieczystych oraz skutkami zastosowania przepisów art. 5 — nie mogą rościć z tego tytułu żadnych pretensyj do polskich osób prawnych prawa publicznego i do Skarbu Państwa Polskiego.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Sprawiedliwości w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 26, poz. 223).

300

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o ulgach inwestycyjnych.

Rozdział I.

Ulgi w Centralnym Okręgu Przemysłowym.

Art. 1. (1) Osobom fizycznym i prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), które zobowiążą się do założenia na obszarze Centralnego Okręgu Przemysłowego (art. 3) przedsiębiorstw, wymienionych w art. 2, albo też do powiększenia ta-

kich przedsiębiorstw już istniejących na tym obszarze, służą ulgi według zasad, określonych w rozdziale niniejszym.

(2) Ulgi, określone w rozdziale niniejszym, służą osobom wymienionym w ust. (1) pod warunkiem, że złożą pisemne zobowiązanie założenia lub powiększenia przedsiębiorstwa i zorganizowania na sposób fabryczny wytwórczości względnie działalności w tym przedsiębiorstwie w ciągu lat trzech od daty ogłoszenia w Monitorze Polskim decyzji, stwierdzającej prawo do ulg — zgodnie z wymogami obrony Państwa, jakie ustali w każdym przypadku Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty wniesienia podania, zawierającego szczegółowy program założenia lub powiększenia przedsiębiorstwa oraz zorganizowania wytwórczości lub działalności, jak również zobowiązanie wykonania tego programu, Minister Przemysłu i Handlu nie powiadomi zainteresowanego o ustalonych przez siebie wymogach lub odmownej decyzji, będzie to równoznaczne z decyzją, stwierdzającą prawo do ulg na warunkach w podaniu wymienionych.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu do ustalania w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu rodzaju rzemiosł o charakterze pomocniczym dla przemysłu fabrycznego, oraz warunków prowadzenia tych rzemiosł, uzasadniających korzystanie z ulg w podatku dochodowym w rozmiarze, przewidzianym w rozdziale niniejszym.

Art. 2. (1) Przepisy rozdziału niniejszego dotyczą przedsiębiorstw następujących:

1) zakładów elektrycznych,

2) gazowni, produkujących ponad 500.000 m^3 gazu świetlnego rocznie i posiadających urządzenia do odbenzolowania gazu, koksowni, wytwórni produktów destylacji: węgla, smoły węglowej, drzewa i torfu łącznie z ich dalszą przeróbką chemiczną oraz wytwórni płynnych paliw z powyższych surowców;

3) wytwórni produktów ropy naftowej i gazu ziemnego, łącznie z ich dalszą przeróbką chemiczną;

4) wytwórni siarki, kwasu siarkowego oraz kwasu azotowego i innych związków azotowych;

5) wytwórni związków arsenu i baru;

6) wytwórni chloru, chlorku wapnia, chloranów i nadchloranów;

7) wytwórni syntetycznych związków organicznych, barwników i produktów farmaceutycznych, z wyjątkiem wytwórni preparatów galenowych;

8) wytwórni tlenu i acetylenu oraz innych gazów technicznych;

9) wytwórni garbników i ekstraktów garbarskich;

10) wytwórni gliceryny;

11) wytwórni materiałów wybuchowych kruszących, prochów i nitrocelulozy oraz środków zapalniczych i detonacyjnych;

12) wytwórni celulozy;

13) zakładów odwadniania i przerobu spirytusu na cele napędowe i przemysłowe;

14) utwardzalni tłuszczów, olejarni, rafinerii olejów roślinnych, wytwórni fabrycznych tłuszczów jadalnych oraz wytwórni tłuszczu kostnego i tłuszczów odpadkowych;

15) wytwórni wyrobów gumowych, potrzebnych dla obrony Państwa oraz wytwórni masek i pochłaniaczy przeciwgazowych;

16) wytwórni kauczuku sztucznego i innych mas plastycznych;

17) wytwórni środków opatrunkowych;

18) wytwórni kwasoodpornych odlewów, takichże wyrobów ceramicznych, wyrobów ogniotrwałych dla przemysłu chemicznego i hutniczego oraz wytwórni szkła technicznego (kuloodporne, bezpieczeństwa, sygnalizacyjne, optyczne i inne specjalne);

19) wielkich pieców, stalowni (w tym pieców martinowskich i elektrycznych), walcowni, prasowni, kuźni i odlewni wszelkich metali i ich stopów oraz wytwórni stopów specjalnych;

20) wytwórni elektrod węglowych i grafitowych do celów przemysłowych;

21) wytwórni parowozów, wagonów, maszyn parowych, turbin, motorów spalinowych, kotłów parowych, konstrukcji żelaznych, samochodów, traktorów, czołgów, statków powietrznych, silników lotniczych; stoczni, warsztatów dla żeglugi wodnej lub powietrznej, wytwórni części zamiennych (zapasowych) do wszelkich mechanicznych środków lokomocji oraz wytwórni narzędzi, maszyn i urządzeń wiertniczych;

22) wytwórni obrabiarek bądź maszyn do obróbki metali lub drzewa, narzędzi warsztatowych, instrumentów optycznych, fizycznych, mierniczych, narzędzi precyzyjnych, przyrządów sygnałowych;

23) wytwórni kos;

24) wytwórni broni siecznej, palnej, amunicji bądź innych przedmiotów uzbrojenia, jak również odpowiednich półfabrykatów;

25) wytwórni drutu, podków, podkowiaków i haceli;

26) wytwórni wojskowego oporządzenia metalowego;

27) wytwórni maszyn, aparatów lub materiałów elektrotechnicznych, telegraficznych, telefonicznych, radiowych bądź części zamiennych (zapasowych); wytwórni akumulatorów, kabli, przewodników elektrycznych i żarówek metalowych;

28) wytwórni aparatów, przyrządów lub materiałów fotograficznych;

29) przedsiębiorstw górniczych, wiertniczych i innych technicznych dla poszukiwania, wydobywania, przysposobienia do dalszej przeróbki i przerabiania rud i innych kopalin;

30) rzeźni mechanicznych, chłodni, elewatorów zbożowych, piekarń mechanicznych oraz fabryk konserw;

31) wytwórni materiałów do utrwalania nawierzchni drogowych;

32) przedsiębiorstw eksploatacji kamieniołomów;

33) wytwórni zastępczych materiałów budowlanych o właściwościach termicznych;

34) wytwórni wyrobów ogniotrwałych, magnezytowych i dynasowych;

35) cementowni, cegielni i klinkierni;

36) przedsiębiorstw wytwarzających sztuczne włókno oraz wytwórni włókienniczych;

37) wytwórni mechanicznych obuwia typu wojskowego;

38) przedsiębiorstw rurociągów do transportu płynów i gazów;

39) przedsiębiorstw komunikacyjnych dla przewozu osób i rzeczy drogą wodną, a drogą lądową, o ile przewóz ogranicza się do obszaru określonego w art. 3;

40) magazynów i składów konsygnacyjnych węgla kamiennego i surowców przemysłowych o wysokości zapasów nienaruszalnych, ustalonej przez Ministra Przemysłu i Handlu.

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych może wyjątkowo uzupełniać drogą rozporządzeń wykaz przedsiębiorstw, ustalony w ust. (1).

Art. 3. Centralny Okręg Przemysłowy obejmuje następujące powiaty w ich granicach, istniejących w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej:

1) kozienicki, radomski, opoczyński, konecki, iłżecki, kielecki, opatowski, jędrzejowski, pińczowski, stopnicki i sandomierski w województwie kieleckim;

2) brzeski, dąbrowski, mielecki, tarnowski, dębicki, jasielski, gorlicki i nowosądecki w województwie krakowskim;

3) włodawski, lubartowski, puławski, lubelski, chełmski, krasnystawski, janowski, biłgorajski, zamojski, hrubieszowski i tomaszowski w województwie lubelskim;

4) lubaczowski, jarosławski, przeworski, łańcucki, przemyski, dobromilski, brzozowski, sanocki, leski, niski, tarnobrzeski, kolbuszowski, rzeszowski i krośnieński w województwie lwowskim,

oraz powiaty miejskie: Radom i Lublin.

Art. 4. (1) Ulgi na podstawie przepisów rozdziału niniejszego obejmują:

1) prawo potrącenia przez osoby, wymienione w art. 1, z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), kosztów: nabycia gruntów, wzniesienia budynków i innych budowli z wyjątkiem domów mieszkalnych, kosztów dobudowy do takich budynków i budowli już istniejących, oraz nabycia i zainstalowania nowych (nie używanych) maszyn i urządzeń, jeżeli grunty te i nakłady są potrzebne do powstania lub powiększenia przedsiębiorstwa;

2) przedłużenie przewidzianego w art. 24 dziesięcioletniego terminu zwolnienia budynków, określonych w pkt 1) artykułu niniejszego, od podatku od nieruchomości do lat piętnastu;

3) zwolnienie od opłat stemplowych pism:

a) wymienionych w art. 102 i 105 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404), w części, w której kapitał zakładowy jest przeznaczony na nakłady wymienione w pkt 1) artykułu niniejszego, lub na nabycie prawa wydobywania ciał kopalnych (art. 64 pkt 1), oraz ustęp ostatni powołanej ustawy), jeżeli to prawo jest potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa wymienionego w art. 2 pkt 29) ustawy niniejszej — oraz

b) pism, stwierdzających umowę o nabycie nieruchomości, potrzebnych do powstania lub powiększenia przedsiębiorstwa, lub o nabycie prawa wydobywania ciał kopalnych, jeżeli to prawo jest potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa wymienionego w art. 2 pkt 29) ustawy niniejszej (nie wyłączając wniesienia nieruchomości, bądź prawa wydobywania ciał kopalnych do spółki tytułem wkładu niepieniężnego),

— przy czym warunkiem zwolnienia przewidzianego pod lit. a) i b) jest sporządzenie pisma przed upływem lat trzech od daty ogłoszenia w Monitorze Polskim decyzji, stwierdzającej prawo do ulg;

4) prawo nabywania w drodze wywłaszczenia gruntów, niezbędnych do poczynienia nakładów, określonych w pkt 1);

5) prawo nabywania celem poczynienia nakładów określonych w pkt 1), gruntów przy parcelacjach nieruchomości ziemskich, przeprowadzanych na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1);

6) prawo pierwszeństwa w nabywaniu od zarządów majątku państwowego celem poczynienia nakładów, określonych w pkt 1), lub dla zaspokojenia potrzeb ruchu przedsiębiorstwa:

a) wszelkich materiałów budowlanych, zarówno pochodzenia roślinnego, jak mineralnego,

b) wszelkich rud i innych kopalin oraz ich przetworów,

c) drzewa i produktów jego przerobu, potrzebnych do celów przemysłowych;

7) prawo pierwszeństwa w uzyskiwaniu zezwoleń na użytkowanie wód jako źródła energii motorycznej.

(2) Ponadto osobom, wymienionym w art. 1, które przy zachowaniu wszystkich innych warunków, przewidzianych w rozdziale niniejszym

zobowiążą się do założenia takich przedsiębiorstw spośród wymienionych w art. 2, które Minister Spraw Wojskowych uzna za szczególnie ważne dla obrony Państwa, służy zwolnienie przez lat 10 od podatku dochodowego, przypadającego od dochodu z tych przedsiębiorstw. W razie zbycia przedsiębiorstwa w okresie trwania tej ulgi, prawo do niej przechodzi na nabywcę. Rozporządzenie Ministra Skarbu określi zasady ustalania, jaka część ogólnego dochodu osoby uprawnionej do ulgi przypada na dochód z tych przedsiębiorstw — w przypadkach, gdy osoba uprawniona posiada jeszcze inne źródła dochodu.

Art. 5. (1) Potrącenie, przewidziane w art. 4 ust. (1) pkt 1), będzie dokonane z dochodu roku operacyjnego, w którym poczyniono nakłady, a jeżeli suma, przypadająca do potrącenia, przewyższa ten dochód, z dochodu lat następnych, aż do zupełnego wyczerpania sumy, przypadającej do potrącenia.

(2) Dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku dochodowego, przewidziany w art. 4 ust. (2), biegnie od roku podatkowego, następującego po roku podatkowym, w którym dokonano po raz ostatni potrącenia przewidzianego w ust. (1) pkt 1) art. 4 i ust. (1) artykułu niniejszego. Jeżeli po potrąceniu po raz ostatni pozostała jeszcze część dochodu, podlegająca opodatkowaniu, służy uprawnionemu prawo wyboru, czy bieg dziesięcioletniego terminu zwolnienia ma się rozpocząć już od tego roku, w którym potrącenie nastąpiło po raz ostatni, czy dopiero od roku następnego. W razie niedokonania wyboru przed upływem roku podatkowego, w którym potrącenie nastąpiło po raz ostatni, okres dziesięcioletni rozpoczyna się od tego roku.

(3) Dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku dochodowego, przewidziany w art. 4 ust. (2) — jeżeli chodzi o osoby, którym nie służy prawo potrącenia, przewidziane w art. 4 ust. (1) p. 1) — biegnie od roku podatkowego, obejmującego rok operacyjny, w którym osoba uprawniona do ulgi osiągnie w założonym przedsiębiorstwie (art. 2) pierwszy obrót, podlegający podatkowi obrotowemu.

Art. 6. (1) O udzielenie ulg, przewidzianych w rozdziale niniejszym, mogą się ubiegać osoby interesowane w terminie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do końca 1942 r., wnosząc w tym celu podania do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

(2) Nabycie prawa do ulg stwierdza Minister Skarbu na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych. Decyzję o nabyciu prawa do ulg ogłasza się w Monitorze Polskim.

(3) Decyzja, wymieniona w ust. (2), bądź decyzja oddzielna stwierdza, jeżeli chodzi o spółkę, czy cały kapitał zakładowy, bądź jaka jego część, są przeznaczone na nakłady, określone w art. 4 ust. (1) pkt 1).

(4) Zwolnienie od opłaty stemplowej pisma, stwierdzającego umowę o nabycie nieruchomości (art. 4 ust. (1) pkt 3)), zależy od zaświadczenia przez władzę, którą określi rozporządzenie wykonawcze, że nieruchomość jest potrzebna do powstania lub powiększenia przedsiębiorstwa.

Art. 7. (1) Ministrowi Skarbu na wniosek interesowanych ministrów służy prawo cofnięcia w całości lub w części ulg przyznanych, a przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt 1), 2), 3) i w ust. (2), jeżeli osoba korzystająca z ulg nie dopełni warunków, przewidzianych w art. 1 ust. (2). Jeżeli Minister Skarbu na wniosek interesowanych ministrów orzeknie, że osoba korzystająca z ulg — bez zezwolenia Ministra Przemysłu i Handlu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych — przystąpiła do innej produkcji lub do innych czynności z poważnym uszczerbkiem dla produkcji lub czynności, ze względu na które otrzymała ulgi, wówczas osoba ta traci prawo do ulg, przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt 1) i 2) oraz w ust. (2), począwszy od tego roku kalendarzowego, w którym zapadło umotywowane orzeczenie.

(2) Na skutek decyzji cofającej ulgi, osoba, która utraciła prawo do ulg, jest obowiązana uiścić Skarbowi Państwa kwotę podatków i opłat, jakiej nie zapłaciła stosownie do przepisów art. 4, lub część tej kwoty, odpowiadającą częściowej utracie prawa do ulg. Minister Skarbu określa kwotę, przypadającą do uiszczenia, oraz termin uiszczenia.

Art. 8. (1) Kto podaje świadomie fałszywe wiadomości w celu uzyskania ulg, przewidzianych w rozdziale niniejszym,

podlega karze więzienia do roku lub grzywny, albo obu tym karom łącznie.

(2) Kto, wyzyskawszy ulgi inwestycyjne, złośliwie uchyla się od wykonania zobowiązań, przewidzianych w art. 1 —

podlega karze więzienia do lat 3 lub grzywny, albo obu tym karom łącznie.

Rozdział II.

Ulgi na obszarze województw wschodnich.

Art. 9. Osobom fizycznym i prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), które na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego oraz powiatów bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego w województwie białostockim:

1) założą przedsiębiorstwa: przemysłowe, żeglugi śródlądowej, chłodni, elewatorów, spichrzy, targów, aukcyj, hurtowego handlu lnem lub konopiami, hotelarskie lub gastronomiczne, bądź też przedsiębiorstwa takie już istniejące powiększą lub ulepszą,

2) przeprowadzą ulepszenia w gospodarstwach rolnych,

— służą ulgi w podatku dochodowym według zasad, określonych w rozdziale niniejszym.

Art. 10. (1) Osobom, wymienionym w art. 9 pkt 1), z wyjątkiem osób, czyniących nakłady w przedsiębiorstwach hotelarskich i gastronomicznych, służy prawo potrącenia z dochodu podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) kosztów wzniesienia budynków i innych budowli, z wyjątkiem domów mieszkalnych, kosztów dobudowy do budynków takich i budowli już istniejących oraz kosztów nabycia i zainstalowania nowych (nieużywanych) maszyn i urządzeń, jeżeli te nakłady są potrzebne do powstania, powiększenia lub ulepszenia przedsiębiorstwa. Osobom, czyniącym nakłady w przedsiębiorstwach hotelarskich i gastronomicznych, służyć będzie prawo potrącenia kosztów tych nakładów, których rodzaje określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

(2) Osobom, wymienionym w art. 9 pkt 2), służy prawo, określone w ust. (1), w stosunku do kosztów wzniesienia budynków gospodarczych, nabycia nowych (nieużywanych) maszyn i narzędzi rolniczych, przeprowadzenia melioracji terenowych oraz zagospodarowania łąk lub pastwisk, założenia lub powiększenia sadów owocowych oraz plantacji wikliny.

(3) Prawo potrącenia, przewidziane w ustępach poprzedzających, służy w przypadku, gdy nakłady będą poczynione w okresie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do dnia 31 grudnia 1942 r.

Art. 11. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania posiadaczom gospodarstw rolnych, opłacającym podatek gruntowy w wysokości nie przewyższającej 110 zł i nie prowadzącym prawidłowych ksiąg w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) — ulg w podatku dochodowym z tytułu poczynionych nakładów oraz określania warunków, pod jakimi ulgi te będą przyznawane.

Rozdział III.

Ulgi dla poszukiwawczego wiertnictwa naftowego.

Art. 12. Osobom fizycznym i prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), które podejmą wiercenia poszukiwawcze, zmierzające do uzyskania produkcji ropy naftowej (oleju skalnego) lub gazu ziemnego, służą ulgi w podatku dochodowym i w opłatach stemplowych według zasad, określonych w rozdziale niniejszym.

Art. 13. Za wiercenia poszukiwawcze w rozumieniu ustawy niniejszej uważa się:

1) wiercenia oddalone co najmniej o 1000 metrów od produktywnych otworów wiertniczych, oraz następne wiercenia, wykonane w obrębie koła o promieniu 500 metrów od pierwszego (odkrywczego) otworu, prowadzone przez to samo przedsiębiorstwo lub jego nabywcę;

2) wiercenia w mniejszym oddaleniu, jeżeli Wyższy Urząd Górniczy uzna je za poszukiwawcze z powodu poszukiwania nowych horyzontów ropnych lub gazowych albo też z innych powodów natury geologicznej, oraz następne wiercenia, wykonane w obrębie koła o promieniu 500 metrów od pierwszego (odkrywczego) otworu, prowadzone przez to samo przedsiębiorstwo lub jego nabywcę, jeżeli będą prowadzone do horyzontów stwierdzonych przez pierwszy otwór (odkrywczy).

Art. 14. (1) Ulgi w podatku dochodowym obejmują:

1) prawo potrącenia z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) wydatków, związanych z wierceniami, na materiały, narzędzia, urządzenia i robociznę, a poniesionych w okresie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do dnia 31 grudnia 1942 r.;

2) zwolnienie od podatku dochodowego przez lat dziesięć dochodu z produkcji ropy naftowej i gazu ziemnego, otrzymanej w otworach poszukiwawczych (art. 13) oraz z produktów, uzyskanych z przeróbki tych surowców. Rozporządzenie Ministra Skarbu określi zasady ustalania, jaka część ogólnego dochodu osoby uprawnionej do ulgi przypada na dochód z tej produkcji oraz na dochód z produktów uzyskanych z przeróbki wspomnianych surowców — w przypadkach, gdy osoba, uprawniona do ulgi, posiada jeszcze inne źródła dochodu.

(2) Potrącenie stosownie do przepisu ust. (1) pkt 1) będzie dokonane z dochodu roku operacyjnego, w którym wydatki w tym przepisie wymienione zostały poniesione, a jeżeli suma, przypadająca do potrącenia, przewyższa ten dochód, z dochodu lat następnych, aż do zupełnego wyczerpania sumy, przypadającej do potrącenia.

(3) Dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku dochodowego, przewidziany w ust. (1) pkt 2), biegnie od roku podatkowego, następującego po roku podatkowym, w którym dokonano po raz ostatni potrącenia, przewidzianego w ustępach poprzedzających. Jeżeli po potrąceniu po raz ostatni pozostała jeszcze część dochodu, podlegająca opodatkowaniu, służy uprawnionemu prawo wyboru, czy bieg dziesięcioletniego terminu zwolnienia ma się rozpocząć już od tego roku, w którym potrącenie nastąpiło po raz ostatni, czy dopiero od roku następnego. W razie niedokonania wyboru przed upływem roku podatkowego, w którym potrą-

cenie nastąpiło po raz ostatni, okres dziesięcioletni rozpoczyna się od tego roku.

(4) Dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku dochodowego, przewidziany w ust. (1) pkt 2) — jeżeli chodzi o osoby, którym nie służy prawo potrącenia, przewidziane w ust. (1) pkt 1) — biegnie od roku podatkowego, obejmującego rok operacyjny, w którym osoba uprawniona do ulgi osiągnie z produkcji, określonej w ust. (1) pkt 2) pierwszy obrót, podlegający podatkowi obrotowemu.

Art. 15. (1) Pisma, stwierdzające umowę o zawiązanie spółki lub o wniesienie do spółki nieruchomości albo prawa wydobywania ciał kopalnych — przy jej zawiązaniu — tytułem wkładu rzeczowego (art. 106 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych — Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) są wolne od opłat stemplowych, jeżeli zostaną sporządzone do dnia 31 grudnia 1942 r., a spółka ma na celu prowadzenie kopalń naftowych i rozpocznie faktycznie wiercenia poszukiwawcze najpóźniej w ciągu lat 2 od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę o zawiązanie spółki. Do czasu spełnienia tego warunku obowiązek uiszczenia tych opłat pozostaje w zawieszeniu.

(2) Minister Skarbu wyda przepisy w sprawie utrzymywania przypadków wymienionych w ust. (1) w ewidencji, sposobu i terminu uiszczenia opłaty stemplowej w razie niespełnienia warunków w ust. (1) przewidzianych oraz skutków nieuiszczenia.

Rozdział IV.

Ulgi inwestycyjne na całym obszarze Państwa.

Art. 16. (1) Osobom fizycznym i prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), które:

1) podejmą poszukiwania górnicze, zmierzające do uzyskania produkcji rud i poczynią nakłady, związane z założeniem i urządzeniem kopalń oraz zakładów dla przygotowania rud;

2) założą przedsiębiorstwa hutnicze, bądź koksownie, lub istniejące przedsiębiorstwa hutnicze bądź koksownie powiększą albo ulepszą;

3) wybudują w rafineriach ropy naftowej lub poza ich obrębem urządzenia dla otrzymania wysokogatunkowych paliw i olejów, albo też wybudują lub powiększą gazoliniarnie i uruchomią wytwórczość paliw płynnych, odpornych na detonację, z ropy naftowej lub gazów ziemnych;

4) założą przedsiębiorstwa lotnicze w rozumieniu art. 44 prawa lotniczego (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) bądź przedsiębiorstwa budowy, utrzymania i eksploatacji lotnisk użytku publicznego, albo założą i urządzą lotniska własne, albo też wybudują hangary, dworce lotnicze, stacje obsługi technicznej lotniczej albo warsztaty lotnicze;

5) zbudują pomieszczenia garażowe dla pojazdów mechanicznych, stacje obsługi technicznej, warsztaty reparacyjne pojazdów mechanicznych oraz dworce lub stacje postojowe dla autobusów;

6) zbudują koleje zarówno normalne jak i wąskotorowe użytku prywatnego o silniku mechanicznym,

— służą ulgi w podatku dochodowym i w opłatach stemplowych według zasad, określonych w rozdziale niniejszym.

(2) Rozporządzenia Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych, mogą określać rodzaje inwestycji szczególnie ważnych dla obrony Państwa, co do których służyć będzie osobom, wymienionym w ust. (1), które je poczynią, prawo potrącenia z dochodu (dział I) kosztów tych inwestycji pod warunkiem, przewidzianym w art. 18.

Art. 17. (1) Za przedsiębiorstwa hutnicze w rozumieniu rozdziału niniejszego uważa się:

1) wielkie piece,
2) stalownie (w tym piece martinowskie i elektryczne) i
3) walcownie.

(2) Za koksownie w rozumieniu rozdziału niniejszego uważa się zakłady przemysłowe, trudniące się przeróbką węgla na koks, smołę, benzol, siarczan amonu, gaz itp. i składające się: 1) z instalacji do mielenia i mieszania węgla, 2) z pieców koksowych wraz z urządzeniami pomocniczymi.

Art. 18. Ulgi w podatku dochodowym obejmują prawo potrącenia z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), kosztów:

1) wzniesienia budynków i innych budowli, z wyjątkiem domów mieszkalnych, kosztów dobudowy do budynków takich i budowli już istniejących, nabycia i zainstalowania nowych (nieużywanych) maszyn i urządzeń oraz kosztów podziemnych budowli (szybów, sztolni, chodników i innych wyrobisk mających charakter inwestycji), jeżeli te nakłady są potrzebne do powstania lub powiększenia zakładu górniczego, hutniczego, koksowni, wymienionych w art. 16 ust. (1) pkt 1) i 2), bądź zakładów wymienionych w art. 16 ust. (1) pkt 3);

2) nabycia terenów pod budowę: lotnisk, budynków i urządzeń lotniczych; kosztów wzniesienia budynków, przeznaczonych na hangary, dworce lotnicze, stacje obsługi technicznej, lotniczej i warsztaty lotnicze, kosztów wzniesienia budowli i nabycia i zainstalowania urządzeń, potrzebnych dla zapewnienia bezpieczeństwa ruchu lotniczego oraz kosztów nabycia taboru lotniczego (art. 16 ust. (1) pkt 4));

3) wzniesienia budynków, przeznaczonych na garaże, stacje obsługi technicznej, warsztaty reparacyjne, dworce i stacje postojowe dla

autobusów oraz kosztów nabycia i zainstalowania nowych (nieużywanych) maszyn i urządzeń, potrzebnych do prowadzenia warsztatów reparacyjnych i stacji obsługi technicznej (art. 16 ust. (1) pkt 5));

4) nabycia gruntów pod budowę linii kolejowych, wykonania nasypów i wykopów, mostów, przepustów, podtorza i torów kolejowych, nabycia i zainstalowania nowych urządzeń, potrzebnych do utrzymania ruchu, wzniesienia budynków kolejowych oraz nabycia nowego (nieużywanego) taboru kolejowego (art. 16 ust. (1) pkt 6)).

Art. 19. (1) Wolne są od opłat stemplowych:

1) pisma, wymienione w art. 102 i 105 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404), w części, w której kapitał zakładowy został użyty na nakłady, wymienione w art. 18 pkt 1), 2) lub 3), lub na nabycie gruntu, na którym został wzniesiony budynek, wymieniony w art. 18 pkt 1), bądź 3);

2) pisma, stwierdzające umowę o nabycie gruntu, jeżeli na nim został wzniesiony budynek, wymieniony w art. 18 pkt 1) lub 3), jak również pisma, stwierdzające umowę o nabycie nieruchomości na cele, wymienione w art. 18 pkt 2) (nie wyłączając wniesienia nieruchomości, bądź prawa wydobywania ciał kopalnych do spółki tytułem wkładu niepieniężnego).

(2) Pisma, wymienione w ust. (1), są wolne od opłat stemplowych w razie sporządzenia ich w okresie od dnia wejścia w życie przepisów artykułu niniejszego do dnia 31 grudnia 1942 r.

(3) W razie uprawdopodobnienia, że ziści się warunek zwolnienia od opłaty stemplowej, przewidziany w ust. (1), obowiązek uiszczenia opłaty stemplowej pozostaje w zawieszeniu. Minister Skarbu ustali: sposób uprawdopodobnienia oraz utrzymywania w ewidencji zawieszonej opłaty, termin, w ciągu którego powinien się ziścić warunek zwolnienia, sposób i termin uiszczenia opłaty stemplowej w razie nieziszczenia się warunku oraz skutki nieuiszczenia. Jeżeli warunek zwolnienia nie ziścił się w terminie przepisanym, to późniejsze ziszczenie się warunku nie daje prawa do zwolnienia.

Rozdział V.

Ulgi dla nabywców akcyj i udziałów.

Art. 20. (1) Osobom fizycznym i prawnym, obejmującym akcje spółek akcyjnych (art. 314 kodeksu handlowego), których zawiązanie zostanie wpisane do rejestru handlowego w okresie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do dnia 31 grudnia 1942 r., a których celem jest prowadzenie przedsiębiorstw, wymienionych w rozdziałach poprzedzających, oraz osobom fizycznym i prawnym subskrybującym akcje takich spółek (art. 316 — 319 kodeksu handlowego)— służy prawo potrącenia z dochodu podlegającego podatkowi dochodowemu i specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych, zapłaconej ceny emisyjnej akcyj, objętych bądź przyznanych przez założycieli (art. 323 kodeksu handlowego).

(2) Prawo określone w ust. (1) służy również spólnikom spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, których zawiązanie zostanie zgłoszone celem wpisania do rejestru handlowego w okresie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do dnia 31 grudnia 1942 r., a których celem jest prowadzenie przedsiębiorstw, wymienionych w rozdziałach poprzedzających — co do udziałów objętych przez nich przy zawiązaniu spółki.

(3) Prawo, określone w ustępach poprzedzających, służy pod warunkiem, że spółka dojdzie do skutku i zostanie wpisana do rejestru handlowego oraz rozpocznie produkcję przed upływem roku 1942. W razie niespełnienia się tych warunków, osoby, wymienione w ust. (1) i (2), obowiązane będą dodatkowo uiścić podatek dochodowy, niezapłacony na skutek potrącenia, przewidzianego w tych ustępach. Rozporządzenie Ministra Skarbu określi sposób i termin uiszczenia tego podatku. Za przypadające Skarbowi Państwa z tego tytułu sumy odpowiadają solidarnie z płatnikami założone spółki.

(4) Późniejsze ziszczenie się warunku, przewidzianego w ust. (3), nie przywraca prawa do ulg, przewidzianych w artykule niniejszym.

(5) Prawo do ulg określonych w artykule niniejszym, nie gaśnie w razie połączenia się nowozawiązanej spółki, po rozpoczęciu przez nią produkcji, z inną spółką. Spółka, która przejmuje w tym przypadku majątek spółki, korzystającej z ulg, określonych w art. 20, przejmuje jednocześnie w tym samym zakresie obowiązki, wynikające z uzyskania ulg przez spółkę przejętą.

Rozdział VI.

Przepisy wspólne.

Art. 21. (1) Potrącenie, przewidziane w art. 10, 18 i 20 — o ile chodzi o dochód, podlegający opodatkowaniu według działu I ustawy o podatku dochodowym — będzie dokonane z dochodu roku operacyjnego, w którym poczyniono inwestycje, bądź w którym nabyto akcje lub udziały nowozakładanych spółek. Jeżeli suma przypadająca do potrącenia przewyższa ten dochód, nadwyżka będzie potrącona z dochodu następnych 4 lat.

(2) Potrącenie, przewidziane w art. 20 — o ile chodzi o wynagrodzenia, podlegające podatkowi dochodowemu według działu II ustawy o tym podatku i podatkowi specjalnemu, bądź jednemu z tych podatków — będzie dokonane od wynagrodzeń otrzymanych w roku nabycia akcyj lub udziałów, przy czym dla ustalenia rozmiaru ulgi w podatku specjalnym stosuje się odpowiednio przepisy art. 26. Jeżeli cena na-

bytych akcyj i udziałów przewyższa sumę wynagrodzeń, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, nadwyżka będzie potrącona od wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu następnych 4 lat.

(3) Prawo potrącenia służy osobom, wymienionym w art. 1, 9, 12 i 16, również wówczas, gdy założone przez nie przedsiębiorstwa przejdą na własność osób trzecich.

(4) Potrącenie, przewidziane w art. 4 ust. (1) pkt 1), art. 10, 14 i 18, nie służy osobom prawnym, tworzonym w celu prowadzenia przedsiębiorstw, wymienionych w rozdziałach poprzedzających.

(5) Pozostały po potrąceniu dochód lub pozostała suma wynagrodzeń, podlegają podatkowi dochodowemu według tej stopy procentowej, jaka będzie właściwa dla osiągniętego dochodu bez potrąceń, przewidzianych w art. 4, ust. (1) pkt 1), art. 10, 14, 18 i 20.

Art. 22. Przepisy art. 4 ust. (1) pkt 1), art. 10, 14 i 18 ustawy niniejszej nie naruszają prawa interesowanych płatników do potrąceń, przewidzianych w art. 6 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), z tytułu zużycia przedmiotów, wymienionych w przepisach powyższych.

Art. 23. (1) Sumę, przypadającą do potrącenia stosownie do przepisów art. 4 ust. (1) pkt 1), art. 10, 14, 18 i 20, z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o podatku dochodowym, płatnik potrąca w zeznaniu o dochodzie, składanym za właściwy rok operacyjny (art. 5, 14 i 21). Do zeznania tego płatnik powinien dołączyć zestawienie dokonanych inwestycji oraz ich kosztów, a w przypadku przewidzianym w art. 20, wykaz nabytych akcyj lub udziałów, zawierający dane następujące:

1) nazwę i siedzibę prawną spółki, której akcje lub udziały nabyto;
2) ilość i cenę emisyjną nabytych akcyj lub ilość i wysokość nabytych udziałów;
3) datę nabycia akcyj lub udziałów;
4) oświadczenie, że spółka doszła do skutku i że nie nastąpił zwrot sum wpłaconych na akcje drogą zapisu, a przynajmniej, że do dnia złożenia tego oświadczenia zwrot ten nie nastąpił.

(2) Ulgi w podatku dochodowym, pobieranym według działu II ustawy o tym podatku i w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych będą udzielane w postaci zwrotu sumy pobranych podatków od dochodu z wynagr .dzeń, zużytego na cele wskazane w art. 20. Ulgi te będą przyznawane na skutek podań, wnoszonych do urzędu skarbowego, w którego okręgu osoby, ubiegające się o ulgi, mają miejsce zamieszkania w dniu wnoszenia podania. Do podania należy dołączyć wykaz nabytych akcyj lub udziałów, zawierający dane określone w ust. (1), oraz zestawienie wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku, w którym akcje lub udziały nabyto, tudzież potrąconych od tych wynagrodzeń sum podatku dochodowego i specjalnego.

(3) Termin wnoszenia podań i tryb przyznawania ulg określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

Rozdział VII.

Ulgi dla nowowznoszonych budowli oraz dla niektórych inwestycji w budynkach istniejących.

Art. 24. (1) Nowowznoszone budowle oraz części dobudowane zwalnia się na okres dziesięcioletni, od dnia chociażby tylko częściowego ich użytkowania:

1) od podatków: od nieruchomości lub budynkowych, pobieranych na rzecz Państwa i związków samorządowych;

2) od wszelkiego rodzaju danin publicznych, dla których podstawą wymiaru są podatki: od nieruchomości lub budynkowe, z wyjątkiem opłat i dopłat, przewidzianych w art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr 6, poz. 32) oraz w art. 6 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204),

— jeżeli budowa lub dobudowa zostanie wykończona do końca roku 1942.

(2) Dla nowowznoszonych budowli oraz części dobudowanych, zawierających lokale mieszkalne nie większe niż trzyizbowe, przewidziany w ust. (1) okres dziesięcioletni przedłuża się do lat piętnastu, jednakże tylko w stosunku do przychodu z lokali mieszkalnych.

(3) W stosunku do budowli, położonych w granicach administracyjnych miasta Gdyni, przedłuża się przewidziany w ustępach poprzedzających dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku od nieruchomości lub od podatków budynkowych do lat 15, a okres piętnastoletni do lat 25. Przepisu powyższego nie stosuje się do podatków, pobieranych na rzecz miasta Gdyni.

(4) Lokale w budowlach, określonych w ust. (1), wolne są od podatku od lokali przez lat 10, zaś lokale, określone w ust. (2) przez lat 15, od dnia chociażby tylko częściowego użytkowania tych budowli.

Art. 25. (1) Osobom fizycznym, które do końca 1942 r. wybudują domy mieszkalne lub garaże, służy prawo potrącenia z dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu (dział I i II), sum zużytych na budowę, z wyłączeniem pożyczek udzielonych przez Państwowy Fundusz Budowlany, jednak nie więcej niż zł 15.000 na pierwszy lokal mieszkalny i zł 5.000 na każdy następny lokal mieszkalny. Dla m. st. Warszawy kwoty powyższe określa się na zł 20.000 i zł 7.000. Koszt budowy garażu ulega potrąceniu w całości.

(2) Prawo, określone w ust. (1), służy osobom prawnym wyłącznie dla jedno i dwuizbowych mieszkań.

(3) Na obszarze Centralnego Okręgu Przemysłowego oraz miasta Gdyni prawo określone w ust. (1) i (2) służy osobom, w tych ustępach wymienionym, bez ograniczeń co do wysokości dopuszczalnych do potrącenia kosztów budowy i co do ilości izb w poszczególnych lokalach mieszkalnych.

(4) Właścicielom domów, zarówno osobom fizycznym, jak i prawnym, którzy przeprowadzą w okresie do r. 1942 w istniejących budowlach kanalizacje lub wodociągi, służy prawo potrącenia z ogólnego dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu (dział I) sum wydatkowanych na ten cel z wyłączeniem pożyczek, udzielonych przez Państwowy Fundusz Budowlany.

(5) Potrącenie, przewidziane w ustępach poprzedzających — jeżeli chodzi o dochód, podlegający opodatkowaniu według działu I ustawy o podatku dochodowym — będzie dokonane z dochodu roku operacyjnego, w którym sumy zużyte na budowę lub na inwestycje wskazane w ust. (4) wydatkowano. Jeżeli suma, ulegająca potrąceniu stosownie do ustępów poprzedzających, przewyższa ten dochód, nadwyżka będzie potrącona z dochodu następnych 4 lat. Potrącenie przewidziane w ust. (1), (3) i (4) — jeżeli chodzi o wynagrodzenia podlegające opodatkowaniu według działu II ustawy o podatku dochodowym — będzie dokonane od wynagrodzeń otrzymanych w roku, w którym sumy zużyte na budowę lub na inwestycje wskazane w ust. (4) wydatkowano. Jeżeli suma, ulegająca potrąceniu stosownie do ust. (1), (3) i (4), przewyższa wspomniane wynagrodzenia, nadwyżka będzie potrącona od wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu następnych 4 lat.

(6) Prawo potrącenia służy osobom, wymienionym w ustępach poprzedzających, również wówczas, gdy wybudowane przez nie domy przejdą na własność osób trzecich.

(7) Pozostały po potrąceniu dochód podlega opodatkowaniu według tej stopy procentowej, jaka będzie właściwa dla osiągniętego dochodu bez potrąceń przewidzianych w ustępach poprzedzających.

(8) Przepisy ust. (1), (2) i (3) nie naruszają prawa płatników do potrąceń, przewidzianych w art. 6 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), z tytułu zużycia budynków, określonych w powyższych ustępach.

(9) Przepisy ust. (1), (3) oraz (5)—(7) stosuje się odpowiednio do osób fizycznych, które są członkami spółdzielni mieszkaniowych lub mieszkaniowo - budowlanych, z tą jednak różnicą, że każda z tych osób może sobie potrącić z ogólnego dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu (Dział I i II) tytułem kosztów budowy każdego lokalu mieszkalnego, najwyżej zł 5.000, a w m. st. Warszawie 7.000 zł.

(10) Jeżeli nowowzniesiony budynek jest przeznaczony tylko częściowo na cele mieszkalne lub garaże, potrąca się jedynie taką część sum zużytych na budowę, jaka odpowiada stosunkowi kubatury użytkowej części mieszkalnej lub przeznaczonej na garaże, do kubatury użytkowej całego budynku.

Art. 26. (1) Prawo, określone w art. 25, służy również osobom, pobierającym wynagrodzenia, podlegające specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, przy czym stosuje się odpowiednio przepisy powyższego artykułu z następującymi zmianami:

1) przy ustalaniu sumy podatku, przypadającej do zwrotu osobom, pobierającym wynagrodzenia obciążone wyłącznie podatkiem specjalnym, łączy się w jedną ogólną sumę, z jednej strony wynagrodzenia otrzymane w ciągu roku, z drugiej — potrącony od tych wynagrodzeń podatek i ustala się stosunek procentowy ogólnej sumy potrąconego podatku do ogólnej sumy wynagrodzeń; przypadającą do zwrotu kwotę podatku oblicza się przy zastosowaniu do sumy, podlegającej potrąceniu, stopy procentowej, ustalonej stosownie do zdania poprzedzającego;

2) osobom, pobierającym różne wynagrodzenia, z których jedne podlegają tylko podatkowi dochodowemu, inne tylko podatkowi specjalnemu, bądź też, które podlegają równocześnie i podatkowi dochodowemu i podatkowi specjalnemu, służy prawo do ulg w obu podatkach. Jednakże koszty budowy potrącone raz w całości z wynagrodzeń, podlegających tylko podatkowi dochodowemu, nie mogą być po raz drugi potrącone z wynagrodzeń, podlegających tylko podatkowi specjalnemu (oraz odwrotnie), jeżeli te wynagrodzenia zostały otrzymane w tym samym roku; przy ustalaniu sumy podatku dochodowego, przypadającej do zwrotu, stosuje się przepisy art. 25, zaś przy ustalaniu przypadającej do zwrotu sumy podatku specjalnego stosuje się odpowiednio przepisy zawarte w pkt 1).

(2) W przypadku, gdy ulga dotyczy podatku specjalnego, pobieranego na rzecz osób prawnych, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) w brzmieniu ustawy z dnia 30 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 187), osoby te zwracają podatek na zarządzenie właściwego urzędu skarbowego.

(3) Ulga w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, przewidziana w ustępach poprzedzających, służy osobom, które budowę domów mieszkalnych lub garaży ukończą po dniu ogłoszenia ustawy niniejszej, bez względu na termin rozpoczęcia budowy.

Art. 27. Dochody, płynące z nowowznoszonych domów mieszkalnych w gminach miej-

skich, a składających się wyłącznie z lokali nie większych niż dwuizbowych, są wolne od podatku dochodowego do końca dziesiątego roku podatkowego od chwili ukończenia budowy, jeżeli budowa tych domów zostanie wykończona do końca roku 1942. Jeżeli nowowzniesiony dom składa się również z innych lokali niż mieszkalne, wówczas jest wolny od podatku dochód z domu w takiej części, jaka odpowiada proporcjonalnie przychodowi z lokali mieszkalnych w stosunku do przychodu z całego domu.

Art. 28. Dobudowy, na skutek których powstają nowe lokale mieszkalne, traktuje się celem zastosowania ulg w podatku dochodowym na równi z budową nowych domów.

Art. 29. Za lokale jednoizbowe w rozumieniu rozdziału niniejszego uważa się lokale, składające się z kuchni, stanowiącej zarazem izbę mieszkalną i ewentualnie z pomieszczeń przynależnych, jak przedpokój, łazienka itp. Za lokale dwuizbowe uważa się lokale, składające się oprócz pomieszczeń przynależnych, z jednego pokoju i kuchni.

Art. 30. (1) Dotacje, przewidziane w art. 4 pkt 2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 10, poz. 107) oraz umowy o bezpłatne przeniesienie własności nieruchomości, przewidziane w art. 9 tegoż rozporządzenia, są wolne od podatku od darowizn.

(2) Wolne są od opłat stemplowych:

1) pisma, tyczące się nabycia nieruchomości przez miasta lub powiatowe związki samorządowe bądź przez Skarb Państwa (Państwowy Fundusz Budowlany) stosownie do przepisów art. 9 lub 11 rozporządzenia o rozbudowie miast, powołanego w ust. (1) bądź nabycia nieruchomości przez instytucje ubezpieczeń społecznych celem budowy domów mieszkalnych;

2) pisma, stwierdzające umowy, którymi miasta bądź powiatowe związki samorządowe bądź Skarb Państwa (Państwowy Fundusz Budowlany) bądź też instytucje ubezpieczeń społecznych zbywają osobom fizycznym lub prawnym grunty budowlane na własność albo na prawie zabudowy celem budowy domów; jeżeli przedmiotem zbycia nie jest grunt już zajęty przez budynek zdatny do używania, który wystawił nabywca lub jego poprzednik, opłata stemplowa, która należałaby się w braku zwolnienia, ma być uiszczona w ciągu trzech lat od sporządzenia pisma, jeśli w tym czasie nie została ukończona budowa domu, zdatnego w całości do używania;

3) pismo, tyczące się przejścia własności budynku, posiadającego cechy wymienione w ust. (3), który nie wcześniej niż na tydzień przed sporządzeniem pisma nie był jeszcze zdatny do używania ani w całości ani w części, jeżeli pismo zostało sporządzone w ciągu lat czterech od dnia rozpoczęcia robót technicznych, celem położenia fundamentów; za budynek w rozumieniu przepisu niniejszego uważa się budowlę, która obejmuje co najmniej fundamenty, zajmujące całą powierzchnię, która ma być zabudowana, oraz grunt pod tą budowlą; okoliczność, że władza sprawująca nadzór nad budownictwem nie wydała jeszcze pozwolenia na używanie, tudzież okoliczność, że budynek nie jest używany, nie dowodzą same przez się, iż nie jest zdatny do używania;

4) pisma, stwierdzające umowę o przeniesienie własności budynku, posiadającego cechy wymienione w ust. (3), jeżeli ta umowa jest tytułem przejścia własności pierwszym po dniu, w którym budynek stał się zdatny do używania w całości lub w części i zostaje sporządzona bądź w czasie, gdy się budynku jeszcze nie używa bądź w ciągu lat dwóch od dnia, w którym zaczęto go używać w całości lub w części;

5) obligacje i innego rodzaju obligi, dotyczące pomocy kredytowej, przewidzianej w rozporządzeniu o rozbudowie miast, powołanym w ust. (1) tudzież w art. 12 ust. (1) — (3) ustawy z dnia 8 lutego 1928 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. z 1933 r. Nr 22, poz. 46), w brzmieniu ustawy z dnia 15 czerwca 1936 r. (Dz. U. Śl. Nr 13, poz. 23) oraz weksle własne nie na zlecenie, wystawione w ramach kredytu budowlanego krótkoterminowego, przewidzianego w art. 11 pkt 1) powołanego rozporządzenia.

(3) Punkty 3) i 4) ust. (2) stosuje się do pism, które dotyczą budynków mieszkalnych, składających się wyłącznie z lokali jedno lub dwuizbowych (art. 29) albo budynków mieszkalnych, znajdujących się w Centralnym Okręgu Przemysłowym, bądź w granicach administracyjnych miasta Gdyni oraz budowli ubocznych, należących do wymienionych budynków mieszkalnych.

(4) Jeżeli w budynku, przeznaczonym tylko częściowo na cele mieszkalne, część mieszkalna posiada cechy, wymienione w ust. (3), to zwolnienie, przewidziane w pkt 3) i 4) ust. (2), następuje przez wyłączenie z podstawy wymiaru takiej części wartości budynku, jaka odpowiada stosunkowi kubatury użytkowej części mieszkalnej do kubatury użytkowej całości.

Art. 31. Wpisy w księgach wieczystych oraz podania o dokonanie tych wpisów, dotyczące bądź przejścia na gminę miejską lub na powiatowy związek samorządowy lub na Skarb Państwa własności nieruchomości, nabytych w myśl art. 9 lub 11 rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 10, poz. 107), bądź pomocy kredytowej, przewidzianej w powołanym rozporządzeniu, a dotyczącej budynków wymienionych w art. 30 ust. (3), są wolne od opłat sądowych.

Art. 32. (1) Ulgi, przewidziane w art. 24, służą z samego prawa w trybie, jaki określi roz-

porządzenie Ministra Skarbu. W razie sporu, osoba roszcząca sobie prawo do tych ulg, powinna udowodnić okoliczności faktyczne, uzasadniające to prawo. Sposób udowodnienia oraz tryb postępowania w tych wypadkach określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

(2) Sumę, przypadającą do potrącenia stosownie do przepisów art. 25, z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o podatku dochodowym, płatnik potrąca w zeznaniu o dochodzie, złożonym za właściwy rok operacyjny (art. 25 ust. (5)). Do zeznania tego powinien płatnik dołączyć wiarygodny wykaz poniesionych na budowę kosztów.

(3) Ulgi w podatku dochodowym, pobieranym według działu II ustawy o tym podatku (art. 25) i w podatku specjalnym będą udzielane w postaci zwrotu sumy pobranych podatków od dochodu z wynagrodzeń, zużytego na cele, wskazane w art. 25. Ulgi te będą przyznawane na skutek podań, wnoszonych do urzędu skarbowego, w którego okręgu osoby, ubiegające się o ulgi, mają miejsce zamieszkania w dniu wnoszenia podania. Do podania należy dołączyć wiarygodny wykaz poniesionych na budowę kosztów oraz zestawienie wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu roku, w którym budowę prowadzono i potrąconych od tych wynagrodzeń sum podatku dochodowego i specjalnego.

(4) Termin wnoszenia podań i tryb przyznawania ulg określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

(5) Osoba, powołująca się na zwolnienie, przewidziane w art. 30 i 31 powinna udowodnić istnienie warunków zwolnienia.

Art. 33. (1) Właściciele domów, którzy przebudują lokale mieszkalne jedno lub dwuizbowe (art. 25 ust. (2)) przez połączenie na mieszkania trzyizbowe lub większe, tracą w stosunku do mieszkań przebudowanych prawo do ulg, przewidzianych w art. 24 ust. (2). To samo stosuje się w przypadku usunięcia kuchni z lokali mieszkalnych, nie większych niż dwuizbowych.

(2) Utrata prawa do ulg, przewidziana w ust. (1), następuje z pierwszym dniem miesiąca następującego po dniu, w którym chociażby jeden lokal powiększony oddano do użytku, lub w którym usunięto kuchnię.

(3) Ulg, przewidzianych w art. 24 ust. (3), nie stosuje się do lokali, powiększonych w sposób, określony w ust. (1).

Art. 34. (1) W sprawie zwolnień od danin publicznych, przewidzianych w art. 24, stosuje się na obszarze województwa śląskiego przepisy ustaw śląskich.

(2) Przepisy rozdziału niniejszego stosuje się odpowiednio do lokali, ustanowionych jako przedmiot odrębnej własności na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 848).

Rozdział VIII.

Ulgi dla nabywców pojazdów mechanicznych i statków powietrznych.

Art. 35. (1) Osobom fizycznym, które w okresie od 1 stycznia 1938 r. do 31 grudnia 1939 r. nabyły lub nabędą na własność nowe pojazdy mechaniczne, lub nowe statki powietrzne, służy ulga w podatku dochodowym i w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, według zasad określonych w rozdziale niniejszym.

(2) Za pojazdy mechaniczne w rozumieniu ust. (1) uważa się samochody, ciągniki i motocykle.

(3) Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń przedłużać termin, określony w ust. (1), do końca roku 1942.

Art. 36. (1) Ulga w podatku dochodowym, opłacanym według działu I ustawy o tym podatku obejmuje prawo potrącenia od 15 do 20% ceny nabycia pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego z sumy podatku, przypadającego za rok operacyjny, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny lub statek powietrzny została całkowicie uiszczona.

(2) Ulga w podatku dochodowym, opłacanym według działu II ustawy o tym podatku oraz w podatku specjalnym obejmuje prawo potrącenia od 15 do 20% ceny nabycia pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego z ogólnej sumy tych podatków, pobranych od wynagrodzeń, wypłaconych uprawnionemu w ciągu roku, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny lub statek powietrzny została całkowicie uiszczona.

(3) W latach 1938 i 1939 wysokość ulgi, określonej w poprzednich ustępach, oznacza się na 20%; w razie przedłużenia okresu obowiązywania ulg, w myśl art. 35 ust. (3), Rada Ministrów może jednocześnie obniżyć wysokość ulgi, jednak nie niżej 15% dla wszelkiego rodzaju pojazdów mechanicznych i statków powietrznych.

(4) Jeżeli suma przypadająca do potrącenia przewyższa sumę podatków, określonych w ustępach poprzedzających, nadwyżka ulega potrąceniu według zasad, przewidzianych w tych ustępach, w ciągu dwóch następnych lat.

(5) Osobom, określonym w art. 35 ust. (1), opłacającym podatek dochodowy według działu I i II ustawy o tym podatku oraz osobom, opłacającym ponadto podatek specjalny, prawo określone w ustępach poprzedzających służy w stosunku do ogólnej sumy tych podatków.

Art. 37. (1) Ulga służy wyłącznie osobom, które nabędą nowe pojazdy mechaniczne w przedsiębiorstwach trudniących się na obszarze Rzeczypospolitej produkcją, montażem lub sprzedażą pojazdów mechanicznych, lub nowe statki powietrzne produkcji krajowej.

(2) Nabywcy pojazdów mechanicznych lub statków powietrznych, którym służy na pod-

stawie art. 6 ust. (2) ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) prawo jednorazowego potrącenia z dochodu ceny nabycia tego pojazdu lub statku oraz ulga, przewidziana w rozdziale niniejszym, nie mogą korzystać równocześnie z obu rodzajów potrącenia, lecz służy im prawo wyboru jednej bądź drugiej podstawy potrącenia.

Art. 38. Za całkowite uiszczenie ceny nabycia pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego uważa się w rozumieniu ustawy niniejszej również uiszczenie przez wręczenie wekslu.

Art. 39. (1) Ulga przyznawana będzie na skutek podań, wnoszonych do właściwych urzędów skarbowych (art. 40 i 41).

(2) Osoba uprawniona do ulgi obowiązana jest dołączyć do podania zaświadczenie przedsiębiorstwa, określonego w art. 37 ust. (1), zawierające dane następujące:

1) imię i nazwisko nabywcy,

2) rodzaj, typ i numer motoru sprzedanego pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego,

3) datę zawarcia umowy sprzedaży,

4) wysokość ceny sprzedażnej i datę całkowitego jej uiszczenia,

5) oświadczenie sprzedawcy, że sprzedany pojazd mechaniczny lub statek powietrzny jest nowy,

6) zaznaczenie, że zaświadczenie zostało wydane w celu uzyskania ulg, przewidzianych w rozdziale niniejszym.

(3) Osoba uprawniona do ulgi w podatku dochodowym, opłacanym według działu II ustawy o tym podatku albo w podatku specjalnym obowiązana jest dołączyć do podania, oprócz zaświadczenia wymienionego w ust. (2), zestawienie wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku, w którym powstało prawo do ulgi, łącznie z wykazem potrąconych od tych wynagrodzeń sum podatku dochodowego i specjalnego.

Art. 40. (1) Podania o ulgę w podatku dochodowym, opłacanym według działu I ustawy o tym podatku, należy wnosić do urzędu skarbowego właściwego do wymiaru tego podatku, w terminie przepisanym do złożenia zeznania o dochodzie za rok operacyjny, w którym powstało prawo do ulgi (art. 36 ust. (1)).

(2) Sumę, przypadającą do potrącenia stosownie do przepisu art. 36 ust. (1), strąca uprawniony, aż do jej wyczerpania, z wpłat, jakie obowiązany byłby uiścić na poczet podatku dochodowego za lata, za które mu służy ulga.

Art. 41. (1) Podania o ulgę w podatku dochodowym, opłacanym według działu II ustawy o tym podatku oraz w podatku specjalnym należy wnosić do urzędu skarbowego, w którego okręgu miał uprawniony miejsce zamieszkania w dniu wnoszenia podania, w terminie do dnia 15 kwietnia roku, następującego po roku, w którym powstało prawo do ulgi (art. 36 ust. (2)).

(2) Ulga następuje w postaci zwrotu pobranych podatków do wysokości sumy tych podatków, przypadającej do uiszczenia (art. 36 ust. (2)).

(3) W przypadku, gdy ulga dotyczy podatku specjalnego pobieranego na rzecz osób prawnych, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) w brzmieniu ustawy z dnia 30 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 187) osoby te zwracają podatek na zarządzenie właściwego urzędu skarbowego.

Art. 42. Sprzedawca pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego, który w zaświadczeniu, wymienionym w art. 39 ust. (2), podaje świadomie nieprawdziwe dane, podlega karze, przewidzianej w art. 176 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

Rozdział IX.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 43. (1) Do domów, których budowa lub dobudowa została rozpoczęta przed dniem wejścia w życie art. 24—34, stosuje się nadal ulgi, przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173) oraz w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 42, poz. 285) w brzmieniu ustawy z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 190), lub w przepisach poprzednio obowiązujących; a do lokali w tych domach — ulgi przewidziane w art. 2 pkt 4) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505) oraz przepisy art. 20 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 848).

(2) Za rozpoczęcie budowy lub dobudowy w rozumieniu ust. (1) uważa się wykonanie fundamentów pod przyszły dom lub część dobudowywaną, bądź też, jeżeli zamierzono dobudowanie pięter — przystąpienie do robót murarskich.

Art. 44. Ulgi już uzyskane, jak również nabyte prawa do ubiegania się o ulgi na podstawie:

1) ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173) i przepisów przed nią obowiązujących, art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 42, poz. 285) w brzmieniu ustawy z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 190), art. 2 pkt

4) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505) oraz art. 20 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 848),

2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o popieraniu ruchu inwestycyjnego na obszarze województw wschodnich (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 614)

— trwają nadal.

Art. 45. Zakłady elektryczne, które korzystają z ulg podatkowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o popieraniu elektryfikacji (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633), nie mogą korzystać równocześnie z ulg, określonych w rozdziałach I i II ustawy niniejszej.

Art. 46. (1) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o popieraniu ruchu inwestycyjnego na obszarze województw wschodnich (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 614).

(2) Z dniem 1 stycznia 1939 r. tracą moc obowiązującą:

1) ustawa z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173);

2) art. 2 pkt 4) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505);

3) art. 20 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 848);

4) art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 42, poz. 285) w brzmieniu ustawy z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 190).

Art. 47. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu; co do rozdziału I nadto Ministrom: Przemysłu i Handlu, Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji, a co do rozdziału VII nadto Ministrom: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 48. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 15 i 19, które wchodzą w życie w miesiąc po ogłoszeniu oraz przepisów art. 24—34, 43 i 44 pkt 1), które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 26, poz. 224).

301

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o sprzedaży, zamianie i bezpłatnym odstąpieniu niektórych nieruchomości państwowych.

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż następujących nieruchomości państwowych:

1) pozostających w zarządzie Ministra Spraw Wojskowych:

a) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonej w Warszawie przy ulicy Gęsiej Nr 40/42, o powierzchni około 1 ha 1300 m²,

b) nieruchomości ziemskiej o nazwie hipotecznej „Kolonia Lewinów Nr 11, 12, 13 i 14", położonej w gminie wiejskiej Bródno, w powiecie warszawskim, o powierzchni 46 ha 2827 m²,

c) nieruchomości, położonej w Piotrkowie w województwie łódzkim przy ulicy Pierackiego Nr 149, Nr hip. 54, o powierzchni 60 ha 9165 m²,

d) części nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonej w Końskich w województwie kieleckim przy ulicy Marszałka Józefa Piłsudskiego Nr 21, Nr hip. 215, o powierzchni 6700 m²,

e) nieruchomości, położonych w Krakowie, objętych lwh 182 i 178 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XXII Podgórze, wraz z zabudowaniami oznaczonymi l. orj. ulica Wielicka Nr 2, o powierzchni 2 ha 14 a 82 m²,

f) nieruchomości, położonej w Rzeszowie w województwie krakowskim, objętej lwh 741 ks. gr. gm. kat. Rzeszów, wraz z zabudowaniami, o powierzchni około 5 ha 35 a;

2) pozostających w zarządzie Ministra Spraw Wewnętrznych:

a) nieruchomości, położonej w Radomiu w województwie kieleckim, ograniczonej od północy ulicą Żelazną, od wschodu gruntami Józefa Czerwińskiego, od południa i zachodu gruntami Skarbu Państwa, o powierzchni 5255 m² — kurii diecezjalnej w Sandomierzu za cenę ulgową 18.393 zł,

b) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonych w Lubawie w województwie pomorskim przy ulicy Gdańskiej Nr 25, a zapisanych w księgach wieczystych Sądu Grodzkiego w Lubawie Fije-

wo, tom I, karta 40, o powierzchni 38 a 96 m², Fijewo tom II, karta 60, o powierzchni 28 a 64 m² oraz Fijewo tom I, karta 13 i 14, o łącznej powierzchni 27 a 79 m² — gminie miasta Lubawy za cenę ulgową 10.000 zł;

3) pozostających w zarządzie Ministra Komunikacji:

nieruchomości ziemskiej Czaniec w powiecie bialskim, w województwie krakowskim, objętej lwh 214 ks. gr. dla większej posiadłości, prowadzonej przy Sądzie Okręgowym w Wadowicach, o powierzchni 217 ha 54 a 61 m² oraz nieruchomości, położonej w Kobiernicach, w powiecie bialskim, w województwie krakowskim, objętej lwh 628 ks. gr. gm. kat. Kobiernice (Sąd Grodzki w Kętach), o powierzchni 13 ha 68 a 7 m²;

4) pozostających w zarządzie Ministra Przemysłu i Handlu:

a) parceli Nr 1942/26, położonej w gminie miejskiej Chorzów, w województwie śląskim, powiecie chorzowskim - miejskim przy ulicy Styczyńskiego, zapisanej w księdze wieczystej Królewska Huta, tom LXXVII, karta 278, o powierzchni 13 a 97 m²,

b) następujących parcel, położonych w gminie miejskiej Chorzów, w województwie śląskim, powiecie chorzowskim-miejskim przy ulicy Cieszyńskiej, zapisanych w księdze wieczystej Nowe Hajduki, tom IV, karta 117 NNr 2785/91, 2786/91, 2787/91, 2788/91, 2789/91, 2790/91, 2791/91, 2792/91, 2793/91, 2794/91, 2795/91, 2796/91, 2797/91, 2798/91, 2799/91, 2800/92, 2801/92, 2802/92, 2804/92, 2805/92, 2806/92, 2807/92, 2808/92, 2809/92, 2810/92, o łącznej powierzchni 2 ha 2 a 63 m²,

c) następujących parcel, położonych w gminie wiejskiej Wielkie Hajduki, w województwie śląskim w powiecie świętochłowickim przy ulicy Dobrodzieńskiej, zapisanych w księdze wieczystej Dolne Hajduki, tom III, karta 74 NNr 3065/144, 3068/144, 3069/144, 3193/144, 3194/144, 3195/144, 3196/144, 3197/144, 3198/144, 3199/144, 3200/144, 3201/144, 3202/144, 3203/144, 3204/144, 3205/144, 3206/144, 3207/144, o łącznej powierzchni 1 ha 33 a 46 m²,

d) następujących parcel, położonych w gminie miejskiej Chorzów w województwie śląskim, w powiecie chorzowskim-miejskim przy ulicach Wesołej, Szczęśliwej, Słonecznej, Przyjemnej, Czystej, Jasnej, Dąbrowskiej, Dobrodzieńskiej i Cichej, zapisanych w księdze wieczystej Dolne Hajduki, tom III, karta 79, NNr 3033/131, 3034/131, 3035/131, 3036/131, 3037/131, 3038/131, 3039/131, 3040/131, 3041/129, 3042/129, 3045/129, 3046/129, 3047/129, 3048/129, 3049/129, 3050/129, 3051/129, 3052/129, 3053/129, 3054/129, 3055/129, 3056/129, 3057/129, 3058/129, 3059/129, 3060/129, 3061/129, 3062/129, 3066/129, 3067/129, 3070/129, 3071/129, 3072/129, 3073/129, 3074/129, 3076/129, 3077/129, 3078/129, 3079/129, 3080/129, 3081/129, 3082/129, 3083/129, 3084/129, 3085/129, 3086/129, 3087/129, 3088/129, 3089/129, 3090/129, 3091/129, 3092/129, 3093/129, 3094/129, 3095/129, 3096/129, 3097/129, 3098/129, 3099/129, 3100/131, 3101/131, 3102/131, 3103/131, 3104/131, 3105/131, 3106/131, 3107/131, 3108/131, 3109/131, 3110/131, 3111/131, 3112/131, 3113/131, 3114/131, 3115/131, 3116/131, 3117/131, 3118/131, 3119/131, 3120/131, 3121/129, 3122/129, 3123/129, 3124/129, 3125/129, 3127/129, 3128/129, 3129/129, 3130/129, 3131/129, 3132/131, 3133/131, 3134/131, 3135/131, 3136/131, 3137/131, 3138/129, 3139/129, 3140/129, 3141/129, 3142/129, 3143/129, 3144/129, 3145/129, 3146/129, 3147/129, 3148/129, 3149/129, 3150/131, 3151/131, 3152/131, 3153/131, 3154/131, 3155/131, 3156/129, 3157/129, 3158/129, 3159/129, 3160/129, 3161/129, 3162/129, 3163/129, 3164/129, 3165/129, 3166/129, 3167/129, 3168/129, 3169/129, 3170/131, 3171/131, 3172/131, 3173/131, 3174/131, 3175/131, 3176/129, 3177/129, 3178/129, 3179/129, 3180/129, 3181/129, 3182/129, 3183/129, 3184/129, 3185/129, 3186/129, 3187/129, 3188/129, 3189/129, 3190/131, 3191/131 i 3192/131, o łącznej powierzchni 11 ha 82 a 62 m²;

5) pozostających w zarządzie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych:

a) części nieruchomości, położonej w gminie wiejskiej Hajnówka, w powiecie bielskim, w województwie białostockim, w oddziale 300-B Nadleśnictwa Państwowego Hajnówka, o powierzchni 1 ha 582 m² — gminie wiejskiej Hajnówka za cenę ulgową 2.116 zł 40 gr,

b) części parcel gruntowych l. kat. 646/1 i 647, położonych w gminie wiejskiej Muszyna, w powiecie nowosądeckim, w województwie krakowskim, o łącznej powierzchni 1 ha 28 a 63 m², — Związkowi Ociemniałych Żołnierzy R. P. za cenę ulgową 8.000 zł,

c) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonej w Siedlcach, w województwie lubelskim przy ulicy Kilińskiego Nr 24, Nr hip. 491, o powierzchni około 657 m²;

6) pozostających w zarządzie przedsiębiorstwa „Państwowy Monopol Spirytusowy" i stanowiących własność tego przedsiębiorstwa:

a) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonej w Płocku, w województwie

warszawskim przy zbiegu ulicy Alei Miejskiej i 1-go Maja, Nr hip. 208 i 209 o powierzchni około 1 ha 3827 m² — gminie miasta Płocka za cenę ulgową 170.000 zł,

b) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonej w Siedlcach, w województwie lubelskim przy ulicy Kolejowej Nr 16, Nr hip. 436, o powierzchni około 1 ha 388 m²;

7) pozostających w zarządzie przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" i stanowiących własność tego przedsiębiorstwa:

a) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonej w Grodnie, w województwie białostockim przy ulicy Mostowej Nr 3, Nr hip. 341, o powierzchni 4.734 m²,

b) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonych w Poznaniu przy zbiegu ulic Bukowskiej i Wawrzyniaka, zapisanych do ksiąg wieczystych Poznań — Jeżyce tom XIV, karta 343, tom XV, karta 360 i tom XXXIV, karta 843, o łącznej powierzchni 25 a 64 m²,

c) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonych przy ulicy Matejki Nr 9, zapisanych do ksiąg wieczystych Poznań— Jeżyce tom XI, karta 259 i tom XXXIV, karta 845, o łącznej powierzchni 50 a 29 m²,

d) nieruchomości, położonej w Żyrardowie o nazwie hipotecznej „Osada Poltyt", o powierzchni 8 ha 8.193 m².

Art. 2. Zezwala się na zamianę następujących nieruchomości państwowych:

1) pozostających w zarządzie Ministra Spraw Wojskowych:

a) nieruchomości wraz z zabudowaniem, położonej w Poznaniu przy Placu Wolności Nr 16, a zapisanej w księdze wieczystej Poznań Św. Marcin tom VI, karta 133, o powierzchni 18 a 40 m² — na nieruchomość wraz z zabudowaniami, położoną w Poznaniu przy Al. Marcinkowskiego Nr 6, zapisaną w księdze wieczystej Poznań tom VII, karta 171, o powierzchni 22 a 50 m², stanowiącą własność Banku Gospodarstwa Krajowego,

b) parceli bud. l. kat. 32 o powierzchni 2 a 16 m² i części parceli gr. l. kat. 7029/3 o powierzchni 3 a 64 m² wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami, wchodzących w skład nieruchomości, objętej lwh 69 ks. gr. kat. Lwów Śródmieście; parceli bud. l. kat. 2344 o powierzchni 33 a 78 m² i parceli gr. l. kat. 5261 o powierzchni 84 a 74 m² wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami, wchodzących w skład nieruchomości, objętej lwh 154 ks. gr. gm. kat. Lwów Dz. III; parceli bud. l. kat. 2322/2 o powierzchni 4 a 29 m² wraz ze znajdującymi się na niej zabudowaniami, wchodzącej w skład nieruchomości, objętej lwh 115 ks. gr. gm. kat. Lwów Dz. III; parceli bud. l. kat. 2317 o powierzchni 5 a 54 m² i parceli bud. l. kat. 2321/2 o powierzchni 9 a 85 m² wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami, wchodzących w skład nieruchomości, objętej lwh 116 ks. gr. kat. Lwów Dz. III; parceli gr. l. kat. 849/1 o powierzchni 86 a 32 m², wchodzącej w skład nieruchomości, objętej lwh 68 ks. gr. gm. kat. Biłohorszcza, prowadzonej przez Sąd Grodzki zamiejski we Lwowie; parceli gr. l. kat. 6915/2 o powierzchni 1 ha 14 a 81 m², wchodzącej w skład nieruchomości, objętej lwh 650 ks. gr. gm. kat. Lwów Dz. IV; parceli gr. l. kat. 878/2 o powierzchni 1 ha 10 a 78 m², wchodzącej w skład nieruchomości, objętej lwh 201 ks. gr. gm. kat. Biłohorszcza, prowadzonej przez Sąd Grodzki zamiejski we Lwowie — wszystko na parcelę gr. l. kat. 1914/2 o powierzchni 48 ha 18 a 80 m², parcelę gr. l. kat. 1914/3 o powierzchni 34 a 25 m², parcelę gr. l. kat. 1907/2 o powierzchni 5 ha 8 m² i parcelę gr. l. kat. 1913/2 o powierzchni 64 a 77 m², wchodzące w skład nieruchomości ziemskiej, objętej lwh 490 ks. gr. dla większych posiadłości, prowadzonej przez Sąd Okręgowy we Lwowie, a stanowiącej własność gminy m. Lwowa;

2) pozostających w zarządzie Ministra Spraw Wewnętrznych:

nieruchomości, położonej w Gdyni, w województwie pomorskim przy ulicy Morskiej, a składającej się z parcel NNr 274/21, 239/20, 240/21, zapisanych w księdze wieczystej Grabowo tom I, karta 7, o łącznej powierzchni 1 ha 1 a 56 m² — na parcele NNr 641/1, 608/1, 645/1 i 603/1, położone w Gdyni przy ulicy Leśnej, zapisane w księdze wieczystej Chylonia, tom XXVI, karta 986, o łącznej powierzchni 1 ha 69 a 73 m², stanowiące własność gminy m. Gdyni.

Art. 3. Zezwala się na bezpłatne odstąpienie następujących nieruchomości państwowych:

1) pozostających w zarządzie Ministra Spraw Wojskowych:

części parceli gr. l. kat. 7029/3, o powierzchni 10 a 42 m², wchodzącej w skład nieruchomości, objętej lwh 69 ks. gr. gm. kat. Lwów Śródmieście oraz parceli gr. l. kat. 252 o powierzchni 3 a 13 m², parceli gr. l. kat. 2443/2 o powierzchni 11 a 65 m² i parceli bud. l. kat. 723 o powierzchni 2 a 52 m², wchodzących w skład nieruchomości, objętej lwh 875 ks. gr. gm. kat. Lwów Dz. I. — gminie miasta Lwowa na cele rozbudowy miasta;

2) pozostających w zarządzie Ministra Spraw Wewnętrznych:

a) nieruchomości, położonej w Rembertowie, w powiecie i województwie warszawskim przy Alei Marszałka Piłsudskiego, ograniczonej od zachodu ulicą Olbrychtowską, od południowego wschodu Aleją Marszałka Piłsudskiego i od północnego wschodu gruntem poligonu wojskowego, o powierzchni 1 ha 3924 m² — gminie wiejskiej Wawer w powiecie i województwie warszawskim,

b) nieruchomości państwowej wraz z zabudowaniami, położonej w Warszawie przy ulicy Rybaki NNr 14 i 16, Nr hip. 2570 i 2571/2 o powierzchni 6132 m² — Światowemu Związkowi Polaków z Zagranicy;

3) pozostających w zarządzie Ministra Przemysłu i Handlu:

a) gminie wiejskiej Wielkie Hajduki — następujących parcel, położonych w gminie wiejskiej Wielkie Hajduki, w województwie śląskim w powiecie świętochłowickim, między ulicami Cichą i Hajducką, zapisanych w księdze wieczystej Dolne Hajduki tom III, karta 74, NNr 3064/144, 3212/144, 3221/144, 3223/144 i 2836/144 o łącznej powierzchni 45 a 20 m²,

b) gminie miejskiej Chorzów — następujących parcel, położonych w gminie miejskiej Chorzów w województwie śląskim, w powiecie chorzowskim - miejskim, między ulicą Wolności i torem kolejowym z Katowic do Tarnowskich Gór, zapisanych w księdze wieczystej Nowe Hajduki tom IV, karta 117, NNr 2803/92, 2811/92, 2812/89, 2813/91, 2814/91, 2815/92 i 2816/92, o łącznej powierzchni 1 ha 36 a 77 m²,

c) gminie miejskiej Chorzów — następujących parcel, położonych w gminie miejskiej Chorzów, w województwie śląskim, w powiecie chorzowskim - miejskim między ulicami: Dąbrowskiego, Cichą, Chorzowską i Częstochowską, zapisanych w księdze wieczystej Dolne Hajduki tom III, karta 79, NNr 3075/129, 3126/129, 3030/131, 3063/129, 3208/131, 3209/129, 3210/129, 3211/129, 3213/131, 3214/129, 3215/129, 3216/129, 3217/131, 3218/129, 3219/129, 3220/129, 3222/129, 3224/129, 3225/131, 2591/131 i 2592/131, o łącznej powierzchni 4 ha 16 a 29 m²;

4) pozostających w zarządzie przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" i stanowiących własność tego przedsiębiorstwa:

a) z nieruchomości wraz z zabudowaniem, położonej w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej Nr 47, Nr hip. 1600 c, części o powierzchni około 753 m² — gminie miasta st. Warszawy,

b) z nieruchomości, położonych w Poznaniu przy ulicy Staszyca, wpisanych do księgi wieczystej Poznań-Jeżyce tom XXXV, karta 855 i tom XXXIII, karta 806, części o powierzchni około 1 a 10 m² — gminie m. Poznania;

5) pozostających w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe":

następujących parcel, położonych na obszarze W. M. Gdańska Nr 1894/7 o powierzchni 10 a 10 m² i Nr 80/6 o powierzchni 3 a 5 m², zapisanych w księdze wieczystej Oliwa tom IX, karta 160, Nr 5206/130 o powierzchni 60-a 23 m², Nr 5208/136 o powierzchni 23 a 97 m², Nr 3747/64 o powierzchni 10 a 60 m², Nr 1815/113 o powierzchni 2 a 88 m², Nr 1816/113 o powierzchni 9 a 69 m², Nr 3749/113 o powierzchni 1 a 90 m², Nr 3750/113 o powierzchni 3 a 45 m², Nr 3769/113 o powierzchni 3 a 74 m², Nr 3771/113 o powierzchni 14 a 65 m², Nr 3772/113 o powierzchni 95 m², Nr 3776/113 o powierzchni 90 m², Nr 5201/113 o powierzchni 7 a 12 m², Nr 1866/74 o powierzchni 4 a 89 m² i Nr 1867/74 o powierzchni 44 a 5 m², zapisanych w księdze wieczystej Wrzeszcz (Langfuhr) tom XXIII, karta 287, Nr 1865/74 o powierzchni 43 a 42 m², zapisanej w księdze wieczystej Leegstriess tom I, karta 22, Nr 1837/87 o powierzchni 3 a 52 m², Nr 5194/87 o powierzchni 1 a 92 m², Nr 5196/87 o powierzchni 1 a 2 m², Nr 5203/109 o powierzchni 5 a 96 m², Nr 3757/109 o powierzchni 3 a 84 m², Nr 3759/109 o powierzchni 6 m² oraz Nr 5210/135 o powierzchni 31 m² i Nr 5212/109 o powierzchni 2 m², zapisanych w księdze wieczystej Wrzeszcz (Langfuhr) bez tomu i karty — gminie m. Gdańska.

Art. 4. Sprzedaży wymienionych w art. 1 pkt 6) i 7) nieruchomości dokonają dyrekcje właściwych przedsiębiorstw na warunkach, ustalonych przez Ministra Skarbu; Minister Skarbu powoła komisje dla oszacowania tych nieruchomości.

Art. 5. Jeżeli ustawa niniejsza nie stanowi inaczej, nie można sprzedać nieruchomości za cenę niższą od ceny szacunkowej.

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 26, poz. 225).

302

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o zmianie ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Art. 1. W ustawie o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 5 dodaje się ustęp drugi w brzmieniu:

„Wolne są również od podatku:

a) dywidendy od akcyj spółek akcyjnych oraz dochody z udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielniach i w tych gwarectwach, które są osobami prawnymi — jeżeli siedziba spółki znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej;

b) przychody na pokrycie kosztów utrzymania, otrzymywane od zamieszkałych na obszarze Rzeczypospolitej osób fizycznych, których dochody nie podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów działu I ustawy niniejszej";

2) w art. 19 ustępie pierwszym po wyrazach: „dywidendy od akcyj i udziałów" dodaje się wyrazy: „z wyjątkiem wymienionych w art. 5 ustępie drugim lit. a)";

3) po art. 23 wstawia się nowy art. 23-a w brzmieniu:

„Minister Skarbu może zarządzać pobór podatku dochodowego od drobnych płatników w formie ryczałtu, w drodze ugody, bez ustalania sum dochodu w każdym poszczególnym przypadku.

Rozporządzenie Ministra Skarbu określi zasady zryczałtowania podatku, prawa i obowiązki władz skarbowych i płatników oraz postępowanie.

Przepisy ustępu pierwszego i drugiego stosuje się do dodatku na rzecz związków samorządowych, pobieranego na podstawie art. 24 ustawy niniejszej.";

4) w art. 24 ust. 2 pod lit. A, rozpoczynający się od wyrazu „Gdyby" zastępuje się nowym ustępem w brzmieniu: „Przy zastosowaniu ulg, przewidzianych w art. 27 i 29, dodatek pobiera się od przeciętnego dochodu tego stopnia, który odpowiada podatkowi, wymierzonemu po zastosowaniu ulgi; jeżeli po zastosowaniu ulgi wypadnie zmniejszyć stopę podatkową poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od dodatku".

Art. 2. Przepisy art. 1 pkt 1), 2) i 4) będą stosowane po raz pierwszy przy wymiarze podatku dochodowego na rok podatkowy 1938.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 26, poz. 226).

303

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o umarzaniu prywatnoprawnych wierzytelności państwowych.

Art. 1. (1) Wszelkie nieściągalne prywatnoprawne wierzytelności państwowe mogą być umarzane w całości lub części na zasadach, określonych w ustawie niniejszej.

(2) Przez prywatnoprawne wierzytelności państwowe, nazywane w dalszym ciągu ustawy wierzytelnościami, rozumie się prywatnoprawne wierzytelności Skarbu Państwa oraz państwowych przedsiębiorstw, monopoli i funduszów.

Art. 2. (1) Wierzytelność uważa się za nieściągalną:

1) jeżeli dla ściągnięcia wierzytelności konieczne jest ustalenie osoby dłużnika, a ustalenie to jest niemożliwe,

2) jeżeli egzekucja sądowa lub postępowanie upadłościowe, obejmujące poszukiwaną wierzytelność, nie doprowadziły do jej ściągnięcia,

3) jeżeli dłużnik zmarł, a w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że zmarły nie

pozostawił żadnego majątku lub że pozostały po zmarłym spadek składa się wyłącznie ze sprzętów domowych lub przedmiotów codziennego użytku o wartości nie przewyższającej 500 zł, a pozostałe ruchomości nie podlegają zajęciu na podstawie przepisów szczególnych,

4) jeżeli w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że dłużnik nie posiada żadnego majątku, z którego możnaby poszukiwać danej wierzytelności, lub że posiadany przez dłużnika majątek nie wystarczyłby na pokrycie kosztów jej ściągnięcia,

5) jeżeli wierzytelność nie przewyższa 100 zł, a jej ściągnięcie byłoby połączone z trudnościami niewspółmiernymi do jej wartości,

6) jeżeli przeprowadzenie egzekucji mogłoby spowodować ruinę gospodarczą dłużnika.

(2) Umorzenie wierzytelności, za którą obok dłużnika głównego odpowiadają wobec Skarbu Państwa lub państwowych przedsiębiorstw, monopoli i funduszów inne osoby, może nastąpić tylko wtedy, gdy zachodzą co do wszystkich zobowiązanych warunki umorzenia.

(3) Jeżeli wierzytelność została pokryta częściowo, to pozostała część może być umorzona, jeżeli co do niej zachodzą warunki, przewidziane w ust. (1) pkt 2) — 6).

Art. 3. (1) Wydanie decyzji o umorzeniu należy do Ministra Skarbu na wniosek właściwego ministra.

(2) Wydanie decyzji o umorzeniu wierzytelności przedsiębiorstwa, wydzielonego z administracji państwowej, należy do władz przedsiębiorstwa.

Art. 4. Minister Skarbu i poszczególni ministrowie mogą uprawnienia, wynikające z ustawy niniejszej, przekazywać organom bezpośrednio sobie podległym.

Art. 5. Przepisów ustawy niniejszej nie stosuje się przy umarzaniu wierzytelności, dokonywanym na podstawie przepisów szczególnych.

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej poručza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 26, poz. 228).

304

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Art. 1. Wprowadza się w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860) zmianę następującą:

w art. 91 po ust. (3) dodaje się trzy nowe ustępy, jako ustępy (4), (5) i (6):

„(4) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może zezwolić na rozłożenie na spłaty roczne sum brakujących do uzupełnienia kapitału zakładowego tym związkom założycielskim (poręczającym), które nie były w możności uzupełnić kapitału zakładowego swych kas oszczędności w terminie, przewidzianym w ust. (1).

(5) Uzupełnienie brakującego kapitału zakładowego w spłatach rocznych winno nastąpić nie później niż dnia 29 października 1942 r.

(6) Niezapłacenie raty w terminie oznaczonym powoduje skutki, przewidziane w ust. (3)."

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej poručza się Ministrom: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 26, poz. 232).

305

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o zmianie granic województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego.

Art. 1. (1) Włącza się do obszaru województwa łódzkiego:

1) z województwa warszawskiego powiaty: kutnowski, łowicki, skierniewicki i rawski;
2) z województwa kieleckiego powiaty: opoczyński i konecki z wyjątkiem gmin miejskich: Skarżysko - Kamienna i Szydłowiec oraz gmin wiejskich: Bliżyn i Szydłowiec.

(2) Włącza się do obszaru województwa warszawskiego:

1) z województwa białostockiego powiaty: ostrołęcki, ostrowski i łomżyński;
2) z województwa lubelskiego powiaty: sokołowski, węgrowski i garwoliński oraz gminę Irena z powiatu puławskiego.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz innym właściwym ministrom, stosownie do zakresu ich działania.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 kwietnia 1938 r. Nr 27, poz. 240).

306

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o ulgach przy regulacji hipotecznej.

Art. 1. Ulgi, przewidziane w ustawie niniejszej, stosuje się przy pierwiastkowej regulacji hipotecznej nieruchomości o obszarze, nie przewyższającym 50 ha, położonej poza granicami administracyjnymi miast, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych.

Art. 2. (1) Wolne są od opłat sądowych wszelkie czynności, związane z pierwiastkową regulacją hipoteczną.

(2) Przepisu tego nie stosuje się w postępowaniu odwoławczym.

Art. 3. Wolne są od opłat stemplowych:

1) pełnomocnictwa, upoważniające wyłącznie do przeprowadzenia pierwiastkowej regulacji hipotecznej;

2) podania, wniesione do urzędów państwowych, nie wyłączając notariuszy, o sporządzenie i przesłanie sądowi (wydziałowi hipotecznemu) świadectwa potrzebnego do pierwiastkowej regulacji hipotecznej oraz wypisy, odpisy i wszelkie inne świadectwa, sporządzone i przesłane na skutek takich podań.

Art. 4. (1) Wolne jest od opłaty stemplowej pismo, stwierdzające udzielenie pierwszej pożyczki w sumie nie wyższej niż 500 zł, zabezpieczonej hipotecznie na nieruchomości, jeżeli zostało sporządzone nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od daty decyzji wydziału hipotecznego, zatwierdzającej pierwiastkową regulację hipoteczną; wolne jest również od opłat sądowych ujawnienie tej pożyczki w księdze hipotecznej.

(2) Jeżeli suma pożyczki przewyższa 500 zł, opłatę stemplową i sądową oblicza się tylko od nadwyżki, przy czym opłata hipoteczna stosunkowa nie może wynosić mniej niż 1 zł.

Art. 5. (1) Urzędy stanu cywilnego oraz inne urzędy, przechowujące akta stanu cywilnego i obowiązane do wydawania z nich świadectw (wypisów, wyciągów), będą wydawały z akt stanu cywilnego wyciągi, przeznaczone dla celów pierwiastkowej regulacji hipotecznej nieruchomości, określonej w art. 1, według wzoru, który ustali rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(2) Wyciąg taki podlega opłacie stemplowej w wysokości 1 zł, jeżeli wydaje go urząd stanu cywilnego, którego koszty utrzymania ponosi Państwo, w innych zaś przypadkach wolny jest od opłaty stemplowej; jeżeli wyciąg taki podlega, w myśl obowiązujących przepisów, opłacie na rzecz urzędnika stanu cywilnego bądź na rzecz osoby, ponoszącej koszty utrzymania urzędu stanu cywilnego, opłata od wyciągu nie może przewyższać 1 zł.

Art. 6. Zarządy gminne i miejskie mogą pobierać za świadectwa, przeznaczone do pierwiastkowej regulacji hipotecznej nieruchomości, określonej w art. 1 (o posiadaniu nieruchomości, o jej nazwie lub oznaczeniu numerowym itp.), opłatę nie wyższą niż 2 zł.

Art. 7. Pierwiastkowa regulacja hipoteczna nieruchomości, określonej w art. 1, nie jest uzależniona od zezwolenia władzy skarbowej, przewidzianego w art. 27 ust. 1 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr 55, poz. 391).

Art. 8. Przepisy art. 2 — 7 stosuje się odpowiednio przy wydzielaniu nieruchomości, określonej w art. 1, do oddzielnej księgi hipotecznej.

Art. 9. Ulgi, przewidziane w ustawie niniejszej, będą stosowane do dnia 31 marca 1943 r. na obszarze mocy obowiązującej prawa hipotecznego z 1818 r. (Dz. Pr. tom V str. 295) i z 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 53, poz. 510).

Art. 10. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Skarbu i Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 kwietnia 1938 r. Nr 27, poz. 241).

307

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o zmianie ustawy o pomocy finansowej Skarbu Państwa dla gminy m. Wilna na pokrycie zobowiązań z tytułu 5% obligacyj konwersyjnych m. Wilna z 1931 r. w funtach szterlingów.

Art. 1. Ustawa z dnia 15 marca 1932 r. o pomocy finansowej Skarbu Państwa dla gminy m. Wilna na pokrycie zobowiązań z tytułu 5% obligacyj konwersyjnych m. Wilna z 1931 r. w funtach szterlingów (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 337) ulega następującym zmianom:

1) dotychczasową treść art. 2 oznacza się jako ust. (1),

2) w art. 2 dodaje się nowy ust. (2) o brzmieniu:

„(2) Pomoc finansowa Skarbu Państwa, przewidziana w ustępie poprzedzającym, będzie wynosiła — poczynając od dnia 15 maja 1939 r. — całość odsetek i rat amortyzacyjnych."

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1938 r. Nr 28, poz. 247).

308

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o ulgach w spłacie zaległości udziałów w publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych.

Art. 1. Należności Skarbu Państwa od wojewódzkich związków samorządowych, powiatowych związków samorządowych, gmin, gromad i spółek wodnych, powstałe z tytułu pokrycia udziału w publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych, umarza się:

1) w całości, jeżeli należność powstała przed dniem 1 kwietnia 1925 r.,

2) w 80%, jeżeli należność powstała w okresie od 1 kwietnia 1925 r. do 31 marca 1930 r.,

3) w 60%, jeżeli należność powstała w okresie od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1937 r.

Art. 2. Rozkłada się spłatę należności, pozostałych po zastosowaniu przepisu art. 1 pkt 2) i 3), na pięć lat bez oprocentowania; niewpłacenie w wyznaczonym terminie jednej raty powoduje natychmiastową wymagalność wszystkich rat.

Art. 3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może udzielać dalszych ulg w spłacie należności, wymienionych w art. 1 pkt 2) i 3), aż do całkowitego ich umorzenia, w przypadkach, gdy zobowiązany nie osiągnął z melioracji korzyści, współmiernych do obciążającej go części udziału oraz w przypadkach klęsk żywiołowych. Uprawnienie to może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu przekazywać wojewodom.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1938 r. Nr 28, poz. 248).

309

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o zamianie niektórych należności b. pruskich władz i instytucji agrarno-finansowych na pożyczki Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Art. 1. Należności b. pruskich władz i instytucji agrarno-finansowych, wchodzące w skład Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej lub administrowane przez organa podległe Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, konsoliduje się i zamienia na pożyczki Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Art. 2. Wyłącza się z konsolidacji:

1) renty abluicyjne, wypowiedziane i skapitalizowane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o przedterminowej spłacie niektórych rent Banków Rentowych (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 627), jeżeli na nieruchomościach, obciążonych tą rentą, nie ciążą inne należności, podlegające konsolidacji w myśl art. 1;

2) raty należności, podlegających konsolidacji, przypadające do zapłaty w czasie od 1 października 1937 r. do 1 lipca 1939 r., nie wyłączając płatnych w tym czasie rat, które powstały z rozłożenia zaległości na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 842) lub na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. o ulgach dla dłużników Skarbu Państwa i instytucji prawa publicznego z tytułu należności prywatnoprawnych, mających charakter długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 278).

Art. 3. Umarza się renty dodatkowe, ustanowione dla zabezpieczenia renty głównej lub w związku z ubezpieczeniem na życie dłużnika.

Art. 4. W celu ustalenia sumy konsolidowanych należności kapitalizuje się rentę stałą (wieczystą), oblicza się nieumorzony kapitał rent i innych należności amortyzacyjnych oraz

dolicza się raty zaległe i inne należności, stosując zasady, podane w art. 5—9.

Art. 5. (1) Renty stałe (renty wieczyste, czynsze i kanony wieczyste), nie wyłączając rent w kwocie 1 marki rocznie, kapitalizuje się przez przemnożenie renty rocznej przez 25.

(2) W wypadkach gospodarczo uzasadnionych Minister Rolnictwa i Reform Rolnych, na wniosek zaopiniowany przez odnośną Izbę Rolniczą może mnożnik, wymieniony w ust. (1), w stosunku do nabywców po 1 stycznia 1919 r. obniżyć do 15. Uprawnienia swoje może Minister przekazać wojewodom. Termin wnoszenia wniosków upływa w ciągu pół roku od daty ogłoszenia niniejszej ustawy.

(3) Ratę roczną renty stałej b. Komisji Kolonizacyjnej przyjmuje się do kapitalizacji w tej wysokości, jaka obowiązywała przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wymienionego w art. 2 pkt 2), chyba że na podstawie tego rozporządzenia nastąpiło obniżenie renty na stałe.

Art. 6. (1) Renty amortyzacyjne i inne należności amortyzacyjne przyjmuje się do konsolidacji w wysokości nie umorzonego kapitału na dzień 1 lipca 1939 r., jednak w kwocie nie większej niż 25-krotna suma rocznej raty amortyzacyjnej, płatnej przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wymienionego w art. 2 pkt 2).

(2) Przy obliczeniu kapitału nie umorzonego na dzień 1 lipca 1939 r. nie uwzględnia się obniżenia rat płatnych po tym terminie, dokonanego na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wymienionego w art. 2 pkt 2), chyba że obniżenie to nastąpiło do końca okresu amortyzacyjnego.

(3) Jeżeli renta lub inna należność amortyzacyjna oprocentowana była poniżej 3% w stosunku rocznym, stosuje się odpowiednio przepis art. 8 ust. (1) zdania drugiego.

Art. 7. (1) Sumę nie zapadłych przed dniem 1 lipca 1939 r. rat, powstałych z rozłożenia zaległości na podstawie przepisów, wymienionych w art. 2 pkt 2), przyjmuje się do konsolidacji w kwocie obniżonej o 1/3.

(2) Sumę rat zaległych, których termin płatności przypadał w czasie od dnia 1 października 1934 r. do 30 września 1937 r., przyjmuje się do konsolidacji z uwzględnieniem ulg, przyznanych dłużnikom na podstawie przepisów oddłużeniowych (art. 2 pkt 2)), natomiast obniżenia, przewidzianego w ustępie poprzedzającym, nie stosuje się.

Art. 8. (1) Wymagalne w dniu 1 lipca 1939 r. nieprzedawnione należności za zasiewy i zapasy (tzw. wolne żniwa), nieprzedawnione renty za tzw. wolne lata oraz inne należności nieoprocentowane, nie wyłączając należności ubocznych, kosztów zwrotnych itp., przyjmuje się do konsolidacji w kwocie obniżonej o 1/3. Należności, które były oprocentowane poniżej 3% w stosunku rocznym, obniża się odpowiednio w zależności od wysokości stopy procentowej i długości pozostałej części okresu amortyzacyjnego.

(2) Wymienione w ustępie poprzedzającym należności za „wolne żniwa" oblicza się według przeciętnych cen giełdy w Poznaniu w latach 1937 i 1938, a jeżeli w zobowiązaniach, dotyczących zwrotu tych należności, wymieniono obszar obsianego gruntu — po 100 złotych z 1 ha obsianego obszaru.

Art. 9. (1) Jeżeli na podstawie art. 11 lub 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r., powołanego w art. 2 pkt 2), dłużnik uzyskał czasowe obniżenie rat należności konsolidowanych, płatnych po dniu 1 lipca 1939 r. i obniżone w ten sposób raty okazałyby się niższe od rat, ustalonych w wyniku konsolidacji — to te ostatnie raty obniża się odpowiednio na ten sam okres czasu.

(2) Przewidzianych w ust. (1) bonifikat nie stosuje się, jeżeli zwiększenie raty po konsolidacji w porównaniu z ratami, płatnymi przed konsolidacją, nastąpiło wskutek doliczenia rat zaległych, płatnych po dniu 1 października 1934 r. (art. 7 ust. (2)) lub należności, wymienionych w art. 8.

Art. 10. Sumę należności, obliczonych według art. 5—9, uznaje się za pożyczkę Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej. Do pożyczek tych stosuje się przepisy obowiązujące przy udzielaniu pożyczek z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, o ile ustawa niniejsza nie zawiera przepisów odmiennych.

Art. 11. (1) Oprocentowanie pożyczek konsolidacyjnych wynosi 3% w stosunku rocznym.

(2) Okres spłaty pożyczek, których kwota przekracza 200 złotych, wynosi:

1) jeżeli w skład skonsolidowanej należności wchodzi renta stała — 46½ lat;
2) jeżeli w skład skonsolidowanej należności wchodzi renta amortyzacyjna lub inna należność amortyzacyjna — 8, 16, 31 lub 46½ lat, zależnie od tego, który z tych okresów jest najbardziej zbliżony do pozostałej części pierwotnego okresu amortyzacyjnego; gdyby jednak przy zastosowaniu tego okresu umorzenia rata płatna po konsolidacji okazała się większa od raty, płatnej przed konsolidacją, należy przyjąć okres odpowiednio dłuższy, chyba że zwiększenie raty po konsolidacji nastąpiło wskutek doliczenia rat zaległych, płatnych po dniu 1 października 1934 r. (art. 7 ust. (2)) lub należności, wymienionych w art. 8.

(3) Pożyczki, nie przekraczające 200 złotych, rozłożone będą na spłaty do lat 8 bez oprocentowania.

Art. 12. (1) Pożyczkom konsolidacyjnym służy w dziale III ksiąg wieczystych to pierwszeństwo hipoteczne, z jakiego korzystały należności konsolidowane, niezależnie od tego, czy wpisane były w dziale II lub III wieczystych ksiąg; jeżeli należności konsolidowane korzystały z ustawowego przywileju zaspokojenia z nieruchomości — pożyczkom konsolidacyjnym służy pierwszeństwo hipoteczne przed wszystkimi wpisami w dziale II lub III ksiąg wieczystych.

(2) Suma pożyczek konsolidowanych, korzystających z zabezpieczenia hipotecznego, określonego w ustępie poprzedzającym, nie może przekraczać sumy należności konsolidowanych, które przed konsolidacją korzystały z zabezpieczenia rzeczowego (nie wyłączając hipotek zabezpieczających), przy czym dla rent stałych (art. 5 ust. (1)) za sumę, która korzystała z zabezpieczenia rzeczowego, uważa się sumę wykupu renty, ustaloną zgodnie z postanowieniami umownymi lub przepisami ustawowymi.

(3) Suma pożyczki konsolidacyjnej, nie mieszcząca się w sumie, określonej w ust. (2), zabezpieczona będzie na dalszym miejscu hipotecznym.

(4) Raty, nie objęte konsolidacją (art. 2 ust. (2)), korzystają po konsolidacji z dotychczasowego zabezpieczenia o tyle tylko, o ile suma pożyczki konsolidacyjnej nie wyczerpała sumy należności, które były zabezpieczone hipotecznie przed konsolidacją.

(5) W miarę spłaty pożyczki konsolidacyjnej nie powstaje hipoteka właściciela w miejscu wpisu, zabezpieczającego pożyczkę.

Art. 13. W razie sprzedaży z licytacji nieruchomości, obciążonej pożyczką konsolidacyjną, nieumorzony kapitał pożyczki pozostaje w całości na tym samym miejscu hipotecznym, wszystkie zaś zobowiązania poprzedniego właściciela nieruchomości z tytułu tej pożyczki, nie wyłączając jego osobistej odpowiedzialności za dług, przechodzą z mocy samego prawa na nabywcę nieruchomości.

Art. 14. (1) Nieruchomości, obciążone w dniu 1 października 1937 r. należnościami, wymienionymi w art. 1, podlegają ograniczeniom, określonym w ustawie z dnia 14 kwietnia 1937 r. o ograniczeniu obrotu nieruchomościami powstałymi z parcelacji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 272). Ujawnienie tych ograniczeń następuje w księgach wieczystych na wniosek Państwowego Banku Rolnego.

(2) Z chwilą ujawnienia w księgach gruntowych ograniczeń, wynikających z ustawy powołanej w ust. (1), gasną zobowiązania i rygory, wynikające z tego samego stosunku prawnego, co należność objęta konsolidacją, a mianowicie: prawa odkupu, ograniczenia zbycia i obciążenia, obowiązek ubezpieczenia od ognia i gradobicia. Wpisy hipoteczne, dotyczące tych ograniczeń i rygorów, nie wyłączając hipotek zabezpieczających, o ile nie są one niezbędne dla zabezpieczenia sumy pożyczki konsolidacyjnej (art. 12 ust. (2)), podlegają wykreśleniu na wniosek Państwowego Banku Rolnego lub właściciela nieruchomości.

(3) Przepisów ust. (1) i (2) nie stosuje się do należności, będących w administracji Lasów Państwowych.

Art. 15. (1) Konsolidację przeprowadza Państwowy Bank Rolny, wysyłając dłużnikowi oświadczenie, zawierające: uznanie sumy należności, objętych konsolidacją za pożyczki Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, wysokość tej pożyczki oraz jej obliczenie, jak również treść zmian, które będą przeprowadzone i ujawnione w księdze wieczystej. Jednostronne oświadczenie Banku o uznaniu sumy należności, objętych konsolidacją za pożyczkę Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, stanowią stwierdzenie powstania nowego stosunku prawnego między dłużnikiem, a Skarbem Państwa z tytułu udzielonej pożyczki.

(2) Wymienione w ust. (1) oświadczenia Banku stanowią tytuł dla dokonania wszystkich wpisów hipotecznych w wykonaniu ustawy niniejszej, nie wyłączając wpisów, dokonywanych na podstawie art. 14.

Art. 16. Konsolidacja należności, ciążących na nieruchomościach, do których toczy się egzekucja, może być wstrzymana do czasu zakończenia lub umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Art. 17. (1) Przy wykupie rent stałych w okresie po wejściu w życie ustawy niniejszej do dnia 1 lipca 1939 r. na skutek wypowiedzenia dłużnika, stosowana będzie przy obliczeniu sumy wykupu mnożna, obniżona do 20, jeżeli zaś chodzi o renty wieczyste (kanony, czynsze z tytułu dzierżawy dziedzicznej), nie objęte przepisami art. 2 pkt i) ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 40, poz. 364) — mnożna obniżona do 15.

(2) W razie całkowitej przedterminowej spłaty w gotówce należności i rent amortyzacyjnych w okresie, wymienionym w ust. (1), stosuje się bonifikatę w wysokości 20% nieumorzonego kapitału.

Art. 18. Opłaty sądowe od wpisów hipotecznych, wnoszonych na podstawie ustawy niniejszej, obniża się o 50%. Opłaty te, z wyjątkiem opłat od wpisów, wnoszonych na podstawie art. 14 ust. (1), ponosi właściciel nieruchomości.

Art. 19. Ustawa niniejsza stosuje się również do należności, które zostaną ujawnione do

lipca 1941 r. lub przejęte do administracji po wejściu w życie ustawy niniejszej lub po tym terminie zostaną włączone do Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej. Wszelkie należności, ujawnione po dniu 1 lipca 1941 r., umarza się.

Art. 20. (1) Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do wydania w drodze rozporządzenia szczegółowych przepisów, celem ujawnienia w księgach gruntowych zmian, wynikających z zastosowania ustawy niniejszej.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do wydania w drodze rozporządzenia przepisów, celem ujawnienia w operatach katastralnych zmian, wynikających z zastosowania ustawy niniejszej.

Art. 21. Z dniem 1 lipca 1939 r. tracą moc wszelkie przepisy, normujące stosunki prawne, które były podstawą powstania należności, objętych ustawą niniejszą, a w szczególności:

1) ustawa z 2 marca 1850 r. o wykupie ciężarów realnych i uregulowaniu stosunków dworsko - włościańskich (Zb. Praw pruskich str. 77);

2) ustawa z 2 marca 1850 r. o tworzeniu banków rentowych (Zb. pr. pr. str. 112);

3) ustawa z 24 kwietnia 1886 r. o popieraniu niemieckiego osadnictwa w prowincjach zachodnio - pruskiej i poznańskiej (Zb. pr. pr. str. 131) w brzmieniu nadanym ustawami: z dnia 20 kwietnia 1898 r. (Zb. pr. pr. str. 63), z 1 lipca 1902 r. (Zb. pr. pr. str. 234) i z dnia 20 marca 1908 (Zb. pr. pr. str. 29) — w części nie uchylonej rozporządzeniem Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej z 25 czerwca 1919 r. o ustanowieniu Urzędu Osadniczego (Tyg. Urz. Min. b. dz. pr. Nr 83);

4) ustawa z 27 czerwca 1890 r. o włościach rentowych (Zb. pr. pr. str. 209);

5) ustawa z 7 lipca 1891 r. o popieraniu tworzenia włości rentowych (Zb. pr. pr. str. 279) w brzmieniu, nadanym ustawą z 8 maja 1916 r. o popieraniu osadnictwa (Zb. pr. pr. str. 51);

6) ustawa z 8 stycznia 1896 r. o niepodzielnym dziedziczeniu gospodarstw rentowych i osadniczych (Zb. pr. pr. str. 124);

7) ustawa z dnia 12 lipca 1900 r. o udzielaniu kredytów przejściowych przy tworzeniu włości rentowych (Zb. pr. pr. str. 300) w brzmieniu, nadanym ustawą z 20 lipca 1910 r. (Zb. pr. pr. str. 149);

8) ustawa z 26 czerwca 1912 r. o wzmocnieniu niemieckości w niektórych dzielnicach Państwa (Zb. pr. pr. str. 183);

9) art. 29 ustawy z 20 września 1899 r. wykonawczej do kodeksu cywilnego z 1896 r.

Art. 22. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 23. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1938 r. Nr 28, poz. 249).

310

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 kwietnia 1938 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia z dnia 10 marca 1938 r. między Polską a Finlandią o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Polską a Finlandią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 10 marca 1938 r., o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 26, poz. 234).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 kwietnia 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 310).

Przekład.

POSELSTWO FINLANDZKIE
Nr 385.

Warszawa, 10 marca 1938 r.

Panie Ministrze,

Powołując się na protokół taryfowy między Republiką Finlandzką a Rzecząpospolitą Polską z dnia 16 lipca 1936 r. jak również na porozumienie w formie not wymienionych między naszymi Rządami 17 lipca 1937 r., mam zaszczyt zaproponować w imieniu Rządu Finlandzkiego następujące porozumienie:

1. Teksty, które się znajdują w rubrykach „Nazwa towaru" oraz „Cło od 100 kg w złotych", odnoszące się do zamieszczonej w załączniku do wymienionego protokołu taryfowego pozycji 128 z p. 4 polskiej taryfy celnej, zostają zmienione, otrzymując odtąd następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w zł
128 z p. 4	Sery w opakowaniu oryginalnym, miękkie, bez twardej powłoki, zwane „L'Avenir", „Valio", „Windjammer". „Merkur", „La Fayette", „Koskenlaskija", „Eväs", „Sisu" i „Tapio"	do dnia 31.VII.1938 70.—

2. Porozumienie niniejsze stanowi część integralną protokołu taryfowego fińsko - polskiego z dnia 16 lipca 1936 r.; będzie ono ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Helsinki możliwie najwcześniej.

Niniejsze porozumienie wejdzie w życie piętnastego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywało do dnia 31 lipca 1938 r.

Będę obowiązany Waszej Ekscelencji za zawiadomienie mnie, czy Rząd Polski zgadza się na porozumienie proponowane w tej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego wysokiego poważania.

K. G. Idman

Jego Ekscelencja
Pan J. Szembek
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.
Warszawa.

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
Nr P. V. 82/Fin/1/7/38.

Warszawa, 10 marca 1938 r.

Panie Ministrze,

Notą Nr 385 z dnia 10 marca 1938 r., zechciał mi Pan zakomunikować co następuje:

„Powołując się na protokół taryfowy między Republiką Finlandzką a Rzecząpospolitą Polską z dnia 16 lipca 1936 r. jak również na porozumienie w formie not wymienionych między naszymi Rządami 17 lipca 1937 r., mam zaszczyt zaproponować w imieniu Rządu Finlandzkiego następujące porozumienie:

1. Teksty, które się znajdują w rubrykach „Nazwa towaru" oraz „Cło od 100 kg w złotych", odnoszące się do zamieszczonej w załączniku do wymienionego protokołu taryfowego pozycji 128 z p. 4 polskiej taryfy celnej, zostają zmienione, otrzymując odtąd następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w zł
128 z p. 4	Sery w opakowaniu oryginalnym, miękkie, bez twardej powłoki, zwane „L'Avenir", „Valio", „Windjammer, Merkur", „La Fayette", „Koskenlaskija", „Eväs", „Sisu" i „Tapio"	do dnia 31.VII.1938 70.—

2. Porozumienie niniejsze stanowi część integralną protokołu taryfowego fińsko-polskiego z dnia 16 lipca 1936 r.; będzie ono ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Helsinki możliwie najwcześniej.

Niniejsze porozumienie wejdzie w życie piętnastego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywało do dnia 31 lipca 1938 r.

Będę obowiązany Waszej Ekscelencji za zawiadomienie mnie, czy Rząd Polski zgadza się na porozumienie proponowane w tej nocie".

Potwierdzając odbiór wymienionej noty, mam zaszczyt zawiadomić Pana, że Rząd Polski zgadza się na porozumienie zaproponowane w wyżej wspomnianej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego wysokiego poważania.

Szembek

J. E.
Pan Dr Gustaw Idman,
Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Finlandii
w Warszawie.

311

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokołu taryfowego z dnia 5 marca 1938 r. między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Łotewską.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia protokołu taryfowego między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Łotewską, podpisanego wraz z protokołem podpisania w Warszawie dnia 5 marca 1938 r.

(2) Teksty wspomnianego protokołu taryfowego i protokołu podpisania zawarte są w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 26, poz. 235).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 311).

Przekład.

PROTOKÓŁ TARYFOWY.

Rządy Polski i Łotewski, pragnąc popierać i rozwijać stosunki handlowe pomiędzy ich obu krajami i powołując się na traktat handlowy i nawigacyjny między Polską a Łotwą z dnia 12 lutego 1929 r., zgodziły się na postanowienia następujące:

1. Towary pochodzące i przychodzące z Łotwy, wyszczególnione w poniższej liście, będą korzystały przy ich przywozie do obszaru celnego polskiego ze zniżek procentowych oznaczonych w tej liście i odnoszących się do ceł autonomicznych wymienionych w drugiej kolumnie polskiej taryfy celnej.

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towarów	Zniżka procentowa
256 z p. 2	Minogi obsmażane, opiekane w opakowaniu wszelkim . . .	33 1/3%
411 p. 1	Biel ołowiowa	37,5%
z 459	Pasta do obuwia:	
p. 1	we wszelkim opakowaniu, oprócz tubek:	
	a) powyżej 2 kg	53 1/3%
z 488 z p. 2	Materiały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny i formaliny, jak galalit:	
	b) w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach:	
	I. nie obrobionych	18 3/4%
733	Obuwie z gumy, chociażby z dodatkiem tkanin, skór i innych pospolitych materiałów:	
z p. 1	kalosze, o wadze pary powyżej 750 g	71 7/8%
z p. 3	buty z wysokimi cholewami bez zamknięć, o wadze pary:	
	a) powyżej 1500 g	50%
	b) 1500 g i mniej	20%
p. 4	inne, oprócz osobno wymienionych:	
	a) obuwie z kauczuku z tkaninami, również ze sprzączkami	65 7/8%
	b) inne	50%
z 769	Ćwieki, kołki, szpilki do obuwia—wszystko we wstęgach . .	50%
788 z p. 2	Płyty z torfu	65%
z 826	Bibułka do papierosów w książeczkach	50%

2. Protokół niniejszy będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Rydze możliwie najwcześniej.

Wejdzie on w życie 10 dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywał do dnia 1 kwietnia 1939 r.

W razie gdyby niniejszy protokół nie został wypowiedziany przez jedną z Umawiających się Stron w przeciągu 3 miesięcy przed datą jego wygaśnięcia, zostanie on przedłużony w drodze milczącej zgody na rok następny, przy czym każda Strona zastrzega sobie wówczas możność wypowiedzenia go za trzymiesięcznym uprzedzeniem.

Sporządzono w Warszawie, w dwóch egzemplarzach, 5 marca 1938 r.

Szembek *Dr Walters*

PROTOKÓŁ PODPISANIA.

Powołując się na traktat handlowy i nawigacyjny między Polską a Łotwą z dnia 12 lutego 1929 r., jak również na protokół taryfowy z dnia dzisiejszego, Rządy Polski i Łotewski zgodziły się na czas trwania tego protokołu taryfowego, na to co następuje:

1. Łotewska Izba Przemysłowo-Handlowa w Rydze jest upoważniona do zaświadczania faktur wymaganych do stosowania, na podstawie największego uprzywilejowania, do wyrobów porcelanowych pochodzących i przychodzących z Łotwy, ceł konwencyjnych przyznanych Czechosłowacji konwencją handlową i nawigacyjną z 10 lutego 1934 r. na wyroby porcelanowe podpadające pod 887 pozycję polskiej taryfy celnej.

Odprawa celna tych wyrobów będzie dokonywana w urzędzie celnym w Turmoncie.

2. Protokół niniejszy stanowi część integralną protokołu taryfowego z dnia dzisiejszego; będzie on ratyfikowany i będzie on obowiązywał tak długo jak ten ostatni.

Sporządzono w Warszawie, w dwóch egzemplarzach, 5 marca 1938 r.

Szembek *Dr Walters*

312

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 kwietnia 1938 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie posta nowień protokołu dodatkowego z dnia 11 marca 1938 r. do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Grecją.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia protokołu dodatkowego, podpisanego w Atenach 11 marca 1938 r. do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Grecją z dnia 10 kwietnia 1930 r.

(2) Tekst wspomnianego protokołu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 kwietnia 1938 r. Nr 29, poz. 260).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 kwietnia 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 312).

Przekład.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Grecją.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
z jednej strony

i

Jego Królewska Mość Król Hellenów
z drugiej strony,

ożywieni jednakowym pragnieniem rozwoju stosunków handlowych między obu krajami, postanowili zawrzeć protokół dodatkowy do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Grecją z dnia 10 kwietnia 1930 r. i mianowali w tym celu swoimi pełnomocnikami, a mianowicie:

Jego Ekscelencja Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Jego Ekscelencję Pana Władysława SCHWARZBURG-GÜNTHERA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Polski w Grecji, i

Pana Mieczysława SOKOŁOWSKIEGO, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Przemysłu i Handlu;

Jego Królewska Mość Król Hellenów:

Jego Ekscelencję Pana Mikołaja MAVROUDI, Podsekretarza Stanu w Królewskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Ministra Pełnomocnego, i

Pana Aleksandra ARGYROPOULO, Dyrektora Spraw Traktatowych i Handlowych w tymże Ministerstwie,

którzy, po przedstawieniu sobie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Art. 1.

Punkt 3 art. 22 wyżej wymienionej konwencji zostaje uchylony i zastąpiony następującym postanowieniem:

3. Przywileje, korzyści lub immunitety, które Polska przyznała lub przyzna krajom bałtyckim, a mianowicie: Łotwie, Estonii, Litwie i Finlandii, o ile nie przyzna ich również innemu państwu.

Art. 2.

Lista A załączona do art. 6 wyżej wymienionej konwencji jest utrzymana z następującymi zmianami:

Poz. polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Jednostki	Cło w złotych
z 62 p. 2	rodzynki, koryntki	100 kg	16,15
z 62 p. 3	rodzynki inne	100 „	50
z 63 p. 2	figi suszone w wiankach	100 „	20
z 425 p. 3	ekstrakt walonei	100 „	8,50

Uwaga. Ekstrakt walonei importowany przez porty polskiego obszaru celnego zgodnie z próbkami składanymi w urzędach celnych: Gdynia oraz, na obszarze Wolnego Miasta Gdańska: Leegetor i Weichselbanhof. Dla stosowania cła konwencyjnego na ekstrakt walonei należy składać w wyżej wymienionych urzędach celnych fakturę wraz ze świadectwem pochodzenia wystawionym przez kompetentne władze greckie i stwierdzającym, że towar jest czystym ekstraktem walonei bez dodatku innych ekstraktów naturalnych lub syntetycznych.

Art. 3.

Lista B załączona do art. 8 wyżej wymienionej konwencji jest utrzymana z następującymi zmianami:

Poz. greckiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Jednostka	Cło w drachmach metal.
1 a 1	woły i byki	od sztuki	9
1 b	krowy	od sztuki	9
1 d	cielęta, byczki, jałówki o wadze 100 kg i mniej . . .	od sztuki	9
46 c 3	dykta z drzewa olszowego nie stanowiąca gotowego wyrobu	m^3	48

Art. 4.

Protokół niniejszy będzie ratyfikowany, i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie możliwie najwcześniej.

Wejdzie on w życie 30 dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i będzie dzielił los konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Grecją z dnia 10 kwietnia 1930 r.

Na dowód czego niżej podpisani Pełnomocnicy, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszy protokół dodatkowy.

Sporządzono w Atenach, w dwóch egzemplarzach, w dniu dzisiejszym, 11 marca tysiąc dziewięćset trzydziestego ósmego roku.

Ladislas de Schwarzburg-Günther

Mieczysław Sokołowski

N. Mavroudi

A. J. Argyropoulo

313

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 kwietnia 1938 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Polską a Szwecją z dnia 5 marca 1938 r., dotyczącego clenia produktu „Renad Tallolja".

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Polską a Szwecją w formie not wymienionych w Warszawie dnia 5 marca 1938 r., dotyczącego clenia produktu „Renad Tallolja".

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 kwietnia 1938 r. Nr 29, poz. 261).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 kwietnia 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 313).

Przekład.

POSELSTWO SZWEDZKIE
Nr. 38.

Warszawa, 5 marca 1938 r.

Panie Ministrze,

Powołując się na rozmowy, które miały miejsce między naszymi dwoma Rządami, mam zaszczyt zaproponować Waszej Ekscelencji w imieniu Rządu Szwedzkiego, postanowienia następującego porozumienia:

1. Rząd Polski udziela Szwecji następującą zniżkę celną:

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Stawka celna w złotych od 100 kg
221 z p. 1	Produkt uboczny „Renad Tallolja" otrzymywany przy fabrykacji celulozy, zawierający powyżej 60% kwasów tłuszczowych i kwasy żywiczne	5.—

Uwaga. Dla zastosowania cła konwencyjnego do produktu ubocznego „Renad Tallolja" z poz. 221 z p. 1, należy złożyć każdorazowo w urzędzie celnym certyfikat wydany przez producenta, zalegalizowany przez Poselstwo Polskie w Stockholmie i zawierający następujące dane:
a) firmę producenta,
b) markę lub określenie handlowe wspomnianego produktu,
c) wymienienie procentowej zawartości każdego składnika wspomnianego produktu.

2. Porozumienie niniejsze wejdzie w życie w dniu ustalonym za wspólną zgodą Umawiających się Stron, które w tym celu wymienią odnośne noty.

3. Porozumienie niniejsze będzie ważne tak długo, jak długo obowiązywać będzie zniżka celna przewidziana protokołem taryfowym polsko - finlandzkim z dnia 16 lipca 1936 r. dla produktu ubocznego „Mäntyöljy" (poz. 221 z p. 1 polskiej taryfy celnej).

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za powiadomienie mnie, czy Rząd Polski przyjmuje porozumienie proponowane w niniejszej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego wysokiego poważania.

J. de Lagerberg

Jego Ekscelencja
Pan Hrabia J. Szembek
Wiceminister w Ministerstwie
Spraw Zagranicznych
Warszawa.

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
Nr. P. V. 82/S/1/28.

Warszawa, 5 marca 1938 r.

Panie Ministrze,

Notą Nr 38 z dnia 5 marca 1938 zechciał Pan mi zakomunikować co następuje:

„Powołując się na rozmowy, które miały miejsce między naszymi dwoma Rządami, mam zaszczyt zaproponować Waszej Ekscelencji w imieniu Rządu Szwedzkiego, postanowienia następującego porozumienia:

1. Rząd Polski udziela Szwecji następującą zniżkę celną:

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Stawka celna w złotych od 100 kg
221 z p. 1	Produkt uboczny „Renad Tallolja" otrzymywany przy fabrykacji celulozy, zawierający powyżej 60% kwasów tłuszczowych i kwasy żywiczne	5.—

Uwaga. Dla zastosowania cła konwencyjnego do produktu ubocznego „Renad Tallolja" z poz. 221 z p. 1, należy złożyć każdorazowo w urzędzie celnym certyfikat wydany przez producenta, zalegalizowany przez poselstwo polskie w Stockholmie i zawierający następujące dane:

a) firmę producenta,
b) markę lub określenie handlowe wspomnianego produktu,
c) wymienienie procentowej zawartości każdego składnika wspomnianego produktu.

2. Porozumienie niniejsze wejdzie w życie w dniu ustalonym za wspólną zgodą Umawiających się Stron, które w tym celu wymienią odnośne noty.

3. Porozumienie niniejsze będzie ważne tak długo jak długo obowiązywać będzie zniżka celna przewidziana protokołem taryfowym polsko-finlandzkim z dnia 16 lipca 1936 r. dla produktu ubocznego „Mäntyöljy" (poz. 221 z p. 1 polskiej taryfy celnej).

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za powiadomienie mnie, czy Rząd Polski zgadza się na porozumienie proponowane w niniejszej nocie.

Potwierdzając odbiór powyższej noty, mam zaszczyt powiadomić Pana, że Rząd Polski przyjmuje porozumienie zaproponowane w tej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego wysokiego poważania.

Szembek

J. E.
Pan Joen de Lagerberg
Poseł Nadzwyczajny i Minister
Pełnomocny Szwecji
w Warszawie.

314

II KONWENCJA UZUPEŁNIAJĄCA

umowę między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o wzajemnej komunikacji kolejowej z dnia 27 marca 1926 r., podpisana w Hamburgu dnia 8 lipca 1937 r.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, wiadomym czynimy:

W dniu ósmym lipca tysiąc dziewięćset trzydziestego siódmego roku podpisana została w Hamburgu przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej za Polskę oraz w imieniu Wolnego Miasta Gdańska, którego prowadzenie spraw zagranicznych należy do Rządu Polskiego na podstawie art. 104 Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. i art. 2 Konwencji polsko-gdańskiej, podpisanej w Paryżu dnia 9 listopada 1920 r., oraz przez Rząd Rzeszy Niemieckiej, druga konwencja uzupełniająca umowę między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie wzajemnej komunikacji kolejowej z dnia 27 marca 1926 r. Konwencja uzupełniająca brzmi jak następuje:

DRUGA UMOWA UZUPEŁNIAJĄCA

Umowę z dnia 27 marca 1926 r. o wzajemnej komunikacji kolejowej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Niemiecki Kanclerz Rzeszy postanowili uzupełnić Umowę o wzajemnej komunikacji kolejowej z dnia 27 marca 1926 r. (Umowę berlińską) i w tym celu mianowali swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Mgr Jana ZAJASA, Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Komunikacji, który zgodnie z ustępem 6 artykułu 104 Traktatu Wersalskiego działa również i za Wolne Miasto Gdańsk, o ile ono wchodzi w rachubę, jako Strona układająca się,

Niemiecki Kanclerz Rzeszy:

Pana Dr Ludwig HOLTZ, Dyrektora Kolei Rzeszy w Ministerstwie Komunikacji Rzeszy,

którzy, po okazaniu sobie pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

§ 1.

Do artykułu 1 Umowy.

W ustępie (1) artykułu 1 Umowy należy wstawić po słowie „bagażowej" słowa „ekspresowej oraz".

§ 2.

Do artykułu 3 Umowy.

W wykazie przejść kolejowych i stacyj zdawczo-odbiorczych, objętych ustępem (1) artykułu 3 Umowy należy wprowadzić następujące zmiany:

odnośnie Rawicz — Korsenz należy zamiast „Korsenz" wstawić „Trachenberg",

odnośnie Zduny — Freyhan należy zamiast „Freyhan" wstawić „Militsch",

odnośnie Pawłów — Neumittelwalde należy zamiast „Pawłów" wstawić „Sośnie",

odnośnie Łęka — Costau należy zamiast „Costau" wstawić „Kostau",

odnośnie Łęka — Costau należy zamiast „Hanulin" wstawić „Łęka",

odnośnie Gardeja — Dianenberg należy zamiast „Dianenberg" wstawić „Garnsee (Westpr.)",

odnośnie Raczki — Czymochen należy zamiast „Czymochen" wstawić „Reuss".

§ 3.

Do artykułu 5 Umowy i § 3 pierwszej Umowy Uzupełniającej z 2 czerwca 1937 r.

Załącznik A, wspomniany w ustępie (1) i (4) Postanowień wykonawczych do artykułu 5 Umowy otrzymuje następujące brzmienie:

„**Załącznik A.**
do artykułu 5.

Wykaz mostów, przeciętych granicą państwową.

Nr p.	Szlak	Rzeki itd.	Konstrukcja:	Ma utrzymywać
1	Rakowice Dt. Eylau	Drwęca (Drewenz)	murowany	Niemcy
2	Drawski Młyn — Kreuz	Noteć (Netze)	murowany	Niemcy
3	Leszno — Fraustadt	Wiadukt	żelazny	Polska
4	Zduny — Militsch	Rów graniczny	murowany	Polska
5	Sośnie — Neumittelwalde	Rów graniczny	murowany	Polska
6	Chebzie — Borsigwerk	Woda Bytomska (Beuthener Wasser)	murowany	Polska
7	Makoszowy — Gleiwitz Ost.	Czarnawka (Scharnafka)	murowany	Niemcy
8	Olza — Annaberg	Odra (Oder)	żelazny	Polska

§ 4.

Do artykułu 19 Umowy.

W ustępie (4) artykułu 19 Umowy należy po słowie „należności“ dodać: „oraz zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych“.

§ 5.

Do artykułu 21 Umowy.

(1) W wykazie stacyj odprawy celnej i rewizji paszportowej, objętym ustępem (1) artykułu 21 Umowy, należy wprowadzić następujące zmiany:

Odnośnie:	rubryka:	należy wstawić:
Rawicz — Korsenz	1 i 3 zamiast „Korsenz"	„Trachenberg"
Zduny — Freyhan	1 i 3 „ „Freyhan"	„Militsch“
Pawłów — Neumittelwalde	1 i 2 „ „Pawłów"	„Sośnie"
Łęka — Costau	1 i 3 „ „Costau"	„Kostau"
Łęka — Costau	2 „ dotychczasowych danych	„Łęka"
Tczew — Simonsdorf — Marienburg	2 „ po „Tczew" w tekście niemieckim	„przez Polskę"
Gardeja — Dianenberg	1 „ „Dianenberg"	„Garnsee" (Westpr.)
Gardeja — Dianenberg	3 „ „Gardeja"	„Garnsee" (Westpr.)
Raczki — Czymochen	1 i 3 „ „Czymochen"	„Reuss"

(2) W ustępie (3) artykułu 21 Umowy należy w nawiasie zamiast „ustęp (4)“ wstawić „ustęp (3)“.

§ 6.

Do § 5 pierwszej Umowy Uzupełniającej.

Załącznik E pierwszej Umowy Uzupełniającej otrzymuje nowe brzmienie, ustalone w Załączniku E do niniejszej Umowy Uzupełniającej.

§ 7.

Do artykułu 29 Umowy.

W ustępie (2) Postanowień wykonawczych do artykułu 29 Umowy należy w ostatnim zdaniu zamiast „ustępu 3 § 3" wstawić: „ustępu 4 § 3“.

§ 8.

Do artykułu 31 Umowy i § 6 pierwszej Umowy Uzupełniającej.

Postanowienia wykonawcze do artykułu 31 Umowy otrzymują następujące brzmienie:

„Postanowienia wykonawcze:

(1) Zapłata za pociągo-kilometr odbywać się będzie według stawki, umówionej między Zarządami kolejowymi na podstawie ich kosztów własnych i poddawanej rewizji w razie potrzeby co pół roku.

(2) Przy obliczaniu pociągo-kilometrów miarodajną jest długość szlaku od granicy państwowej do środka stacji zdawczo-odbiorczej.

(3) Pociągo-kilometry wszystkich polskich stacyj zdawczo-odbiorczych należy rachunkowo przeciwstawić pociągo-kilometrom wszystkich niemieckich stacyj zdawczo-odbiorczych; pociągo-kilometry nieskompensowane przy przeciwstawianiu będą opłacane według umówionej stawki. Wyłączone od takiego przeciwstawiania są pociągo-kilometry:

a) kolei wąskotorowych, kolei prywatnych i kolejek,

b) pociągów i wagonów ratowniczych, parowozów pomocniczych i pługów odśnieżnych (patrz artykuł 25).

Co się tyczy zapłaty za pociągo-kilometry, wykonywane przez koleje wąskotorowe, jak również przez koleje prywatne i kolejki, zainteresowane Zarządy kolejowe zawrą porozumienia, niezbędne w tym względzie.

(4) Koszty pociągu ratowniczego ponosi Zarząd, którego urzędnicy zażądali tego pociągu. Liczyć się będzie koszty własne wraz z kosztami za materiał ratunkowy oraz za personel ratowniczy za okres czasu od wysłania pociągu ze stacji macierzystej aż do powrotu na tę stację, z doliczeniem 10%-owego dodatku na administrację. To samo stosuje się przy wysyłaniu parowozów pomocniczych i pługów odśnieżnych.

(5) Nie będą opłacane próżne przebiegi parowozów, zarówno bez wagonu bagażowego jak i z takim wagonem, a także pociągi służbowe, pociągi dla przewozu pracowników oraz pociągi robocze".

§ 9.

Do artykułu 32 Umowy i § 7 pierwszej Umowy Uzupełniającej.

Artykuł 32 Umowy i Postanowienia Wykonawcze otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 32.

Wynagrodzenie za pomieszczenia służbowe i za szczególne świadczenia zarządu sąsiedniego.

(1) Zarząd sąsiedni winien płacić wynagrodzenie tylko za używanie tych urządzeń, budowli, mieszkań, pomieszczeń służbowych i dyżurnych, stanowisk dla parowozów itd. na stacji zdawczo-odbiorczej, które służą wyłącznie do jego celów (patrz artykuły 7 i 35).

(2) To samo stosuje się do wynagrodzenia za świadczenia personalne.

(3) Na przejściach ze wspólną odprawą celną i rewizją paszportową, Zarząd sąsiedni powinien płacić wynagrodzenie również za te pomieszczenia i urządzenia, tudzież za świadczenia personalne, które przeznaczone są do wspólnej odprawy celnej i rewizji paszportowej. O ile w myśl tego ma się płacić wynagrodzenie, należy ustalić dla każdej stacji udział każdego Zarządu według stosunku pociągów wjeżdżających i wyjeżdżających. Przy tym pociągi z polskim parowozem i polską obsługą uważa się za pociągi polskie, a pociągi z niemieckim parowozem i niemiecką obsługą za pociągi niemieckie.

Postanowienia wykonawcze.

(1) Wynagrodzenie wedle ustępu (1) i, o ile nie wchodzą w rachubę świadczenia personalne, też wedle ustępu (3) artykułu niniejszego należy wypłacać w formie czynszów najmu na podstawie kosztów własnych. Czynsze te zostaną uzgodnione między Centralnymi Zarządami kolejowymi obu Stron i będą badane w miarę potrzeby co roku. Z tytułu świadczeń personalnych należy liczyć koszty własne, powiększone o dodatek na cele humanitarne, który powinien być uzgodniony między Centralnymi Zarządami kolejowymi obu Stron.

(2) Koszty własne za oświetlanie, ogrzewanie i oczyszczanie, dokonane dla wyłącznych celów służbowych Zarządu sąsiedniego, będą obliczane z doliczeniem 10%-owego dodatku na administrację.

(3) W razie potrzeby dokonania na stacji zdawczo-odbiorczej małych napraw parowozów i narzędzi Zarządu sąsiedniego, wykona je Zarząd stacji zdawczo-odbiorczej. Za naprawy należy obliczać Zarządowi sąsiedniemu koszty własne z doliczeniem 100%-owego dodatku na administrację.

(4) W miejscowych umowach dodatkowych należy ustalić, czy i na jakich warunkach wydawane będą Zarządowi sąsiedniemu na stacji zdawczo-odbiorczej materiały eksploatacyjne (paliwo, świetliwo, smary itp.). Należy za nie liczyć koszty własne z 10%-owym dodatkiem na administrację.

(5) Wynagrodzenie należne według ustępu (2) i (3) artykułu niniejszego zostanie ustalone w miejscowych umowach dodatkowych".

§ 10.

Do artykułu 35 Umowy.

Artykuł 35 Umowy otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 35.

Nowe budowle i urządzenia.

(1) Zarządy kolejowe Stron umawiających się winny od wypadku do wypadku porozumiewać się w sprawie wznoszenia potrzebnych nowych budowli i urządzeń, jak również co do zmian, uzupełnień i rozwoju istniejących budowli wraz z urządzeniami, o ile one są przeznaczone do wzajemnej komunikacji kolejowej.

(2) Jednocześnie należy ułożyć się co do czynszu najmu. Koszty wykonania ponosi w każdym wypadku Zarząd miejscowy.

(3) Dla oceny stosunku własności miarodajnym jest artykuł 6".

§ 11

Do Protokółu końcowego Umowy.

W Protokole końcowym Umowy należy wprowadzić następujące zmiany:

(1) W ustępie D skreśla się punkty a), b) i c) oraz pierwsze trzy zdania punktu d); czwarte zdanie punktu d) otrzymuje następujące brzmienie:

Uznaje się, że po wybudowaniu linii kolejowej Perzów — Lublin należy otworzyć dla polsko-niemieckiej komunikacji kolejowej także przejście kolejowe Perzów — Gross Wartenberg, oraz że potrzebom komunikacji co do

stworzenia bezpośredniego połączenia Poznania z Schneidemühl należy uczynić zadość przez wybudowanie łącznicy z Dziembówka do Kaczor.

(2) W ustępie G należy skreślić punkty b), c), d), e) i f).

§ 12.

Niniejsza Umowa Uzupełniająca podlega ratyfikacji i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie w terminie możliwie najkrótszym. Umowa wejdzie w życie 30 dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywała tak długo, jak Umowa z 27 marca 1926 r.

Sporządzono w trzech oryginalnych egzemplarzach, każdy w języku polskim i niemieckim, przy czym obydwa teksty są jednakowo miarodajne.

Hamburg, dnia ósmego lipca tysiąc dziewięćset trzydziestego siódmego roku.

J. Zajas *Dr Ludwig Holtz*

Załącznik E.
do ustępu (2) artykułu 21.

Szczególne postanowienia dla odprawy celnej i rewizji paszportowej na stacji kolejowej Beuthen (Oberschles.).

(1) Na stacji kolejowej Beuthen (Oberschles.) i na szlaku między tą stacją a granicą Państwa mogą wykonywać czynności urzędowe polskie władze celne i organa polskiej granicznej kontroli paszportowej w ramach postanowień niniejszego załącznika.

(2) Przy wywozie i przywozie przedmiotów oraz w ruchu osobowym przez stację Beuthen (Oberschles.) jak również na szlaku kolejowym między tą stacją a granicą państwową obowiązują obok przepisów celnych niemieckich, przepisy celne polskie, a to przy wywozie z Polski do Rzeszy Niemieckiej aż do chwili ukończenia polskiej odprawy wywozowej, zaś przy przywozie z Rzeszy Niemieckiej do Polski dopiero od rozpoczęcia polskiej odprawy przywozowej.

(3) Do przepisów celnych w rozumieniu postanowień niniejszego załącznika zalicza się również zakazy i ograniczenia wywozu, przywozu i przewozu, przepisy dotyczące podatków pośrednich i innych podobnych opłat, przepisy o statystyce ruchu towarowego oraz wszystkie inne przepisy, jeżeli obowiązek czuwania nad przestrzeganiem tych przepisów należy do granicznych władz celnych, tudzież wszystkie postanowienia wydane w celu wykonywania wspomnianych wyżej przepisów.

(4) Pierwszeństwo dokonania odprawy celnej przysługuje władzy celnej tego Państwa, z którego terytorium następuje wywóz.

(5) Przedmioty nadsyłane z Polski do Rzeszy Niemieckiej, a następnie wywożone z powrotem do Polski, zanim przestaną w stosunku do nich obowiązywać polskie przepisy celne, nie podlegają niemieckim opłatom przywozowym lub wywozowym, ani też niemieckim zakazom przywozu lub wywozu, lub niemieckim ograniczeniom przywozowym lub wywozowym.

(6) Jeżeli władza celna jednej Strony Umownej uzna przy wywozie za konieczne z powodu podejrzenia o obejście przepisów celnych, poddać rewizji jakikolwiek przedmiot oddany już do odprawy władzy celnej drugiej Strony Umownej, lecz znajdujący się jeszcze na stacji pod jej dozorem, władza ta powinna zwrócić przedmiot do dyspozycji władzy celnej, która zgłosiła takie żądanie.

(7) W przypadkach wykonywania wspólnego dozoru nad przedmiotami przez polskie i niemieckie władze, odpowiedzialność za przechowanie ciąży wyłącznie na tej władzy celnej, z której obszaru celnego został dokonany wywóz.

(8) W razie naruszenia polskich przepisów celnych przysługuje polskim władzom celnym prawo, w granicach postanowień niniejszego załącznika, wkroczyć w myśl swych przepisów celnych i odesłać z powrotem do własnego obszaru państwowego przedmioty zajęte lub zatrzymane jako zabezpieczenie oraz przytrzymane osoby, te ostatnie, w razie potrzeby w asystencji urzędnika niemieckiego. Odesłanie z powrotem obywateli niemieckich jest jednak niedopuszczalne. Natomiast popełniający wykroczenie może być przymusowo przyprowadzony w celu spisania protokołu o zaszłym fakcie. Przesłuchanie odbywać się będzie w obecności niemieckiego urzędnika. Przy rewizji przymus może być stosowany do obywateli niemieckich tylko w obecności niemieckiego urzędnika lub innego pracownika.

(9) Przy wykonywaniu kontroli paszportowej na stacji Beuthen (Oberschles.) i na szlaku między tą stacją a granicą Państwa obowiązują obok niemieckich przepisów paszportowych również polskie przepisy paszportowe z tym zastrzeżeniem, że przepisy paszportowe Państwa, z którego podróżni wyjeżdżają, mają pierwszeństwo.

(10) Osoby wyjeżdżające z Polski mogą być cofnięte przez polskie organa kontroli paszportowej, jeżeli nie posiadają dokumentów ważnych na wyjazd. Polskie organa kontroli paszportowej mają prawo odesłać te osoby do Polski, w razie potrzeby w asystencji niemieckiego urzędnika. Odesłanie obywateli niemieckich jest jednak niedopuszczalne. Natomiast popełniający wykroczenie może być przymusowo przyprowadzony w celu spisania protokołu o zaszłym fakcie. Przesłuchanie będzie się odbywało w obecności niemieckiego urzędnika. Po ukończeniu przesłuchania polski organ kontroli paszportowej zezwoli na dalszą podróż.

(11) W obrębie pomieszczeń i miejsc, oddanych do wyłącznego użytku polskiej władzy celnej lub organów kontroli paszportowej, władze te mają prawo utrzymywać porządek i wydalać osoby prywatne, naruszające ten porządek.

(12) Polskie władze celne i organa kontroli paszportowej są uprawnione do zaopatrzenia przydzielonych im pomieszczeń urzędowych w tablice urzędowe z godłami Państwa Polskiego.

(13) W czasie wykonywania swej służby zarówno niemieccy jak i polscy funkcjonariusze mają wzajemnie wolny dostęp do pomieszczeń i miejsc urzędowych.

(14) Właściwe polskie władze celne i paszportowe będą przesyłały właściwym władzom niemieckim w miesiącu styczniu każdego roku wykaz imienny swych urzędników i pracowników, przeznaczonych do wykonywania czynności celnych i kontroli paszportowej na stacji Beuthen (Oberschles.) z podaniem ich stanowisk służbowych. Zmiany, zachodzące w ciągu roku, będą podawane władzom niemieckim bezzwłocznie do wiadomości.

(15) Urzędowe listy, pakiety, przesyłki pieniężne i wartościowe mogą być przewożone w obrocie między polskimi władzami celnymi i organami kontroli paszportowej na stacji Beuthen (Oberschles.) a władzami celnymi i paszportowymi w Polsce, przez polskich funkcjonariuszów, upoważnionych do przekraczania granicy, bez pośrednictwa niemieckiego zarządu pocztowego i bez uiszczania na jego rzecz jakichkolwiek opłat. Przesyłki takie powinny być zaopatrzone w pieczęć urzędową władzy wysyłającej i wymienione w osobnym jednocześnie wiezionym spisie; w tym przypadku nie podlegają żadnej rewizji.

(16) Właściwe niemieckie władze będą na bezpośredni wniosek właściwych władz polskich przy ściganiu wykroczeń przeciw polskim przepisom celnym i paszportowym, obowiązującym według ustępów (2) i (9), przesłuchiwały obwinionych, świadków i rzeczoznawców, przeprowadzały urzędowe stwierdzenia, dochodzenia i rewizje, jako też zarządzały doręczenie wezwań i orzeczeń. Powstałe z tego powodu rzeczywiste wydatki winny być zwrócone bezpośrednio tym władzom, które wykonały wymienioną czynność urzędową. O ile wobec tego odbywać się będzie obrót prawny między niemieckimi i polskimi sądami, będą odpowiednio zastosowane postanowienia polsko-niemieckiej umowy z dnia 16 grudnia 1925 r. o obrocie prawnym w sprawach karnych.

(17) Postanowienia artykułu 16 Umowy z wyjątkiem zdania 3 ustępu (1) oraz przepisy wykonawcze do artykułu 16 należy odpowiednio stosować również i do tych urzędników i pracowników czynnych na stacji Beuthen (Oberschles.), którzy mieszkają w Polsce, z tą zmianą, że wolno im nosić broń służbową także na drodze do i ze służby. We wzorze zaświadczenia według załącznika B należy słowa „w ruchu sąsiedzkim" zastąpić odręcznie słowami „w ruchu sąsiedzkim i przejściowym".

(18) Do polskich urzędów celnych i policyjnych, utworzonych na stacji Beuthen (Oberschles.) tudzież do urzędników i pracowników tych urzędów, stosuje się poza tym ogólne postanowienia Umowy.

PROTOKÓŁ PODPISANIA.

Podpisując niniejszą drugą Umowę Uzupełniającą Umowę o wzajemnej komunikacji kolejowej z 27 marca 1926 r., Pełnomocnicy obu Umawiających się Stron oświadczają co następuje:

(1) Do § 3 niniejszej Umowy Uzupełniającej:

a) Interesowane Zarządy kolejowe porozumieją się co do terminu i sposobu rozbiórki następujących mostów:

Nr p.	Na szlaku:	Rzeki itd.	Konstrukcja:
1	Więcborg — Flatow	Nica (Nitze)	żelazny
2	Czarnków — Schneidemühl	Noteć (Netze)	żelazny
3	Perzów — Gross Wartenberg	rów graniczny	murowany
4	Działdowo — Neidenburg	Skotawa (Skottau)	żelazny

b) Przywóz lub wywóz materiałów, uzyskanych z rozbiórki mostów, jak również przywóz i wywóz narzędzi do rozbiórki, ostatnie pod warunkiem powrotnego wywozu po skończeniu robót, nie podlegają ani cłu, ani innym opłatom lub jakimkolwiek ograniczeniom przywozowym lub wywozowym. O takim przywozie i wywozie powinny być zawczasu powiadomione właściwe władze celne.

(2) Do Załącznika E niniejszej Umowy Uzupełniającej.

Przewidziany rozkładem jazdy postój pociągów osobowych na stacji Beuthen (Oberschlesien), powinien być tak ustalony, aby obustronne władze celne i paszportowe miały czas, wystarczający do odprawy wywozowej i przywozowej; oba Państwa dołożą starań,

aby odprawa wywozowa odbyła się w ten sposób, aby pozostało dość czasu dla dokonania odprawy przywozowej w czasie wyznaczonego postoju pociągu.

(3) Do ustępu 12 Załącznika E.

Istnieje zgoda co do tego, że napisy, wskazujące drogę do pomieszczeń urzędowych, mają być dwujęzyczne, zgodnie z postanowieniem wykonawczym (3) do artykułu 8 Umowy.

Hamburg, dnia 8 lipca 1937 roku.

J. Zajas *Dr Ludwig Holtz*

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją uzupełniającą, zasięgnąwszy opinii Wolnego Miasta, stwierdziwszy, że właściwe władze polskie i gdańskie powzięły wszystkie niezbędne konstytucyjne zarządzenia dla zapewnienia wykonywania tej konwencji w Polsce i na terytorium Wolnego Miasta, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za Wolne Miasto Gdańsk zarówno w całości, jak i w każdym z postanowień w niej zawartych i oświadczamy, że powyższa konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 31 grudnia 1937 r.

(—) *I. Mościcki*

L. S.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1938 r. Nr 28, poz. 251).

315

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 1 kwietnia 1938 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanej w Hamburgu dnia 8 lipca 1937 r. drugiej umowy uzupełniającej umowę między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o wzajemnej komunikacji kolejowej, podpisaną w Berlinie dnia 27 marca 1926 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z § 12 podpisanej w Hamburgu dnia 8 lipca 1937 r. drugiej umowy uzupełniającej umowę między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o wzajemnej komunikacji kolejowej, podpisaną w Berlinie dnia 27 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 48, poz. 433), dokumenty ratyfikacyjne powyższej umowy uzupełniającej wymienione zostały w Warszawie dnia 24 marca 1938 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1938 r. Nr 28, poz. 252).

316

POROZUMIENIE

pomiędzy Rządem Polskim i Senatem Wolnego Miasta Gdańska w przedmiocie uregulowania spraw, związanych z oddziaływaniem na Gdańsk polskiej gospodarki dewizowej.

(Zatwierdzone dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 lipca 1936 r. — Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 426).

W celu uregulowania spraw, związanych z oddziaływaniem na Gdańsk polskiej gospodarki dewizowej, Rząd Polski i Senat Wolnego Miasta Gdańska po wydaniu przez Senat Wolnego Miasta Gdańska rozporządzenia o obrocie płatniczym złotym z dnia $\frac{2.6.\ 1936\ r.}{6.6.\ 1936\ r.}$ (GBl. str. 223), porozumieli się jak następuje:

I. Polsko-gdański Komitet do spraw dewizowych.

Art. 1.

W celu wykonania zawartych w niniejszym porozumieniu przepisów oraz ułatwienia sprawnego funkcjonowania tego porozumienia, zo-

staje utworzony „Polsko-gdański Komitet do spraw dewizowych" w składzie 6 członków, z których 3 (Polska Delegacja) powoła Rząd Polski, a 3 (Gdańska Delegacja) — Senat Wolnego Miasta Gdańska. Każda Delegacja składać się będzie z przewodniczącego, jednego rzeczoznawcy do spraw finansowych i jednego rzeczoznawcy do spraw gospodarczych. Dalsi rzeczoznawcy mogą być powołani na zasadzie równości. Prawo głosu przysługuje tylko przewodniczącym. Komitet opracuje regulamin, który musi być zatwierdzony zarówno przez Rząd Polski jak i przez Senat Wolnego Miasta Gdańska. Regulamin ten powinien w szczególności stanowić, że w Komitecie kolejno przewodniczyć będą polski i gdański przewodniczący. Regulamin ten ustali ponadto, w jakim zakresie mogą obydwaj rzeczoznawcy do spraw finansowych lub obydwaj rzeczoznawcy do spraw gospodarczych samodzielnie wydawać decyzje. W razie różnicy zdań odnośna sprawa może być przedłożona do decyzji Rządowi Polskiemu i Senatowi Wolnego Miasta Gdańska. Obydwaj przewodniczący działają w ramach pełnomocnictw, udzielonych im przez Rząd Polski i Senat Wolnego Miasta Gdańska.

II. Szczegółowe przepisy o wywozie towarów za granicę celną.

Art. 2.

1) Pragnąc dać wyraz zasadzie, że osiadłe w Gdańsku firmy lub osoby nie mogą być przy wywozie z Polski za granicę celną pokrzywdzone przez polską gospodarkę dewizową, w porównaniu z polskimi firmami i osobami, osiadłe w Gdańsku firmy i osoby będą w szczególności uprawnione do odstępowania bankom dewizowym w Polsce tylko tej ilości dewiz, pochodzących z eksportu polskich artykułów, jaka odpowiada wartości danego towaru w chwili przekraczania granicy polskiej. Zysk gdańskich firm i osób, względnie koszty uszlachetnienia i opakowania towaru, jak również inne koszty dodatkowe, które ponoszone są przez te firmy lub osoby poza Polską i nie w złotych, mogą być też potrącone z sum uzyskanych od zagranicznych odbiorców.

2) Kwotę podlegającą odstąpieniu zmniejsza się odpowiednio w tych przypadkach, w których wypłacana jest premia eksportowa. Kwota ta w żadnym razie nie może przewyższać ceny uzyskanej przy sprzedaży za granicę celną.

3) Kwota dewiz, która ma być odstąpiona w myśl ustępu 1 i 2, może być od gdańskich eksporterów wymagana nie wcześniej i nie na gorszych warunkach, niż to jest wymagane w podobnych przypadkach od eksporterów polskich.

Art. 3.

1) W tych przypadkach, w których Polska uzależnia wywóz z Polski od przedstawienia zaświadczenia walutowego w myśl obowiązujących przepisów, wywóz towarów z Gdańska za granicę celną, z wyjątkiem towarów wymienionych w ustępie 2, będzie dozwolony przez urzędy celne, położone w Polsce i na obszarze W. M. Gdańska:

a) przy towarach polskiej produkcji lub polskiego pochodzenia po przedłożeniu polskiego zaświadczenia walutowego,

b) przy towarach niepolskiej produkcji (gdańskiej lub zagranicznej produkcji)— po przedłożeniu zaświadczenia Izby Przemysłowo-Handlowej lub Izby Włościańskiej w Gdańsku, stwierdzającego pochodzenie towaru,

c) przy towarach produkcji lub pochodzenia polskiego, przychodzących do Gdańska bez polskiego zaświadczenia walutowego i wywożonych z Gdańska za granicę celną w stanie nieprzerobionym — po przedłożeniu zaświadczenia walutowego Izby Handlu Zagranicznego w Gdańsku, przy czym przygotowanie, oczyszczenie, opakowanie, sortowanie, lub podobne czynności, nie będą uważane za przeróbkę. W zaświadczeniu walutowym należy ustalić, jaka ilość dewiz ma być odprowadzona do Polski.

To samo dotyczy towarów polskiego pochodzenia, obrobionych lub przerobionych w Gdańsku, przy czym odprowadzanie dewiz do polskich banków dewizowych będzie wymagane tylko w tych wypadkach, w których obróbka lub przeróbka w Gdańsku ma na celu na złej woli oparte obejście polskich przepisów dewizowych dla ucieczki kapitałów. W tym wypadku należy stwierdzić wartość pochodzących z Polski surowców lub półfabrykatów w chwili przekroczenia polsko-gdańskiej granicy i stosownie do tego ustalić wysokość sumy dewiz zagranicznych, którą należy odprowadzić do polskich banków dewizowych.

Gdyby w Polsce wydane były ogólnie obowiązujące postanowienia o odprowadzaniu dewiz, będą one odpowiednio stosowane przy wystawianiu zaświadczeń walutowych przez Izbę Handlu Zagranicznego w Gdańsku, jednak tylko z uwzględnieniem zasad ustalonych w art. 2.

Przedstawiciel polski, wymieniony w art. 7, będzie miał nieograniczone prawo wglądu w odnośne prace Izby Handlu Zagranicznego. Na jego wniosek każda wątpliwa sprawa musi być przedłożona do natychmiastowej decyzji Polsko - gdańskiemu Komitetowi do spraw dewizowych. Wniosek taki ma moc wstrzymującą jedynie w wypadkach, przewidzianych w ustępie 1 punktu c.

2) Dla towarów, wymienionych w załączonej liście, będą przy wysyłce z Polski do Gdańska utrzymane polskie zarządzenia kontrolne, w szczególności mogą być wymagane na granicy polsko-gdańskiej polskie zaświadczenia walutowe. Lista ta może być zmieniona przez Komitet, wymieniony w art. 1 niniejszego porozumienia. Jeżeli Izba Handlu Zagranicznego w Gdańsku stwierdzi, że towar przeznaczony został do własnego spożycia Gdańska lub na reekspedycję do Polski, osiadłe w Gdańsku firmy lub osoby będą zwolnione przez właściwe instancje polskie od obowiązku odprowadzania dewiz do Polski. Odnośne stwierdzenia Izby Handlu Zagranicznego są wiążące, o ile polski przedstawiciel, wymieniony w art. 7, nie zgłosi sprzeciwu.

Art. 4.

Wniosek o udzielenie polskiego zaświadczenia walutowego może być złożony również przez osiadłą w Gdańsku osobę lub firmę, eksportującą towary z Polski.

Art. 5.

Przy przywozie towarów do obszaru Wolnego Miasta Gdańska nie będą wymagane zaświadczenia walutowe z wyjątkiem przypadków, wymienionych w ustępie 2 art. 3.

III. Szczegółowe przepisy o przywozie towarów zza granicy celnej.

Art. 6.

1) Osiadłe w Gdańsku firmy i osoby, sprowadzające towary zza granicy celnej do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, nie będą odnośnie do przydziału dewiz traktowane gorzej w równoznacznych przypadkach od importerów, osiadłych w Polsce. W szczególności nie będą im przy przydziale dewiz stawiane ostrzejsze wymagania, niż wobec firm i osób, osiadłych w Polsce.

2) Stosownie do zasad, ustalonych w ustępie 1, gdańskie firmy i osoby będą uczestniczyły w przydziale dewiz z polskich zapasów dewizowych w stosunku, odpowiadającym dotychczasowemu udziałowi tych firm i osób w przywozie zza granicy celnej do Polski, po odliczeniu przywozu, dokonywanego w ramach umów rozrachunkowych i transakcyj kompensacyjnych.

Art. 7.

Dla ustalenia faktu wysyłki towarów, pochodzących zza granicy celnej, z Gdańska do Polski właściwą jest Gdańska Izba Handlu Zagranicznego, wobec której wnioskodawca musi udowodnić lub uwiarogodnić wywóz. Wyznaczony w tym celu polski przedstawiciel otrzyma nieograniczony wgląd w odnośne prace Izby; na jego wniosek każda wątpliwa sprawa powinna być przedłożona Polsko-gdańskiemu Komitetowi do decyzji. Wniosek taki nie ma jednakże mocy wstrzymującej.

IV. Szczegółowe przepisy o obrocie płatniczym.

Art. 8.

W obrocie płatniczym z Polski do Gdańska mają być zasadniczo dopuszczone wypłaty wynikające z tytułu obrotu towarowego, z patentów i licencyj, z rent, pensyj i zaopatrzeń, jak również ze wszystkich innych zobowiązań wypływających z normalnego obrotu płatniczego pomiędzy Polską i Gdańskiem.

Art. 9.

Celem dokonywania obrotów pieniężnych pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a W. M. Gdańskiem zostaną otwarte w polskich bankach dewizowych dla osób fizycznych i prawnych, posiadających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska, specjalne rachunki złotowe, na które polskie banki dewizowe będą mogły przyjmować wpłaty na dobro gdańskich posiadaczy tych rachunków bez jakiegokolwiek badania lub zezwolenia. Gdańscy posiadacze tych rachunków mogą obciążać je wypłatami w Polsce drogą uskuteczniania bezpośrednich przekazów na rzecz osób fizycznych lub prawnych, mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w Polsce, jak również mogą dokonywać przelewów na te rachunki, których posiadaczami są osiadłe lub zamieszkałe na obszarze W. M. Gdańska osoby fizyczne lub prawne („gdańskie rachunki złotowe dla wypłat wewnętrznych — tzw. „Daki").

Art. 10.

O ile gdańscy posiadacze rachunków nie chcą dysponować w Polsce kwotami, znajdującymi się na tych rachunkach i żądają wypłaty w dewizach, to wnioski o przydział dewiz należy zgłaszać w normalnej drodze w polskich bankach dewizowych.

Art. 11.

Oprócz wymienionych w art. 9 rachunków „Daki" mogą być otwierane lub nadal prowadzone w polskich bankach dewizowych wolne rachunki zagraniczne dla instytucyj finansowych, mających siedzibę na obszarze W. M. Gdańska, podlegające postanowieniom polskiego ustawodawstwa dewizowego.

Prowadzone dotychczas w polskich bankach dewizowych wolne rachunki złotowe osób fizycznych i prawnych, posiadających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska, mogą być zamieniane na życzenie posiadaczy rachunków, na rachunki „Daki" dotychczasowych posiadaczy lub prze-

niesione na wolne rachunki zagraniczne gdańskich instytucyj finansowych.

Należności, znajdujące się na dotychczasowych rachunkach zablokowanych, mogą być przeznaczone jedynie na rachunki „Daki".

Art. 12.

Celem utrzymania ruchu podróżnych do Gdańska zezwala się podróżnym z Polski do Gdańska na wywóz jednorazowo kwoty do 500 zł miesięcznie. Fakt dokonanego wywozu zostanie stwierdzony na dołączonej do dowodu osobistego specjalnej karcie wywozu waluty, która będzie udzielana bez trudności przy przekroczeniu granicy.

V. Postanowienia końcowe.

Art. 13.

Niniejszy układ wchodzi w życie w 10 dni po jego podpisaniu i traci moc obowiązującą w 15 dni po jego wypowiedzeniu przez jedną ze stron. Wypowiedzenie takie może jednakże nastąpić tylko 15 każdego miesiąca na koniec danego miesiąca, albo 1 na 15 tego samego miesiąca.

Niniejsze porozumienie zostało sporządzone w języku polskim i niemieckim, każdy tekst w 2 egzemplarzach. Obydwa teksty są równoznaczne.

Zoppot, dnia 9 czerwca 1936 r.

Za Rząd Polski:
Adam Rose

Za Senat Wolnego Miasta Gdańska:
Ernst Büttner

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1938 r. Nr 28, poz. 253).

ZAŁĄCZNIK

do ust. 2 artykułu 3 Porozumienia polsko-gdańskiego z dn. 9.VI.1936 r.

1) Drewno (pozycja taryfy celnej wywozowej 14, 15, 16, 17, 18 i 19).
2) Trzoda chlewna (pozycja taryfy celnej wywozowej 20 i 21).
3) Zboże, strączkowe i przemiały (pozycja taryfy celnej przywozowej 24 pkt 1—3, 27, 28, 285 i 286).
4) Węgiel i koks (pozycja taryfy celnej przywozowej 180 i 182).

317

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 kwietnia 1938 r.

w sprawie zmiany załącznika do art. 3 ust. 2 porozumienia pomiędzy Rządem Polskim i Senatem Wolnego Miasta Gdańska z dnia 9 czerwca 1936 r. w przedmiocie uregulowania spraw, związanych z oddziaływaniem na Gdańsk polskiej gospodarki dewizowej.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w wykonaniu postanowień art. 3 ust. 2 porozumienia pomiędzy Rządem Polskim i Senatem Wolnego Miasta Gdańska z dnia 9 czerwca 1936 r. w przedmiocie uregulowania spraw, związanych z oddziaływaniem na Gdańsk polskiej gospodarki dewizowej (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 28, poz. 253) Polsko-Gdański Komitet do Spraw Dewizowych uchwałą z dnia 25 lipca 1936 r. ustalił następujące brzmienie załącznika do art. 3 ust. 2 powyższego porozumienia.

Załącznik

do art. 3 ustęp 2 polsko-gdańskiego porozumienia z dnia 9 czerwca 1936 r.

1) Drewno (poz. tar. celnej wywozowej 14, 15, 16, 17, 18 i 19 oraz poz. tar. celnej przywozowej 747 p. 3 i 4, 748, 749, 757 p. 3).

2) Trzoda chlewna (poz. tar. celnej wywozowej 20 i 21).

Bekony (poz. tar. celnej wywozowej 25).

3) Zboże i nasiona roślin strączkowych (poz. tar. celnej przywozowej od 1—13, 15 i 16).

Mąka i produkty przemiału (poz. tar. celnej przywozowej 27, 28, 285 i 286).

4) Węgiel kamienny i koks (poz. tar. celnej przywozowej 180 i 182).

Brykiety (poz. tar. celnej przywozowej 184 pkt 2).

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1938 r. Nr 28, poz. 254).

318

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 kwietnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. 1) Przy przywozie towarów wyszczególnionych w załączonych do rozporządzenia niniejszego wykazach Nr 1, Nr 2 i Nr 3, jeżeli towary te nie są oznaczone jako wolne od cła, pobiera się cło zniżone, wyrażone w tych wykazach w procentach cła normalnego (autonomicznego).

2) Cło zniżone oblicza się od stawek zawartych w kolumnie I lub II taryfy celnej przywozowej w brzmieniu każdocześnie obowiązującym, w zależności od tego, z której kolumny stawki celne mają do danego towaru zastosowanie.

§ 2. 1) Urzędy celne stosują cło zniżone bądź zwalniają od cła:

a) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 1 — za pozwoleniem Ministra Skarbu i na warunkach w tym pozwoleniu przewidzianych,

b) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 2 — na podstawie zaświadczenia izby przemysłowo - handlowej, właściwej terytorialnie dla danego zakładu przemysłowego, a jeśli chodzi o przywóz tych towarów na obszar W. M. Gdańska dla użycia ich na tym obszarze — na podstawie zaświadczenia Izby Handlu Zagranicznego w Gdańsku,

c) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 3 — bez osobnych na to pozwoleń lub zaświadczeń.

2) Cła zniżone lub zwolnienia od cła, przewidziane w wykazie Nr 3, urzędy celne stosują również z urzędu — bez wniosku strony.

§ 3. Zaświadczenia wymienione w § 2 lit. b) rozporządzenia niniejszego powinny zawierać:

a) nazwę izby, która zaświadczenie wystawiła,

b) miejsce i datę wystawienia zaświadczenia,

c) powołanie rozporządzenia niniejszego, jako podstawy prawnej dla wydania zaświadczenia,

d) nazwę i siedzibę firmy, której zaświadczenie zostało wydane oraz oznaczenie miejsca zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

e) nazwę towaru w brzmieniu podanym w wykazie Nr 2 oraz ilość tego towaru,

f) stwierdzenie, że podana ilość towaru odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorstwa lub jego zdolności przetwórczej, oraz wskazanie, w jakim okresie czasu towar ma być przerobiony,

g) stwierdzenie, że towar objęty zaświadczeniem jest przeznaczony do celów określonych w wykazie Nr 2,

h) nazwę urzędu celnego, w którym ma być dokonana odprawa celna,

i) wymienienie urzędu celnego, znajdującego się najbliżej zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

j) podpis i pieczęć izby wystawiającej zaświadczenie.

§ 4. 1) Zaświadczenia wystawiane przez izby (§ 2 lit. b) są ważne na okres obowiązywania rozporządzenia niniejszego; mogą być one wykorzystywane częściowo, lecz co najwyżej przy pięciu zgłoszeniach celnych.

2) Zaświadczenia powołane w ust. 1 niewykorzystane całkowicie przy pięciu zgłoszeniach celnych nie mogą być wykorzystane przy zgłoszeniach celnych następnych, chociażby termin ich ważności (§ 4 ust. 1) jeszcze nie upłynął.

§ 5. 1) Urząd celny położony najbliżej zakładu przemysłowego obowiązany jest przeprowadzić kontrolę, czy towar, odprawiony za cłem zniżonym lub bez cła, został użyty przez zakład przemysłowy wymieniony w zaświadczeniu do celu określonego dla danego towaru w wykazie Nr 2. Jeżeli przeprowadzenie kontroli nie należy do urzędu celnego odprawiającego, to urząd ten, w celu dokonania kontroli, przesyła dane dotyczące odprawionego towaru urzędowi celnemu położonemu najbliżej zakładu przemysłowego.

2) Zakład przemysłowy obowiązany jest prowadzić rejestr wykazujący dokładnie przychód i rozchód towarów, do których zastosowano zwolnienie od cła lub cło zniżone, przewidziane w wykazie Nr 2.

3) Stosuje się tu również § 18 ust. 1 lit. b) i c) przepisów wykonawczych do prawa celnego.

§ 6. 1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru, wyszczególnionego w wykazie Nr 1, strona nie złożyła podania o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła tego towaru, Minister Skarbu może dodatkowo wydać pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

a) przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona, na wniosek strony, tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczymi do prawa celnego i jeżeli

b) strona złożyła, w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła zniżonego lub zwolnienia od cła oraz o zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego.

2) W przypadkach, gdy przed podjęciem do wolnego obrotu towaru, wymienionego w wykazie Nr 1, strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła, lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli, przy zachowaniu przepisu ust. 1 lit. a), strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, przypadających od danego towaru. Strona powinna przy tym powołać się na poprzednio złożone podanie o wydanie pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła, albo też na otrzymane, na skutek tego podania, pozwolenie Ministra Skarbu.

3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30-dniowych terminów, określonych w ust. 1 i 2, rozpoczyna się od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancyj.

4) Podania określone w ust. 1 i 2 strona powinna złożyć, dołączając kwit celny, w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd Celny prześle otrzymane podanie do Ministerstwa Skarbu wraz z przechowanymi w urzędzie dowodami stwierdzającymi tożsamość towaru.

§ 7. 1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1938 r. i obowiązuje do dnia 31 października 1938 r.

2) Pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie cła zniżonego bądź zwolnienia od cła, wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 października 1937 r., w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 551) zmienionego rozporządzeniami: z dnia 30 listopada 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 606) i z dnia 26 lutego 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 108), zachowują swą ważność do dnia 31 października 1938 r., jeżeli dotyczą towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 1 rozporządzenia niniejszego; w tych przypadkach cło zniżone lub zwolnienie od cła stosuje się według norm ustalonych w rozporządzeniu niniejszym. Nie dotyczy to jednak pozwoleń Ministra Skarbu na zastosowanie cła zniżonego przy przywozie części zamiennych do samochodów, motocykli i ciągówek (z grup: 65, 66, 67, 69, 70 i 71 t. c. przywozowej); pozwolenia te, wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 551) tracą swą ważność z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1938 r. Nr 30, poz. 271).

Załączniki do § 1 rozp. Min. Skarbu z dnia 26 kwietnia 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 318).

WYKAZ Nr 1.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 12	Łubin — do siewu	bez cła
24 p. 2	Nasiona lnu, konopi — do siewu	bez cła
30 z p. 1	Ryż niewyłuszczony oraz wyłuszczony w błonce, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego	12
30 z p. 2	Ryż łamany — szlifowany, polerowany, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego — do przerobu na krochmal	9
z 32 p. 1	Mieszanka mąki kukurydzowej z mączką kostną z dodatkiem produktów zapachowych jak anyż, kminek itp., używana jako dodatek do paszy dla zwierząt (o nazwach np. „Provendeine", „Helios")	10
83 p. 2 z lit. a	Sadzonki ukorzenione winorośli	bez cła
z 89 p. 1	Używane w lecznictwie rośliny i ich części, nierozdrobnione	20
grupa 11 i z grupy 23 poz. poz. 254, 255, 256 i 258	Ryby, skorupiaki, mięczaki, — ich przetwory, — do przerobu na mączkę rybną	bez cła
117 z p. 1 i z uwagi 1 oraz z p. 2	Śledzie solone — o ile 10 kg tych śledzi zawiera nie więcej niż 60 sztuk	$33^1/_3$
129 p. 5	Kazeina	40
134 p. 2	Szczecina oczyszczona — do celów przemysłowych . .	35
134 z p. 3	Szczecina sortowana, czarna — do celów przemysłowych .	20
z 157 p. 2	Szpat ciężki mielony — do wyrobu litoponu	20
z 159 p. 2	Skaleń mielony	bez cła
z 162 p. 1	Kamienie budowlane z gruba obtłuczone, zbliżone swym wyglądem do kostek względnie półkostek brukowych . .	bez cła
z 190	Oleje z węgla kamiennego, o ciężarze właściwym powyżej 0,960 oraz mieszaniny tych olejów ze sobą lub z kwasami karbolowymi — tak zwane oleje impregnacyjne . . .	5
194 p. 1	Antracen surowy	10
z 216 z p. 2	Tran mętny przy 15°C i wyżej — do rafinowania dla celów leczniczych	30
254 z p. 3	Stynki suszone (osmerus eperlanus L)	5
z 255	Śledzie wędzone tzw. „strömlingi"	40
z 255	Śledzie wędzone tzw. „strömlingi" — do przerobu fabrycznego	20
z 345	Oleje fuzlowe — do celów przemysłowych	40
z 350 p. 2	Chlorek metylu (nie w ampułkach)	30
374 z p. 1	Bromek metylu	15
397 z p. 1	Orto- i paratoluidyna oraz ich mieszaniny	10
397 z p. 6	Tolidyna	15
397 z p. 8	Tolilonaftyloamina	15
397 z p. 12	Przyśpieszacz wulkanizacyjny (vulcacit F), sprowadzany przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych . .	1
397 z p. 12	Kwas fenylonaftyloaminosulfonowy 1.8 i kwas tolilonaftyloaminosulfonowy 1.8 — do celów przemysłowych . .	22
399 z p. 6	Fenetydyna	bez cła
z 403	Indygo	10
z 408	Sadze	55
z 408	Sadze gazowe — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych . . .	2

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
423 z p. 3	Lakiery — do pokrywania drutów	50
424 uwaga	Ekstrakt quebrachowy suchy nie rozpuszczający się w zimnej wodzie, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego	60
429 z p. 2	Olejek eteryczny, pine-oil — do przerobu na produkty pachnące	4
z 479	Siarczan potasu, oprócz osobno wymienionego, — do celów przemysłowych	bez cła
487 p. 2	Celuloid w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach, taśmach i rolach oraz tkaniny i wojłoki przesycone celuloidem	25
488 p. 1 z lit. a i p. 2 z lit. a	Niewyrabiane w kraju materiały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny, żelatyny, krochmalu, fenoli, mocznika, formaliny itp. — w proszku lub w ziarnkach . . .	40
490 z p. 2	Fosforan trójkrezylu	10
490 z p. 2	Tak zwane „gardinole" w postaci płynnej lub mazistej (produkty otrzymane przez działanie kwasu siarkowego na wyższe alkohole) — do gaśnic przeciwpożarowych . . .	40
490 z p. 2	Przyśpieszacz wulkanizacyjny (vulcacit Thiuram), sprowadzany przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych .	2
z 490 z p. 2	Bejca garbarska — Purgatol, sprowadzana przez garbarnie do bejcowania, na podstawie prób przesłanych przez Ministerstwo Skarbu urzędom celnym	20
z 493	Skóry baranie surowe, odwłosione	50
z 503 p. 1 b	Skóry kozie i koźle wyprawy roślinnej, koloru naturalnego, bez wyciśniętego deseniu, w całości, połówkach, wagi w całej skórze 2 kg i mniej — do wyrobu skór galanteryjnych .	40
z 515	Odpadki skórzane, odwłosione — do wyrobu kleju . . .	10
571 p. 1	Włókna sztuczne cięte (vistra):	
	a) niebarwione	6
	b) barwione	20
606 p. 1	Przy przywozie odpadków bawełnianych drogą lądową z państw, sprowadzających bawełnę surową przez porty polskiego obszaru celnego, pobiera się cło zniżone w wysokości zł 1 od 100 kg netto.	
611 z p. 2	Przędza bawełniana surowa nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych — do wyrobu sieci rybackich . . .	bez cła
z 613 z p. 1 a	Tkanina bawełniana surowa o wadze 1 m^2 powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm^2 do 40 nitek — do wyrobu opon samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
648 z p. 1	Sieci do rybołówstwa, wszelkie	10
z 662 p. 1	Sznurki, nici — gumowe, oprzędzone bawełną . . .	25
z 720 p. 2 i uwaga 2	Kauczuk surowy, myty: w płytach, płytkach, arkuszach, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	15
z 745	Wyroby z gumy miękkiej, chociażby z dodatkiem innych materiałów — do wyrobu samochodów	5
z 750 p. 1	Drewno orzechowe	bez cła
z 769	Ćwieki, kołki, szpilki do obuwia, nie we wstęgach . . .	$66^2/_3$
z 778	Klatki drewniane z dodatkiem metali — do uśmiercania małych zwierząt	10
z grup: 53, 63, 66, 67, 69 i 71	Wszelkie towary do budowy, naprawy i wyposażenia kolei i wyciągów górskich linowo-terenowych	20
z 782 z p. 1	Płyty z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, o grubości powyżej 50 mm — do przerobu fabrycznego .	20

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
794 pp. 1 i 2	Celuloza niebielona i bielona	10
810 z uwagi	Stare gazety i czasopisma w języku niemieckim, niepodziurawione i niepokrajane w myśl uwagi do poz. 792 — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska . .	bez cła
836 z p. 1	Książki obrazkowe dla dzieci nawet z przeważającą ilością rysunków, z tekstem lub napisami w języku niemieckim, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 838	Kalendarze z tekstem niemieckim, również książkowe z działem literackim, — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 839	Nuty kompozytorów niemieckich nawet bez tekstu oraz wszelkie z tekstem niemieckim lub napisami niemieckimi, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 842 pp. 1 i 2	Reprodukcje dzieł artystów malarzy niemieckich, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 842 pp. 1 i 2	Reprodukcje zdjęć krajobrazów Niemiec oraz widoków miast niemieckich, wszystko z uwidocznioną nazwą miejscowości — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska . . .	bez cła
842 z p. 3	Wielobarwne: obrazy, tablice, atlasy przyrodnicze i techniczne, okładki do takichże atlasów, tablice i obrazki rozkładane na papierze, kartonie, tekturze, również podklejone oraz inne tym podobne—wszystko o charakterze pomocy szkolnych i naukowych z tekstem lub napisami w języku niemieckim, chociażby w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 843	Mapy, plany, również w atlasach, chociażby podklejone, oprawione, w połączeniu z listwami, oprócz osobno wymienionych, z tekstem lub napisami w języku niemieckim — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska . .	bez cła
900 z p. 3	Rurki ze szkła białego — do wyrobu ampułek itp. opakowań	30
904 z p. 1	Rurki ze szkła zabarwione w masie — do wyrobu ampułek itp. opakowań	50
z 913 p. 1	Szyby samochodowe prasowane lub lane, nieszlifowane, o grubości 5 mm i mniej — do wyrobu samochodów . .	9
z 914	Szyby samochodowe prasowane lub lane, nieszlifowane, o grubości powyżej 5 mm — do wyrobu samochodów:	
p. 1 i 2	o powierzchni do 4000 cm^2	5
p. 3	o powierzchni powyżej 4000 do 10000 cm^2	3
925 p. 1	Surówka	5
927 z p. 1	Łom żeliwny i odpadki żeliwne, sprowadzane przez huty żelazne	5
z 929 p. 1 z lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe w rolach, na zimno walcowane o grubości powyżej 0,10 mm do 0,20 mm, o szerokości poniżej 700 mm — do wyrobu taśmy obołowionej	40
z 929 p. 1 lit. c, d, i uwaga 2	Stal zwykła płaska na zimno walcowana, o szerokości poniżej 700 mm i o grubości 1,2 mm i mniej — do wyrobu łańcuchów do rowerów	10
929 z p. 2 b i c	Żelazo i zwykła stal, walcowane, okrągłe, w prętach grubości powyżej 6 do 25 mm — do wyrobu stalowych lin wydobywczych dla kopalń	10
929 z p. 3 lit. a	Żelazo i zwykła stal, — kształtowe, o długości od 5 do 17 metrów — do budowy zapór wodnych oraz morskich budowli wodnych	20

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
930 p. 3 lit. b i c	Blacha żelazna, stalowa — zwykła, ocynowana o grubości 1 mm i mniej	30
931 z p. 2a	Stal szlachetna węglista o zawartości węgla powyżej 0,70%, w prętach o szerokości od 25 do 40 mm i grubości od 10 do 20 mm — do wyrobu kos i sierpów	10
z 944	Niewyrabiane w kraju walce hutnicze żeliwne, chociażby utwardzane, oprócz wymienionych w wykazie Nr 3 . .	20
947 p. 1	Drut żelazny, stalowy — w kręgach — o największym wymiarze przekroju powyżej 3 do 6 mm — do wyrobu łańcuchów rowerowych	10
z 960	Korytarzyki ubojowe dla świń oraz ich części	20
962 p. 2 ew. uwaga	Niewyrabiane w kraju łańcuchy żelazne, stalowe — przegubowe	20
z 964	Korytarzyki ubojowe dla świń oraz ich części	20
z 964 pp. 1 i 2	Podpory (stemple) żelazne przeznaczone dla kopalń . .	10
z 964 p. 1 b i p. 2	Niewyrabiane w kraju żerdzie stalowe, pompowe dla kopalń nafty	20
984 p. 1 oraz uwagi: 2, 3, 4 b, 5 i 6	Druty ze stopów miedzi — do wyrobu tkanin drucianych bez końca	20
z 994 p. 2 b i c 1085 p. 10 a III, 1160 p. 3 a	Niewyrabiane w kraju części aparatów do badania twardości metali — do produkcji tych aparatów	20
z 1006	Niewyrabiane w kraju narzędzia i przybory wiertnicze udarowe i obrotowe — do wierceń ziemnych	20
z 1006 p. 4	Niewyrabiane w kraju łączniki tzw. „Tool Joints" do płuczkowych przewodów wiertniczych	15
z 1042 pp. 1 i 2	Niewyrabiane w kraju dna wygięte kotłowe, żelazne i stalowe	15
z 1083	Aparaty bolcowe — do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1084 p. 3	Niewyrabiane w kraju pędnie do urządzeń wiertniczych systemu „Rotary", nawet w stanie podzielonym	20
1088 p. 1 c II	Ręczne opryskiwacze plecakowe	17
1088 p. 2 f II	Sprzężajowe siewniki do nawozów sztucznych . . .	65
1088 p. 2 m II	Sprzężajowe obsypniki jedno i wielorzędowe, pielniki, obsypniki - pielniki — o wadze sztuki 100 kg i mniej . . .	60
1090 p. 6 z lit. a ew. uwaga 1 do grupy 68	Bukowniki do koniczyny o jednym bębnie, o wadze powyżej 1500 kg	65
1092 p. 1 z lit. a ew. uwaga 1 do grupy 68	Sieczkarnie bębnowe o szerokości gardła powyżej 310 mm .	80
1096 z p. 7 ew. uwaga 1 do grupy 68	Wylęgarnie o pojemności 1000 jaj i więcej	5
z grup: 63, 64, 65, 67 i 69	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty i gotowe części — do wyrobu silników do wagonów motorowych	20
z grup: 63, 66, 67, 69, 71 i 73	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty, gotowe części i maszyny — do wmontowania do wagonów i drezyn—motorowych	35
z grup: 63, 65, 66, 67	Niewyrabiane w kraju części przekładni mechanicznych i hydraulicznych, służące do zamiany zużytych części tychże przekładni w wagonach o napędzie spalinowym . . .	30

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z grupy 67	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty włókiennicze . .	10
z grup: 67, 69 i 73	Niewyrabiane w kraju maszyny, aparaty, wagi, przyrządy, narzędzia i instrumenty, oprócz osobno wymienionych w rozporządzeniu niniejszym	20
z grupy 68 ew. uwaga 1 do grupy 68	Niewyrabiane w kraju maszyny, aparaty, ich części, oprócz osobno wymienionych w rozporządzeniu niniejszym . .	10
z 1099	Przetwornice — do zasilania aparatów elektrodowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych .	10
z 1101	Transformatory — do zasilania aparatów elektrodowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1107 z p. 2	Wyłączniki elektryczne — do aparatów elektrycznych, służących do uśmiercania małych zwierząt	10
z 1121	Aparaty elektrodowe — do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych; aparaty elektryczne — do uśmiercania małych zwierząt	10
z 1124 p. 1	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy węglowej oraz ich części	10
z 1124 p. 2	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy grafitowej oraz ich części	5
z 1131 z p. 1	Niewyrabiane w kraju izolatory z częściami metalowymi typu kondensatorowego, o wadze sztuki:	
	powyżej 2 kg do 300 kg	40
	powyżej 300 kg	20
1132	Magnesy stalowe — do wyrobu magneto	15
1133 p. 1 d	Lokomotywy normalnotorowe elektryczne, silnikowo-elektryczne	35
1133 p. 2 c	Lokomotywy wąskotorowe elektryczne	35
z 1137 p. 1	Ciągówki (traktory) z silnikiem 6 cylindrów i mniej, oprócz gąsienicowych	16
1138 z p. 1	Podwozia samochodowe z silnikami elektrycznymi — od wagi Uwaga: Powyższe podwozia podlegają również cłu normalnemu w wysokości 25% ich wartości.	30
z 1140	Części nadwozi samochodowych — do wyrobu samochodów	1
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła samochodowe, sprowadzane przez fabryki opon samochodowych	5
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła tarczowe samochodowe, sprowadzane przez wytwórnie przyczep samochodowych . .	bez cła
z 1145 z p. 14	Części metalowe — do wyrobu samochodów, motocykli i ciągówek	2
z 1146	Niewyrabiane w kraju wózki peronowe i fabryczne do jazdy nie po szynach z napędem silnikowym	35
z grup: 65, 66, 67, 69, 70 i 71	Części zamienne do samochodów, motocykli i ciągówek: klamki; korki do chłodnic; korbki (poz. 994 z pp. 2 i 3); taśmy hamulcowe (z poz. 1035); koła zębate (poz. 1084 z p. 8); części silników (poz. 1085 p. 8 i z p. 10); pierścienie tłokowe (poz. 1085 z p. 9); tłoki (poz. 1085 z p. 10 b. III); prądnice, magneto, sygnały akustyczne — i ich części; rozruszniki-startery (z poz. 1099); świece do silników (z poz. 1131); części metalowe samochodów i motocykli (poz. 1145 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14), — sprowadzane do zamiany zużytych części na nowe w gotowych samochodach, motocyklach i ciągówkach	30
1154 i uwaga 2	Statki morskie i rzeczne, łodzie	bez cła
z grup: 67, 69 i z 73—poz. 1160 z p. 5 i p. 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych . .	10

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z grup: 67, 69 i z 73— poz. 1160 z p. 5 i p. 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych i motocykli	10
z grup: 63, 64, 65, 67 i 71	Półfabrykaty i nieobrobione części samochodów i motocykli, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych — do obróbki na gotowe części	5
z grup: 63, 64, 65	Półfabrykaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli — do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli	5
z grup: 63—poz. 962 p. 2. 66, 67, 69, 70, 71, 73 i 74.	Gotowe części, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli— do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli	5
	Uwaga: Cło zniżone nie ma zastosowania do podwozi samochodowych — z poz. 1138 t. c. przywoz. oraz do gotowych wykończonych nadwozi samochodowych z poz. 1140 t. c. przywozowej.	
z 1168 p. 3 i z 1118	Niewyrabiane w kraju wąskotaśmowe aparaty kinematograficzne do wyświetlań, dźwiękowe, składające się z aparatu do wyświetlań, wzmacniacza radiowego, przystawki dźwiękowej i głośnika	20
1168 p. 7 z lit. e	Naświetlone pozytywy kroniki filmowej	bez cła
z działu: VII, VIII, IX, X, XII, XIII, XIV, XV, XVI i XIX.	Przedmioty, należące do statków przeznaczonych do rozbiórki, odpowiadające, pod względem jakości i ilości, przeznaczeniu i wielkości tych statków	bez cła
—	Przedmioty inwentarza statków morskich, konieczne do spełniania przeznaczenia statków, o ile nie mogą być zwolnione od cła na podstawie t. c. przywozowej	bez cła
—	Materiały do budowy i naprawy statków morskich oraz przedmioty ich wyposażenia, o ile nie mogą być zwolnione od cła na podstawie art. 22 ust. 21 prawa celnego . .	bez cła
—	Materiały do budowy i naprawy łodzi motorowych morskich oraz przedmioty ich wyposażenia, — o ile łodzie te mają być przeznaczone do celów rybackich lub technicznej obsługi portów morskich	bez cła
z 1184	Niewyrabiane w kraju części instrumentów muzycznych—do wyrobu instrumentów muzycznych	25
z 1188 z p. 2	Spłonki — do aparatów bolcowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1188 z p. 5	Łuski, chociażby ze spłonką i materiałem wybuchowym — do aparatów bolcowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1211 p. 1	Niewyrabiane w kraju wyroby, wykonane ze sztucznych materiałów plastycznych, choćby z dodatkiem metali nieszlachetnych — do celów produkcyjnych	35
1264 z p. 4 a	Narzędzia i przybory do celów technicznych, ze srebra . .	bez cła

WYKAZ Nr 2.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 23 p. 1	Pestki chleba świętojańskiego — do celów przemysłowych .	30
82 z p. 5 a i b	Pieprz turecki w suchych strączkach, z wyjątkiem mielonego — do przerobu	5
z 101	Olej talowy — do wyrobu środków dla ochrony roślin . .	10
z 152 p. 4	Gips mielony — do fabrykacji porcelany i fajansu oraz kwasoodpornych naczyń kamionkowych	55
z 170 p. 2	Elektro - korundy i węglokrzemy w ziarnkach, rozdrobnione lub zmielone — do wyrobu tarcz szlifierskich . . .	50
200 z p. 6	Olej smarowy, zmieszany z olejami i tłuszczami zwierzęcymi i roślinnymi — przeznaczony do użycia przy wytłaczaniu z porcelany artykułów elektrotechnicznych . . .	bez cła
z 202	Wosk bitumiczny o punkcie topliwości 70°C i wyżej — do celów przemysłowych:	
p. 1	bielony	20
p. 2	inny	35
213 z p. 3	Substrat bituminowo - olejowy — do wyrobu farb rdzochronnych	10
z 303 z p. 5	Krzemowapń (calcium silicium), również z domieszką manganu, magnezu, żelaza itp. — do celów przemysłowych . .	18
305 p. 4	Siarczan baru strącony — do wyrobu papieru . . .	50
310 z p. 1	Tlenek glinu — do wyrobu korundu żółtego	15
z 311	Chlorek cynowy — do celów przemysłowych	5
314 z p. 3	Pięciochlorek antymonu — do produkcji barwników kadziowych	25
317 z p. 1	Nadmanganian potasowy — do celów przemysłowych . .	33
320 z p. 4	Proszek składający się z tlenków żelaza z dodatkiem tlenków manganu, krzemu, glinu oraz tlenków innych metali — do wyrobu elektrod	50
z 331	Mrówczan niklu — do użycia jako katalizator przy utwardzaniu tłuszczów i olejów	25
332 p. 2	Bezwodnik octowy — do celów przemysłowych . . .	20
z 339	Kwas benzoesowy — do celów przemysłowych . . .	50
z 348 z p. 2	Dwuchloroetan — do produkcji barwników kadziowych . .	30
z 350 p. 2	Siarczan metylu (nie w ampułkach) — do produkcji barwników kadziowych	5
z 353 p. 2	Kwas chlorooctowy — do produkcji barwników kadziowych	15
z 356	Estry kwasu malonowego płynne oraz estry pochodnych kwasu malonowego płynne — do produkcji preparatów farmaceutycznych	30
360 z p. 3	Lecytyna roślinna — do wyrobu czekolady	10
z 384	Kaktus (cactus grandiflorus) w spirytusie — do dalszego przerobu na środki lecznicze	25
390 p. 2 b	Struny jelitowe — do wyrobu rakiet tenisowych . . .	10
z 392 p. 1 a	Proszek lukrecjowy, chociażby z domieszką dwuwęglanu sodu — do gaśnic przeciwpożarowych	40
395 z p. 1	Chlorek kwasu paratoluolosulfonowego — do celów przemysłowych	12
395 p. 3	Kwas ftalowy i jego bezwodnik — do celów przemysłowych	7
395 p. 4	Chlorek benzoilu — do wyrobu barwników	15
396 z p. 1	Benzaldehyd — do wyrobu barwników syntetycznych oraz kwasu fenylocynchoninowego	15
396 z p. 1	Kwas benzaldehydosulfonowy, chlorobenzaldehyd, nitrobenzaldehyd i ich kwasy sulfonowe — do produkcji barwników	30
396 z p. 2	Betametyloantrachinon, kwas antrachinonosulfonowy i jego sól sodowa — do celów przemysłowych	8

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
396 z p. 3	Kwas antrachinonodwusulfonowy i jego sól sodowa, chloroantrachinon, dwuchloroantrachinon — do wyrobu barwników	20
397 z p. 1	Metatoluidyna, meta- i paraksylidyna — do celów przemysłowych	10
397 z p. 2	Ortoanizydyna, dwuetyloanilina, etylobenzyloanilina, kwas antranilowy — do celów przemysłowych	30
397 z p. 4	Tioanilina — do celów przemysłowych	45
397 z p. 6	Dwuchlorotolidyna, dwuanizydyna — do celów przemysłowych	20
397 z p. 8	Etyloalfanaftyloamina — do celów przemysłowych . . .	30
397 z p. 9	Kwas naftyloaminosulfonowy 1.5, kwas betanaftyloaminosulfonowy 1.2 (kwas Tobiasa) — do celów przemysłowych	30
397 p. 10	Aminoantrachinon — do celów przemysłowych . . .	5
397 z p. 12	Kumidyna — do celów przemysłowych	30
397 z p. 12	Chloro- 5- aminoantrachinon i leuko- 1.4- dwuaminoantrachinon — do wyrobu barwników	50
397 z p. 12	Izatyna — do wyrobu kwasu fenylocynchoninowego . .	bez cła
397 z p. 12	Kwas chlorotoluidynosulfonowy i kwas paratoluidynometasulfonowy — do celów przemysłowych	20
397 z p. 12	4 nitrometylo 1.2 benzimidazol — do celów przemysłowych	27
397 z p. 12	Dwuaminoantrahydrochinon, chloroaminoantrachinon — do wyrobu barwników kadziowych	40
398 z p. 1 a	Rezorcyna — do celów przemysłowych	5
398 z p. 7	Kwas naftolomonosulfonowy 2.7, kwas naftolomonosulfonowy 1.5 oraz ich sole — do celów przemysłowych . . .	30
398 z p. 9	Para-chlorofenol — do wyrobu barwników	10
399 z p. 1	Aminofenol — do celów przemysłowych	20
399 z p. 5	Kwas aminonaftolodwusulfonowy 2.8.3.6 (kwas 2 R), kwas aminonaftolosulfonowy 1.8.4 (kwas S), kwas aminonaftolodwusulfonowy 1.8.2.4 (kwas 2 S) — do celów przemysłowych	35
399 z p. 6	Nitrobenzylidenometaamidofenol, parachloroortoaminofenolosulfokwas, kwas amidoazolowy (paraaminofenylo 1.2 naftiminoazolo-5-oksy 7-sulfokwas), pochodna mocznikowa kwasu aminonaftolosulfonowego 2.5.7 — do celów przemysłowych	35
400 z p. 1	Fenylometylopyrazolon, fenylosulfometylopyrazolon — do celów przemysłowych	5
z 402	Fenylohydrazyna — do celów przemysłowych . . .	30
410 z p. 2	Łupek bitumiczny w kawałkach, palony (skoksowany), czarny — do wyrobu farb	25
410 z p. 2	Braunsztyn w proszku — do produkcji cynku elektrolitycznego, baterii elektrycznych, soli manganowych oraz do fabrykacji półproduktów organicznych i barwników syntetycznych	bez cła
423 z p. 3	Lakiery asfaltowe z zawartością benzyny — do izolowania cewek transformatorów	50
429 z p. 2	Olejek goździkowy — do wyrobu waniliny	4
429 z p. 2	Olejek cytronelowy — do wyrobu geraniolu, cytronelalu, cytronelolu oraz ich estrów	5
486 p. 2 z lit. a I i II	Acetoceluloza w płytach, arkuszach i rolach — do wyrobu niepalnych błon rentgenologicznych	10
z 488 p. 1 z lit. b I	Bakelit w prętach i rurach, nieobrobionych — do celów przemysłowych	50
z 488 p. 2 z lit. b	Galalit w prętach i rurach o największym wymiarze przekroju 2 cm i mniej — do celów przemysłowych . . .	40

Pozycje i punkty t.c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
490 z p. 1	Nieorganiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako katalizator — do syntezy amoniaku . .	bez cła
490 z p. 1	Masy kontaktowe, sporządzone z pumeksu, względnie z ziemi okrzemkowej, przesyconych solami wanadu, również z zawartością do 0,1% platyny — do celów przemysłowych	10
490 z p. 2	Alkohole: oleinowy, cetylowy i stearynowy — do celów przemysłowych	30
490 z p. 2	Pyren — do wyrobu barwników kadziowych	20
490 z p. 2	Oxybutyraldehyd — do wyrobu barwników kadziowych	20
490 z p. 2	Masa, zawierająca ziemię okrzemkową, tłuszcz i nikiel lub sole niklu — do użycia jako katalizator przy utwardzaniu tłuszczów i olejów	10
490 z p. 2	Organiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako odczynniki chemiczne przy płukaniu rud cynkowych	
490 z p. 2	Produkt, zawierający saponinę i dwuwęglan sodu — do gaśnic przeciwpożarowych	10
490 z p. 2	Mocznik — do wyrobu preparatów farmaceutycznych . .	30
490 z p. 2	Kwas maleinowy — do wyrobu syntetycznych żywic . .	10
z 630 p. 3	Przędza rami do Nr 35 (wyłącznie) w motkach, o wadze motka powyżej 100 g oraz Nr 35 i wyżej w motkach, o wadze motka powyżej 50 g, surowa nitkowana — do celów przemysłowych	10
z 631	Przędza rami w kłębkach, na rurkach lub na szpulkach, bielona nienitkowana — do celów przemysłowych . . .	15
z 674 p. 1	Kręgi z szarpanych nici bawełnianych, luźno związane — do wyrobu wałów kalandrowych	10
674 p. 3	Wojłok w taflach o grubości od 3 do 15 mm, nasiąknięty klejem — do wyrobu przybitek do amunicji	50
z 674 p. 4	Krążki, płyty, tarcze z materiałów włóknistych, impregnowanych bakelitem — do wyrobu kół zębatych . . .	40
z 745 p. 2	Tarcze z gumy miękkiej o wadze sztuki od 100 do 1500 g — do wyrobu kół do wagonów elektrycznych	10
787 z p. 3	Walce z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, o średnicy powyżej 15 mm, o długości powyżej 500 mm — do przerobu fabrycznego	20
z grup: 57 i 58	Skrawki papieru, makulatura, o ile nie podpadają pod poz. 792 t. c. przywozowej, sprowadzane przez papiernie — do przerobu na tekturę, papier i karton	bez cła
z 815 p. 2 b	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny tzw. „duplex" niedrukowany (bez zawartości miazgi drzewnej lub z zawartością jej 30% i mniej), sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych	40
842 p. 4	Dekalkomania — do wyrobu porcelany i fajansu . . .	50
845 z p. 1 a	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny tzw. „duplex" drukowany jednobarwnie, sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych	10
900 p. 4 z lit. b	Ampułki szklane — do chlorku etylu	62
927 z p. 1	Opiłki żeliwne, sprowadzane przez fabryki chemiczne — do celów przemysłowych	bez cła
930 z p. 4 c	Blacha stalowa zwykła (taśmowa) niklowana, dziurkowana, o grubości 1 mm i mniej — do produkcji akumulatorów żelazo-niklowych	40
z 930 p. 1 z lit. f i uwaga 1-a oraz z 929 p. 1. z lit. d i uwaga 2.	Żelazo taśmowe o szerokości poniżej 700 mm oraz blacha żelazna — wszystko na zimno walcowane o grubości 0.15 mm do 0.17 mm — do wyrobu kółek do obuwia	20

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 945 pp. 1 a i 2 a	Walce maszynowe żeliwne, chociażby utwardzane, z nieoszlifowanymi powierzchniami roboczymi, o wadze sztuki powyżej 600 kg, średnicy walca 250 mm i więcej, długości walca mierzonej bez czopów 2000 mm i więcej — do wyrobu wygładzarek	20
z 947 ewent. uwaga 2	Drut stalowy hartowany — do wyrobu szczotek . . .	15
z 947 pp. 1 i 2 ewent. uwagi 1, 2, 4	Drut żelazny i stalowy korytkowy, chociażby nacięty, pokryty nieszlachetnymi metalami — do wyrobu mechanizmów parasolowych	60
z 964 p. 1 a	Formy stalowe obrobione o wadze sztuki powyżej 100 kg — do wyrobu rur żeliwnych, lanych systemem odśrodkowym	20
968 z p. 3 z lit. c	Blacha cynkowa niklowana o grubości od 0.10 do 0.17 mm — do wyrobu guzików	50
978 p. 4 a z I i z III	Blacha aluminiowa, prostokątna, surowa, w rolach o szerokości powyżej 500 mm i grubości powyżej 0,5 mm oraz o szerokości powyżej 300 mm i grubości 0,1 mm i mniej — do celów przemysłowych	5
z 989 p. 3	Zamknięcia niklowane do ampułek szklanych do chlorku etylu	65
z 994 p. 1 z lit. a I	Szyny miedziane lane, surowe, o wadze sztuki powyżej 500 g — do wyrobu cynku elektrolitycznego . . .	10
z 994 p. 1 z lit. b I	Bloki lane cylindryczne z otworem, aluminiowe, o zawartości aluminium 99,7%, o wadze sztuki powyżej 150 g — do wyrobu rur aluminiowych	bez cła
1005 z p. 3 lit. c	Gryzy — do maszynek do zacinania ołówków	20
z 1036 p. 3 c ew. uwaga 2	Wentyle do dętek samochodowych, motocyklowych i samolotowych, o wadze sztuki 1 kg i mniej — dla fabryk wyrabiających opony i dętki samochodowe, motocyklowe i samolotowe	2
1085 z p. 10 lit. b II	Walce miedziane obrobione lecz niegrawerowane — do drukowania tkanin	10
z 1160 z p. 3 a	Sprawdziany (kalibry gwintowane) o wadze sztuki powyżej 500 g — używane przy wyrobie rur	10
z 1164 z p. 2 lit. b	Cylindry szklane z podziałkami, o wadze sztuki 250 g i mniej — do wyrobu lub naprawy strzykawek lekarskich	50
1168 p. 7 d	Wstęgi kinematograficzne nienaświetlone, sprowadzane — do wyrobu wstęg kinematograficznych naświetlonych . .	15
1267 z p. 1	Drut srebrny specjalny tzw. topikowy o średnicy lub grubości powyżej 0,75 mm — do wyrobu bezpieczników . .	20
1267 z p. 2	Drut srebrny specjalny tzw. topikowy o średnicy lub grubości 0,75 mm i mniej — do wyrobu bezpieczników . .	40
z 1268 p. 2	Szych nieprawdziwy z miedzi i jej stopów — do wyrobu tkanin objętych poz. 985 t. c. przywozowej	12,5

WYKAZ Nr 3.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
23 z p. 1	Pestki morelowe	40
z 68 z p. 2	Miąższ morelowy w opakowaniu hermetycznym	25
82 z p. 4 ew. uwagi 1 i 2	Pieprz czarny i pieprz biały	30

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 89 p. 1	Kora „panamska" nierozdrobniona, odprawiana, na podstawie złożonych prób, przez Urząd Celny w Gdyni oraz w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku przez Urzędy Celne: Leegetor, Packhof, Hafenkanal i Weichselbahnhof . .	5
z 89 p. 1	Cebula morska nierozdrobniona	bez cła
z 177 p. 1 a z II	Rudy żelazne o zawartości żelaza 45% i wyżej . . .	bez cła
z 177 p. 1 a z II	Rudy żelazo-manganowe, zawierające manganu poniżej 25% lecz o łącznej zawartości żelaza i manganu 45% i wyżej	bez cła
z 177 p. 1 b	Żużle żelazne o zawartości żelaza 42% i wyżej . . .	5
210	Olej drzewny	50
280 p. 1	Wina winogronowe niemusujące, o mocy alkoholu 16° i mniej, przekazywane pod węzłem podatku spożywczego do przerobu w wytwórniach octu lub winiaku:	
	a) w cysternach	7
	b) w balonach, gąsiorach, beczkach — o pojemności 50 litrów i więcej	6
295 p. 8	Fosfor	bez cła
z 297	Gaz świetlny, sprowadzany przewodami rurowymi . . .	bez cła
305 p. 2	Dwutlenek baru	20
405 z p. 2	Ekstrakt katechu	17
422 z p. 2	Węgle do rysowania	25
461	Wosk do szczepienia drzew	32
z 486 z p. 1	Acetoceluloza w ziarnkach i proszku	30
z 486 p. 2 z lit. a II	Acetoceluloza w prętach barwionych	15
490 z p. 1	Wodorotlenek kadmu, również z domieszką tlenków żelaza	30
721 p. 1	Regenerat gumowy	12
z 746 z p. 2 c	Półfabrykaty z gumy twardej o wadze sztuki 100 g i mniej z odciśniętymi lecz nierozciętymi zębami	20
z 806 p. 1	Płyty — pustaki o grubości 3 do 4,5 cm, prostokątne, wykonane z tektury z miazgi drzewnej, odprawiane, na podstawie złożonych prób, przez Urzędy Celne w Gdyni i Warszawie oraz w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku przez Urzędy Celne: Leegetor, Packhof, Hafenkanal i Weichselbahnhof	35
z 834 p. 1	Reklamowe plakaty firm zagranicznych o wszelkich konturach i rysunku, również z podpórkami, z uwidocznioną nazwą i siedzibą firmy	bez cła
z 838	Kalendarze książkowe z działem literackim w języku słowackim	bez cła
	Plany (rysunki, kreślenia) konstrukcyjno-techniczne, wykonane sposobem fotograficznym lub graficznym, o ile dotyczą maszyn, aparatów, — ich części i urządzeń fabrycznych	25
866	Sączki z gliny	70
944 z pp. 1 i 2 a i b	Walce hutnicze żeliwne chociażby utwardzane: surowe lub z powierzchnią z gruba obdartą, również z obtoczonymi czopami, frezowanymi rozetami, o średnicy 850 mm i wyżej, lub o średnicy 700 mm do 849 mm, jeżeli długość walca mierzona bez czopów wynosi 2900 mm i wyżej . . .	20
1000 p. 4	Motyki, sapy, dziabki, grabie, grace, pazurki ogrodnicze, kantowniki i szufelki ogrodowe — surowe, bejcowane, lakierowane, chociażby z trzonami	52
1000 p. 6 a	Kosy	5
1018 p. 10 b	Nożyce do strzyżenia owiec	65
1018 p. 10 c	Nożyce ogrodnicze	32
1018 p. 10 d	Sekatory	26

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
1041 z p. 1	Walczaki do kotłów wodnorurkowych, tj. zbiorniki pary i wody, wykute z jednego bloku, również spawane z jednym szwem podłużnym — o średnicy powyżej 1199 mm i o długości 6200 mm i wyżej	15
z 1085 p. 10 a l	Kotły żeliwne emaliowane, stanowiące wewnętrzną część autoklawów i mieszarek, o średnicy wewnętrznej 800 mm i więcej	20
1088 p. 1 z lit. a	Ręczne walce, używane w ogrodnictwie	57
1088 p. 1 b	Siewniki ogrodowe ręczne	55
1088 p. 1 c I	Ręczne opryskiwacze: taczkowe, wózkowe	43
1088 p. 2 z lit. b	Sprzężajowe szufle	70
1088 p. 2 z lit. c	Sprzężajowe brony obrotowe:	
	kolczatki	10
	talerzowe	75
1088 p. 2 f z I	Sprzężajowe siewniki do zbóż, nasion — rzutowe, rzędowe	60
1088 p. 2 f III	Sprzężajowe siewniki kombinowane do równoczesnego wysiewu nasion i nawozów	63
1088 p. 2 g	Sprzężajowe opryskiwacze ogrodowe, polowe	54
1088 p. 2 i	Sprzężajowe rozlewacze gnojówki, — rzutowe, rzędowe .	60
1088 p. 3 c	Silnikowe maszyny do uprawy roli za pomocą części obrotowych	83
1088 p. 4	Wszelkie maszyny i aparaty do uprawy roli, przysposobione do bezpośredniego łączenia z ciągówkami, jako to: pługi, spulchniacze, kultywatory, brony, walce itp. maszyny rolnicze	50
1089 p. 1 a	Kosiarki ręczne	13
1089 p. 1 b	Kosiarki sprzężajowe	5
1089 p. 2 a	Żniwiarki zwykłe, oprócz objętych p. 2 lit. b	5
1089 p. 2 b	Żniwiarki - wiązałki	5
1089 p. 2 c	Przyrządy żniwne odkładające do kosiarek	5
1089 p. 3	Aparaty specjalne do ostrzenia noży maszyn żniwnych . .	18
1089 p. 4 b	Przetrząsacze do siana	40
1089 p. 4 c	Przetrząsacze kombinowane z grabiami pokosowymi . .	40
1089 p. 5	Wyorywacze do buraków, ziemniaków	80
1090 p. 3	Samopodawacze do młocarń, wydmuchiwacze młocarniane do plew, zgonin, słomy	40
1090 p. 4	Podnośniki - stertniki do słomy, siana, snopów . . .	84
1090 p. 5	Wiązacze do słomy, siana	32
1090 p. 6 b	Bukowniki do koniczyn o dwóch bębnach	15
1090 p. 7	Młocarnie do lnu	40
1090 p. 8	Prasy do słomy, siana:	
	a) ręczne	70
	b) sprzężajowe, do napędu mechanicznego	60
1091 p. 4	Triery, cylindry do nich oraz inne maszyny do czyszczenia zbóż, nasion	5
1092 p. 1 b I	Sieczkarnie toporowe, również z wydmuchiwaczami, o szerokości gardła powyżej 340 mm	15
1092 p. 1 b z II	Sieczkarnie toporowe, również z wydmuchiwaczami, o szerokości gardła powyżej 310 mm do 340 mm włącznie . .	71
1092 z p. 3	Rozdrabniacze do makuchów z magnesami	15
1092 p. 4	Młynki do kości	10
1092 p. 8	Śrutowniki:	
	a) proste o tarczach lub walcach metalowych . . .	75
	b) kombinowane z gniotownikami	49
1095 p. 2	Podkurzacze	37

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego autonomicznego)
1095 p. 3	Maski ochronne	26
1095 p. 4	Pułapki do wyłapywania trutni	22
1095 p. 6	Rojnice	44
1095 p. 7	Wszelkie inne przyrządy pszczelnicze osobno niewymienione	22
1096 p. 1	Młynki do nawozów sztucznych	78
1096 p. 5	Maszyny ręczne do przerobu słomy lnianej i konopnej . .	70
1096 z p. 7	Kwoki i wylęgarnie o pojemności poniżej 1000 jaj . . .	40
1097	Maszyny i aparaty rolnicze osobno niewymienione . . .	66
1098 p. 6	Ostrza do pielników	80
1098 p. 7	Inne części maszyn i narzędzi rolniczych, oprócz osobno wymienionych	80
1101 z p. 11	Blaszki sztancowane do wyrobu rdzeni transformatorowych, wyrobione ze stopów stali z niklem o wadze sztuki powyżej 20 g do 250 g	6
1159 p. 1 z lit. c	Wagi do mleka, zaopatrzone w zbiornik, — o wadze sztuki:	
	I powyżej 250 kg	20
	II powyżej 50 do 250 kg	15
1168 p. 7 z lit. e l	Wstęgi kinematograficzne naświetlone, dźwiękowe: pozytywy w kolorach naturalnych, wszelkie negatywy . . .	40
z 1169 z p. 3	Części maszyn do rachowania	75
z 1260 p. 2 lit. b	Rubiny, szafiry i szmaragdy, — naturalne i syntetyczne — obrobione	5

319

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 marca 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o terminie rozpoczęcia i ukończenia prac komisyj klasyfikacyjnych.

Na podstawie art. 10 ust. (1) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203) zarządzam co następuje:

§ 1. Dzień 30 czerwca 1938 r. oznacza się jako termin ukończenia prac następujących powiatowych komisyj klasyfikacyjnych: w powiatach Bielsko, Katowice, Lubliniec, Świętochłowice i Tarnowskie Góry województwa śląskiego, w powiatach Biała, Bochnia, Chrzanów i Dąbrowa województwa krakowskiego, w powiecie Przeworsk województwa lwowskiego, w powiecie Śniatyn województwa stanisławowskiego, w powiecie Działdowo województwa pomorskiego oraz w powiatach Międzychód, Rawicz i Września województwa poznańskiego.

§ 2. Dzień 1 kwietnia 1938 r. oznacza się jako termin rozpoczęcia prac następujących powiatowych komisyj klasyfikacyjnych: w powiatach Augustów, Łomża, Ostrołęka, Ostrów Mazowiecka, Suwałki, Szczuczyn i Wysokie Mazowieckie województwa białostockiego, w powiatach Gorlice, Limanowa, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ i Żywiec województwa krakowskiego, w powiatach Bóbrka, Dobromil, Drohobycz, Jaworów, Kolbuszowa, Lesko, Lwów, Łańcut, Rzeszów i Turka województwa lwowskiego, w powiatach Chojnice, Kartuzy, Kościerzyna, Starogard i Świecie województwa pomorskiego, w powiatach Czarnków, Gostyń, Nowy Tomyśl, Szubin, Wolsztyn i Żnin województwa poznańskiego, w powiatach Borszczów, Brody, Buczacz, Podhajce, Radziechów, Skałat, Tarnopol, Zborów i Złoczów województwa tarnopolskiego, w powiatach Kalisz, Konin, Koło i Turek województwa łódzkiego oraz w powiatach Lipno, Nieszawa, Rypin i Włocławek województwa warszawskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 26, poz. 237).

320

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 kwietnia 1938 r.

w sprawie nadawania medalu „Za Długoletnią Służbę".

Na podstawie art. 5 ust. (2) ustawy z dnia 8 stycznia 1938 r. o medalu „Za Długoletnią Służbę" (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 11) oraz §§ 4, 10 i 11 instrukcji Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1938 r. o nadawaniu medalu „Za Długoletnią Służbę" (Monitor Polski Nr 32, poz. 28) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Upoważniam do nadawania medalu „Za Długoletnią Służbę" następujących kierowników władz: Prezesa Prokuratorii Generalnej, Komendanta Straży Granicznej, Dyrektorów Izb Skarbowych, Dyrektorów Ceł, Naczelnego Inspektora Ceł w Gdańsku oraz Wojewodę Śląskiego w odniesieniu do personelu skarbowego na obszarze województwa śląskiego z wyłączeniem funkcjonariuszów celnych.

§ 2.

Kierownicy władz wymienieni w § 1 nadają medal podległym funkcjonariuszom (pracownikom), pozostającym w stosunku służbowym oraz tym osobom, które obecnie nie pozostają w służbie państwowej i nie pobierają zaopatrzenia emerytalnego, a ostatnio przed rozwiązaniem stosunku służbowego podlegali danej władzy.

Ponadto Wojewoda Śląski oraz Dyrektorzy tych Izb Skarbowych, które wypłacają zaopatrzenia emerytalne, nadają medal tym emerytowanym funkcjonariuszom resortu skarbowego, którym wypłacają zaopatrzenie emerytalne, oraz przekazują kierownikom władz bezpośrednio podległych władzom naczelnym, właściwym dla ostatnio pełnionej służby emeryta, wnioski o nadanie medalu pozostałym emerytom państwowym.

Emerytowanym funkcjonariuszom resortu skarbowego, pobierającym zaopatrzenie emerytalne z Państwowego Zakładu Emerytalnego, nadają medal na wniosek Państwowego Zakładu Emerytalnego kierownicy władz wymienieni w § 1, właściwi dla ostatnio pełnionej służby emeryta.

W odniesieniu do pozostałych emerytowanych funkcjonariuszów wnioski o nadanie medalu przesyła Państwowy Zakład Emerytalny kierownikom władz bezpośrednio podległych władzom naczelnym, właściwym dla ostatnio pełnionej służby emeryta.

§ 3.

Wydanie decyzji odmownej na dokonane zgłoszenie o nadanie medalu zastrzega się w każdym przypadku Ministerstwu Skarbu.

§ 4.

Wręczenie dyplomów wszystkim czynnym funkcjonariuszom, którzy do dnia 1 kwietnia 1938 r. uzyskali prawo do medalu brązowego, ma nastąpić w czasie między 5 a 15 maja 1938 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) K. Morawski
Podsekretarz Stanu.

321

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1938 r.

w przedmiocie cofnięcia uprawnień banku dewizowego.

Na podstawie art. 5 ust. 3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) ogłaszam, że Domowi Bankowemu A. Holzer w Krakowie cofnięte zostały uprawnienia banku dewizowego.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Kajetan Morawski,*
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 22 kwietnia 1938 r. Nr 92, poz. 142).

322

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 kwietnia 1938 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc maj 1938 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 kwietnia 1938 r. Nr 99, poz. 153).

323

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 12 kwietnia 1938 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

Lista 24.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 817 z 1934 r.), ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji spółdzielni:

w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych Rz. P. w Warszawie:

1. Bolesław Gałęzowski;

w Związku Rewizyjnym Spółdzielni Wojskowych:

1. Inż. Zbigniew Stilter,
2. Jan Zawada.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *Dr Całkosiński.*

324

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 12 kwietnia 1938 r.

o utraceniu przez rewidentów prawa do przeprowadzania rewizji w spółdzielni.

Na podstawie § 15 ust. 2 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 817) ogłaszam, iż prawo rewizji utracili rewidenci:

w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych Rz. P. w Warszawie:

1. Józef Głowiak,
2. Julian Tryczyński,
3. Henryk Krzemiński,
4. Wacław Ruszczyński;

w Związku Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych Rz. P. w Warszawie:

1. Teodor Toeplitz,
2. Henryk Erdman;

w Państwowej Radzie Spółdzielczej:

1. Stefan Krauze,
2. Stanisław Kik.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *Dr Całkosiński.*

325

OKÓLNIK MINISTRA SKARBU

z dnia 11 kwietnia 1938 r.

L. D. I. 678/Praw/38

w sprawie wykonywania wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego — uchylających zaskarżone decyzje.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcyj Ceł, Wydziału Skarbowego w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim w Katowicach oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Według art. 89 prawa o Najwyższym Trybunale Administracyjnym władza, której decyzja została uchylona przez Trybunał, obowiązana jest wydać nową decyzję w tej sprawie w ciągu miesiąca od dnia doręczenia jej wypisu wyroku; władza w danej sprawie związana jest zapatrywaniami, zawartymi w uzasadnieniu wyroku.

Z zażaleń, wnoszonych do Pana Prezesa Rady Ministrów przez osoby, które uzyskały w Najwyższym Trybunale Administracyjnym wyroki, uchylające zaskarżone decyzje, wynika, że przepisy powyższe o wykonywaniu wyroków Trybunału nie zawsze są ściśle przestrzegane. Dlatego też przypominam o konieczności zachowywania przepisanego prawem terminu w ogóle, a tylko w przypadkach, wymagających uzupełnienia stanu faktycznego sprawy, termin ten może być przekroczony i tylko wtedy, gdy w ramach terminu jest rzeczywiście niemożliwe należyte przygotowanie stanu faktycznego dla danej sprawy.

Nadto zdarzają się przypadki wydawania nowych decyzyj, nie liczących się z uzasadnieniem wyroku; wywołuje to drugą skargę do Trybunału i ponowne uchylenie decyzji.

Dla uniknięcia w przyszłości podobnych przypadków — w uzupełnieniu okólników z dnia 12 czerwca 1929 r. L. D. I. 3414/1/29 o udzielaniu Najwyższemu Trybunałowi Administracyjnemu aktów władz administracyjnych oraz z dnia 14 kwietnia 1934 r. L. D. I. 2233/1/34 i z dnia 30 lipca 1934 r. L. D. I. 32610/1/37 o uchylaniu orzeczeń władz skarbowych przez Najwyższy Trybunał Administracyjny z powodu wadliwego postępowania — zarządzam:

a) aby w przypadkach, w których nowa decyzja ma spowodować ten sam skutek prawny, co decyzja uchylona, projekt tej nowej decyzji podlegał wyższej z kolei aprobacie, bądź, jeśli pierwszą decyzję aprobował kierownik władzy II instancji, — projekt był przedstawiony w wewnętrznej drodze władzy wyższej instancji w celu uzyskania jej zgody na załatwienie.

Jeśli chodzi o sprawy podatkowe, rozstrzygane drogą orzeczeń Komisji Odwoławczej, przewodniczący tej Ko-

misji w przypadkach, o których mowa, przedstawia projekt wniosku na Komisję Odwoławczą uprzednio Ministerstwu Skarbu do wglądu i wyrażenia zgody;

b) aby w przypadkach uchylenia przez Najwyższy Trybunał Administracyjny ponownej decyzji — były mi składane specjalne sprawozdania, umożliwiające przeprowadzenie w każdej poszczególnej sprawie dochodzeń urzędowych.

Za Ministra Skarbu:
(—) *K. Morawski*
Podsekretrz Stanu.

326

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 kwietnia 1938 r.

L. D. III. 6075/4/38

w sprawie skupu obligacyj i realizowania zapadłych kuponów $4^1/_2\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Nawiązując do okólników Ministerstwa Skarbu z dnia 17 sierpnia 1937 r. L. D. III. 11435/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 22, poz. 737) i z dnia 11 października 1937 r. L. D. III. 14666/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 27, poz. 819) — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wobec przyznania kredytu w części 18 budżetu (Długi Państwowe) na obsługę $4^1/_2\%$ Pożyczki Wewnętrznej z 1937 r. mają Kasy Urzędów Skarbowych zarachowywać w roku budżetowym 1938/39 wydatki z tytułu wykupionych obligacji wymienionej pożyczki w Dz. 1 § 1, a zrealizowanych kuponów oznaczonych literami „A", „B" i „C" w Dz. 1 § 2, części 18 budżetu; natomiast wydatki z tytułu wykupionych obligacyj i zrealizowanych kuponów oznaczonych literami „S" i „W" — mają Kasy w dalszym ciągu zarachowywać w sumach obrotowych na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu „grupa A 6".

Naczelnik Wydziału:
(—) *Dr. Bielak.*

327

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 kwietnia 1938 r.

L. D. III. 1666/4/38

w sprawie sporządzania sprawozdań o podatkach bezpośrednich, opłatach stemplowych i daninach pokrewnych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego oraz wszystkich urzędów skarbowych i urzędów opłat stemplowych.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 20 marca 1937 r. L. D. III. 16793/4/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 8, poz. 242) Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1. Z dniem 1 kwietnia r. b., poczynając od pierwszego kwartału okresu budżetowego 1938/39 — Kasy Urzędów Skarbowych będą sporządzały kwartalne zestawienia rachunkowe wyników akcji wymiarowej i poborowej opłat stemplowych i danin pokrewnych, według załączonego wzoru, w trybie przewidzianym w powołanym wyżej okólniku Ministerstwa Skarbu.

W związku z tym należy zaprzestać sporządzania półrocznych wykazów zaległości w opłatach stemplowych i daninach pokrewnych (wzór Nr 1 stempl.) przewidzianych w punkcie 3 Okólnika Min. Skarbu z dnia 19 listopada 1931 r. L. D. V. 13665/1/31 (okólnik ten nie był ogłoszony w Dz. Urz. Min. Skarbu).

2. Wobec podziału odpisów w sprawozdaniach kwartalnych o podatkach bezpośrednich oraz w sprawozdaniach o opłatach stemplowych i daninach pokrewnych — na odpisy „z tytułu rozpatrzonych odwołań" i odpisy „z innych tytułów" — Urzędy Skarbowe będą wykazywały w rejestrze odpisów w osobnej przedziałce odpisy z tytułu rozpatrzonych odwołań i w osobnej przedziałce odpisy dokonane z innych tytułów.

3. Uwagi analityczne w zestawieniach sporządzanych dla Ministerstwa Skarbu będzie wypełniał Wydział II względnie V izby skarbowej, wobec czego zestawienia wyników akcji wymiarowej i poborowej podatków bezpośrednich jak również opłat stemplowych i danin pokrewnych wraz z drugim egzemplarzem zestawienia sporządzanego dla Ministerstwa Skarbu będzie przechowywał w aktach Wydział II wzgl. Wydział V celem dokonywania analizy porównawczej.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr Bielak,*
Naczelnik Wydziału.

Załącznik do L. D. III. 1666/4 38.

. . . .

. . . .

dnia . . . . 19 . . . .

Nr . . . . w . . . .

ZESTAWIENIE

wyników akcji wymiarowej i poborowej opłat stemplowych i danin pokrewnych oraz należytości sądowych

za . . . . . kwartał roku budżet. 19. . .

Wskazówki:

1) Zestawienie sporządzają i przedkładają Urzędy Skarbowe Izbie Skarbowej w ciągu 10 dni po upływie każdego kwartału. Zestawienie obejmujące wyniki całego okręgu przedkłada Izba Skarbowa Ministerstwu Skarbu do 25-go tegoż miesiąca.

2) Zaległość początkowa (przedz. 3) ma być zgodna z zaległością końcową sprawozdania rocznego z ubiegłego okresu budżetowego.

3) Do przedziałek 3 — 17 oraz 21 — 23 kwoty należności należy podawać bez dodatków komunalnych.

4) Przypisy (przedziałki 4 — 6) i odpisy (przedziałki 7 — 13) mają być zgodne z sumami rejestrów przypisów i odpisów.

5) Tytuły należności (przedz. 2) oraz uiszczenia (przedziałki 15 — 20) mają być zawsze zgodne z danymi sprawozdania miesięcznego Nr 34 (do § 81 przep. dla kas U. S.).

6) Nadpłaty (przedziałka 22) mają być zgodne z sumami wykazu szczegółowego Nr 28 (do § 67 ust. 3 przep. dla kas U. S.).

7) Przedziałki 24 i 25 wypełnia naczelnik urzędu opłat stemplowych wzgl. naczelnik urzędu skarbowego, na rachunek którego należności są pobrane wzgl. który dokonał ich wymiaru.

Nr kolejny	Rodzaj należności	Zaległość początk. na dz. 1.4.19.....	Przypisów dokonano: od początku roku budżet. do okresu sprawozd.	Przypisów dokonano: w okresie sprawozdawczym	Przypisów dokonano: razem (przedziałki 4 + 5)
1	2	3	4	5	6
1	**Opłaty stemplowe** (§ 1): „ od przejścia własności nieruchomości				
2	„ od obrotu papierami wartościowymi				
3	„ od dokumentów przewozowych				
4	„ od ubezpieczeń				
5	„ od spółek				
6	„ od weksli				
7	„ wyżej niewymienione				
8	„ od kart do gry				
9	„ uiszczane na skutek nakazów płatniczych				
10	„ uiszczane znaczkami stemplowymi	—	—	—	—
11	**Podatki: spadkowy i od darowizn** (§ 2): „ przypisany do ksiąg bierczych				
12	„ nieprzypisany do ksiąg bierczych	—	—	—	—
13	Należytości uboczne: koszty oszacowania				
14	Podwyżki i grzywny				
15	10% dod. do opł. stempl.	—	—	—	—
16	15% dod. do pod. spadk. i od darowizn	—	—	—	—
17	Odsetki	—	—	—	—
18	Należytości sądowe (tylko na obszarze b. zaboru austriackiego)				

Kierownik działu rachunkowo-kasowego:

Odpisów dokonano:							Do pobrania (przedziałki (13 + 6) — 13)
od początku roku budż. do okresu sprawozd.		w okresie sprawozdawcz.		od początku roku budżetowego do końca okresu sprawozdawczego			
z tytułu rozpatrzon. odwołań	z innych tytułów	z tytułu rozpatrzon. odwołań	z innych tytułów	z tytułu rozpatrzon. odwołań	z innych tytułów	razem (przedziałki 11 + 12)	
7	8	9	10	11	12	13	14
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—

U i s z c z e n i a					
na poczet należności przypisanych do ksiąg bierczych			na poczet należności nieprzypisanych do ksiąg bierczych		
od początku roku budżet. do okresu sprawozdawczego	w okresie sprawozdawczym	Razem (przedziałki 15 + 16)	od początku roku budżet. do okresu sprawozdawczego	w okresie sprawozdawczym	razem (przedziałki 18 + 19)
15	16	17	18	19	20
				—	—
—	—	razem . .			
			—	—	
—	—	—			
			—	—	—
			—	—	—
—	—	—			
—	—	—			
—	—	—			
			—	—	—

Zaległość brutto z końcem okresu sprawozdawczego (przedziałki 14 — 17)	Suma nadpłat (zwróconych i przerachowanych) od początku roku budżet. do końca okresu sprawozd.	Uiszczenia netto (przedziałki (17 + 20) — 22) wypełnia Izba Skarbowa	Uwagi analityczne	
			do rubryki oraz przedziałki	
21	22	23	24	25
—				
—				
—				
—				
—				
—				
—				
—				
Razem .				
—				
—				
—				
—				

Naczelnik Urzędu:

328

OKÓLNIK C 138 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 kwietnia 1938 r.

L. D. IV. 22221/1/37

w sprawie rewizji celnej i walutowej w kolejowym ruchu podróżnych.

Do

Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji zarządza co następuje:

1) Zezwolenie na wyprawienie pociągu w drogę daje urzędnik nadzorujący przeprowadzenie rewizji celnej i walutowej pociągu, po dokonaniu odprawy pociągu i przesyłek (§ 36 p. 3 i § 87 p. 3 Instrukcji kolejowo-celnej z dnia 22 maja 1930 r. Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17, poz. 326).

2) Do czasu otrzymania takiego zezwolenia, dyżurny ruchu obowiązany jest wstrzymać się z wyprawieniem pociągu.

3) W razie potrzeby przedłużenia postoju pociągu dla ukończenia czynności rewizyjnych ponad okres czasu przewidziany rozkładem jazdy, urzędnik nadzorujący przeprowadzenie rewizji powinien uprzedzić o tym dyżurnego ruchu, o ile możności przed upływem czasu wyznaczonego na rewizję celną i walutową w rozkładzie jazdy.

4) W wypadku przedłużenia postoju pociągu dla przeprowadzenia rewizji celnej i walutowej, urzędnik nadzorujący czynności rewizyjne, stwierdza opóźnienie odejścia pociągu z powodu przedłużenia rewizji celnej i walutowej swoim podpisem w dzienniku ruchu pociągów, podając w nim czas zużyty na rewizję celną i walutową, ponad czas przewidziany rozkładem jazdy.

5) Powyższy sposób postępowania stosować należy również przy przeprowadzaniu rewizji walutowej w kolejowym ruchu podróżnych z W. M. Gdańskiem.

6) Graniczne kolejowe urzędy celne względnie graniczne placówki brygady ochrony skarbowej, założą ewidencję pociągów podlegających rewizji celnej i walutowej przez organa skarbowe, według załączonego wzoru, przy czym w rubryce „Uwagi" należy podawać wszelkie okoliczności pozwalające stwierdzić przyczyny opóźnienia wyprawienia pociągu w drogę, jak np. większa ilość podróżnych, wycieczki itp.

Wszelkie inne ewidencje pociągów, oraz zarządzenia sprzeczne z nim uchyla się.

p. o. Dyrektora Departamentu:

(—) *Maksymowicz.*

Wzór.

Data	Nr Nr i znak pociągu	Czas przybycia pociągu na stację	Czas oddania pociągu do rewizji celnej i walutowej	Czas ukończenia rewizji celnej i walutowej oraz dania zezwolenia na wyprawienie pociągu	Nazwiska nadzorującego czynności rewizyjne oraz przeprowadzającego rewizję	Uwagi

329

OKÓLNIK C 136 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1938 r.

L. D. IV. 7859/3/38

w sprawie stosowania pozwoleń przywozu do towarów pochodzących z Australii i Nowej Zelandii.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Podaje się do wiadomości, iż pozwolenia na przywóz towarów, udzielane przez Ministra Przemysłu i Handlu na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 36/1936, poz. 280, przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 12/1936, poz. 377) i na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 36/1936, poz. 281, przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 12/1936, poz. 378), są obecnie, jeśli chodzi o przywóz towarów z Australii i Nowej Zelandii, wystawiane oddzielnie dla każdego z tych krajów.

W związku z powyższym wyjaśnia się, iż do towarów pochodzących z Nowej Zelandii nie mogą być stosowane przy odprawie celnej po-

zwolenia przywozu, w których jako kraj pochodzenia wskazana jest Australia i odwrotnie.

Równocześnie uchyla się sprzeczne z niniejszym okólnikiem zarządzenie Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 33596/1/33 z dnia 19 grudnia 1933 r., skierowane do wszystkich Dyrekcyj Ceł.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) Maksymowicz

330

OKÓLNIK C 137 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1938 r.

L. D. IV. 7566/3/38

w sprawie stosowania do towarów pochodzących z Irlandii stawek kolumny I taryfy celnej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z zapytaniem jednej z Dyrekcyj Ceł, co do tego którą kolumnę taryfy celnej należy stosować do towarów pochodzących z Irlandii (Eire), a mianowicie, czy stawki kolumny I, czy też kolumny II — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Pomiędzy Polską a Irlandią nie została dotychczas zawarta umowa handlowa, ani też umowa, wykluczająca lub ograniczająca stosowanie stawek kolumny I.

Wobec powyższego zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr 85/1932, poz. 732) do towarów pochodzących z Irlandii (Eire, poprzednio — Irish Free State) znajdują zastosowanie stawki kolumny I tej taryfy.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

331

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1938 r.

L. D. V. 9420/2/38

w sprawie niedopuszczalności uzupełniania motywów orzeczeń instancyj odwoławczych przy podawaniu tych orzeczeń do wiadomości zainteresowanych przez władzę instancyjnie niższą.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 16 lutego 1938 r. L. Rej. 3081/35.

— — — — — — — — — — — — — —

Zaskarżone orzeczenie nie uwzględniło odwołania „dla braku podstaw prawnych". Jak widoczne z zestawienia treści tego orzeczenia z treścią jego intymatu, Urząd skarbowy, podając do wiadomości strony decyzję pozwanej władzy, uzupełnił tę decyzję dalszym uzasadnieniem, nie mającym oparcia w treści decyzji. W tym stanie rzeczy uznać należy, iż zachodzi istotna wadliwość postępowania, polegająca na błędnym zakomunikowaniu przez Urząd Skarbowy zaskarżonego orzeczenia. To też Trybunał już z tej przyczyny uchylił zaskarżone orzeczenie na zasadzie art. 84 p. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym poz. 806/32 Dz. Ust.

— — — — — — — — — — — — — —

Wszystkim izbom skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim urzędom skarbowym
udziela się do wiadomości i stosowania.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) K. Janczewski
Naczelnik Wydziału.

332

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 kwietnia 1938 r.

L. D. VI. 3814/4/38

w sprawie przyrządów i odczynników w rozlewniach esencji octowej i octu z esencji octowej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z postanowieniem §§ 291 i 291a ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 października 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 576) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia,

że rozlewnie esencji octowej i octu, z esencji octowej powinny posiadać następujące przyrządy i odczynniki do badania esencji i octu:

1) Przyrządy.

1 waga techniczna o nośności 500 g, legalizowana,

1 komplet odważników od 0,01 g do 500 g, legalizowany,

1 kolba miarowa z doszlifowanym korkiem na 500 cm³ ($t = \frac{20^0}{4^0}$), legalizowana,

1 biureta na 50 cm³ z podziałką co 0,1 cm³ i mleczną skalą ($t = \frac{20^0}{4^0}$), legalizowana,

1 statyw z łapką dla biurety (względnie inne umocowanie),

1 pipeta (z jedną kreską) na 50 cm³ ($t = \frac{20^0}{4^0}$),

1 pipeta (z jedną kreską) na 25 cm³ ($t = \frac{20^0}{4^0}$) legalizowana,

1 lejek szklany,

2 kroplomierze o poj. 50 cm³ (dla fenoloftaleiny i fioletu metylowego),

1 pręcik szklany,

1 parowniczka porcelanowa o poj. 100 cm³,

2 probówki z bezbarwnego szkła.

2) Odczynniki.

2 × 500 cm³ 1n roztworu ługu sodowego (NAOH), ze świadectwem P. M. S. 500 cm³ 1n roztworu kwasu solnego lub siarkowego, ze świadectwem P. M. S. (do sprawdzania ługu),

2 × 50 cm³ roztworu fenoloftaleiny (1-2 g fenoloftaleiny w 100 cm³ spirytusu), ze świadectwem P. M. S.,

2 × 50 cm³ roztworu fioletu metylowego (0,1 g fioletu w 100 cm³ wody), ze świadectwem P. M. S.

W rozlewniach esencji octowej i octu z esencji octowej Kontrola Skarbowa winna dokonywać oznaczenia mocy, nalewu oraz próby na obecność wolnych kwasów mineralnych. Dla dokonywania wszelkich innych badań oraz w przypadkach spornych należy przesyłać urzędowo pobrane próbki do zbadania do właściwej pracowni chemicznej Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Oznaczenie mocy esencji octowej wykonuje się według przepisu do badania kwasu octowego, podanego w zał. L do § 286 i 291 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oznaczenie mocy octu w rozlewniach esencji octowej i octu wykonuje się tak samo jak oznaczenie mocy esencji octowej, stosując te same przyrządy i odczynniki, z tą tylko różnicą, że odważone w parowniczce 25 g octu nie rozcieńcza się wodą w kolbie na 500 cm³ a miareczkuje się bez rozcieńczenia. Liczba użytych cm³ 1n ługu sodowego przemnożona przez 0,24 (dla esencji przez 2,4) daje zawartość bezwodnego kwasu octowego w %% wag. (moc). Odważania 25 g próbki należy dokonywać z dokładnością do 0,05 g.

Oznaczenie nalewu wykonuje się w sposób następujący:

a) Jeżeli zawartość płynu w naczyniu podana jest w jednostkach wagowych, to należy oznaczyć nalew przez określenie ciężaru netto płynu z dokładnością do 0,1 g (przy ilościach cieczy, nie przekraczających 0,5 kg). Dopuszczalne odchylenie nalewu w jednostkach wagowych należy przyjmować = 2% wag.

b) Jeżeli zawartość płynu w naczyniu podana jest w jednostkach objętościowych, to oznaczenie nalewu dokonuje się również przez określenie ciężaru netto płynu z dokładnością do 0,1 g i przeliczenie tego ciężaru na objętość, posiłkując się tablicą do określania ciężaru 1 litra kwasu octowego o danej mocy, podaną w załączniku L do § 286 i 291 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu.

Przykład:

moc octu = 10%
oznaczona na butelce pojemność = 0,5 l
określony ciężar brutto = 670,4 g
tara = 175,1 g
ciężar netto = 495,3 g
ciężar 1 l w gramach octu 10% według tablicy = 1010 g

$$\text{objętość płynu w } 15^0 = \frac{495,3}{1010} = 0,49 \text{ l}$$

$$\text{niedolew} = \frac{(0,5 \text{ l} - 0,49 \text{ l}) \cdot 100}{0,5 \text{ l}} = 2\% \text{ obj.}$$

Próbę na obecność wolnych kwasów mineralnych należy dokonywać według przepisu, podanego w załączniku K do § 214 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu. Płyny o mocy powyżej 10% wag. kwasu octowego należy uprzednio rozcieńczyć do mocy ok. 10% wag.

W końcu wyjaśnia się, że sprzedaży odczynników ze świadectwem P. M. S. dokonują firmy, które uzyskały zezwolenie Ministerstwa. Adresy takich firm podawane są każdorazowo do wiadomości Izb.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

o zmianach w przynależności do Dyrekcyj Ceł niektórych urzędów celnych i posterunków celnych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w związku z ustawą z dnia 12 czerwca 1937 r. o zmianie granic województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 350), podległe dotychczas Dyrekcji Ceł w Poznaniu Urzędy Celne w Krasnołęce i Wądzyniu oraz posterunki celne w Purgałkach i Uzdowie od dnia 1 kwietnia 1938 r. podlegają Dyrekcji Ceł w Warszawie.

W związku z powyższym ulegnie odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 34, poz. 453).

Komunikat

o płatności podatków w maju 1938 r.

W maju są płatne następujące podatki:

1) do dnia 1 maja — przedpłata na podatek dochodowy na rok podatkowy 1938 — przez osoby prawne, w wysokości połowy podatku, jaki przypada od zeznanego dochodu;

2) do dnia 5 maja — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii w czasie od 16 do 30 kwietnia 1938 r.; do 20 maja — tenże podatek, pobrany w czasie od 1 do 15 maja 1938 r.;

3) do dnia 7 maja — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w kwietniu 1938 r.;

4) do dnia 25 maja — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1938 w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w kwietniu 1938 r. — przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych obrotach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

5) do dnia 31 maja — podatek przemysłowy od obrotu za r. 1937 (po odliczeniu wpłaconych zaliczek) przez wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oraz zajęcia przemysłowe i samodzielne wolne zajęcia zawodowe, o ile nakazy płatnicze zostały płatnikom doręczone najpóźniej w dniu 1 maja br.

Ponadto płatne są w maju zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w maju 1938 r.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 2 maja 1938 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,57	89,10
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,29	$5,26^{1}/_{2}$
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	$5,26^{1}/_{2}$	5,24
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	295,84	294,10
Franki francuskie . . .	100 Fr.	16,50	16,00
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	122,35	121,55
Funty angielskie	1 Ł.	26,50	26,34
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	26,20	25,95
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,25	99,75
Korony czecho-słow. . .	100 K.	14,00	12,00
Korony duńskie	100 K.	118,35	117,50
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	133,23	132,25
Korony szwedzkie . . .	100 K.	136,64	135,65
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	23,50	22,60
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,72	11,25
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	106,00	102,00
Pengö węgierskie . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	—	—

WALUTY	Za	Transakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	295,10	295,84	294,36
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	213,07	212,01
Bruksela	100 Blg.	89,35	89,57	89,13
Budapeszt	100 Png.	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,25	99,75
Helsinki	100 Mk.	—	11,72	11,66
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	118,05	118,35	117,75
Londyn	1 Ł.	26,43	26,50	26,36
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,99	27,85
Montreal	1 Dol.	—	$5,28^{1}/_{4}$	$5,25^{3}/_{4}$
Nowy Jork . . .	1 Dol.	$5,29^{7}/_{8}$	$5,31^{1}/_{8}$	$5,28^{5}/_{8}$
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	$5,30^{1}/_{8}$	$5,31^{3}/_{8}$	$5,28^{7}/_{8}$
Oslo	100 K.	132,90	133,23	132,57
Paryż	100 Fr.	16,30	16,50	16,10
Praga	100 K.	18,47	18,52	18,42
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	136,30	136,64	135,96
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	26,50	26,36
Wiedeń	100 Szyl.	—	—	—
Zurych	100 Fr.	122,05	122,35	121,75
c) MONETY: 2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	117,00	112,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.